

T-H K.

I. 1271.

For Beret
Vezir Cihag

10+

2. péld.

Frederik 1882. Ápril
Debrecenben.

E példányon kívánság
Kellő ismeretes meg: az
Erd. Múzeum és a
Könyvtár
(C RMKt 5221 127/12.)

Revész Katalin

csontka: B3. 127/12.

(Selyes)

RMKt. 127/12.
KEGYES LÉLEK
**VEZÉR
TSILLAGA,**

ISTEN ^{VEZ}nel
OTHON'S UTON VALO ^{KÖNYVTÁR}
járásában. t. i. Olly
BUZGO IMÁDSAGOK

Egy igaz vallása miatt hazájából
's szerelmesei között ki-bujdosott
K. embert.

N. K. M. UREVESZ

Kivánságára 's Kérésére
Az othon lévő 's széllyel járó Szentek
ISTENnel járáfokban való igazgat-
tatásokra intézett

SZÖNYI N. ISTVAN

Ujvárosi Prédikátor.

Mat. 2: 9.

És előttök a **TSILLAG** mégyen vala.

Nyomtattatott M. DC. LXXXI. Élst.

Származik TSILLAG Jákóbból. *a.*
E N J E S U S
VAGYOK AMA FÉNYES
HAJNAL TSILLAG. *b.*

Járjatok én előttem szüntelenül. *c.*
TI VAGYTOK
E' VILÁGNAK VILÁGOSSÁGI *d.*
kik fénletek

Mint az égnek TSILLAGI. *e.*
És SZÖVETNEKEK e' világban. *f.*
Ugy fénljek a' ti világosságtok, hogy
egyebek-is lássák. *g.*

SZENT PÁL APOSTOL:
Kövefetek engemet, miképpen én-is
A' KRISTUST: *h.*

Szüntelen Imádkozzatok.

Mindenekben hálákat adjatok.

A' Lelket meg - ne oltsatok. *i.*

Kegyes Lelkek:

Láttuk az ő TSILLAGAT nap keletre;
el-jöttünk, hogy őtet imádjuk. *k.*

a. 4. Mós. 24: 17. *b.* Jel. 22. 16.
c. 1. Mós. 17. 1. *d.* Mat. 5. 14. *e.* Dan.
12. 3. *f.* Phil. 2. 15. *g.* Mat. 5. 16.
h. 1. Cor. 11. 1. *i.* 1. Thes. 5. 17. 18.
19. *k.* Mat. 2. 2.

Nemes vérű 's kegyes lelkű

F É R F I U N A K

N. K. K. M. U.

*nak, (: Tit. :) Jó Fautoromnak
ő kegyelmének.*

A' Békeféségnek ISTENétől külső
belső békeféséget, az igaz hit-
ben erőféséget, Sz. Lelket, meg-
tisztult jó lelki- isméretet: a' Kri-
stus keresztének viselésére mennyei
erőt, minden kísértetekben lelki
győzedelmet, és e' nyavalyás élet
után Bujdosó Martirok Koronájá-
ban fénlő örök ditsőséget
kiván.

Gaz vallásod szerelme mi-
att hazádon kívül 's szerel-
mesítől sokáig távol buj-
dosó, bujdosáfordat bá-
gyasztó keherűségid alatt el-
fáratt szívd, de az URBAN örvendő lel-
(2 kű

AJANLO LEVEL.

kü Kegyes FÉRFIU ! ki a' Prófétákat ;
mint fetétségben a' lámpásokat, követni
szeretted , olvasztad Mófesből : nagyobb
örökséget akarván nékie adni ; mit mon-
da ISTEN Abrahámnak : *Menny-ki a' te
lakó földedből*, de uttyát-is az ígért örök-
ségnek meg-mutatá , 's VEZER TSILLA-
GUL az ISTENNel való járást ajánlá né-
kie : *Járj*, úgy mond , *én előttem szüntes
késül és légy tökéletes*. Bé-sem mehet vala
külbömben Kanaán' mézes földére ; hanem
tökéletes szível ISTENNel való járása
által. Néked-is N. Uram nem engedett
ISTEN , látom , e' világon egy hely-
ben állandó lakást : születésed' fészékében ,
's lakó földedben való maradtál : ki-hi-
va ISTEN téged-is földi örökségedből ;
mert mennyei hazát , 's fényes koronát
késztett néked örökségül , melyben én
nem-is kételkedem ; mert a' te kegyes
bujdosásod , nem egyéb ISTENNel való
járásnál , ki a' kegyelséget 's lélekkel tel-
yes sűrű könyörgéssébéli buzgóságot
VEZER TSILLAGUL vetted szemeid
eleiben , hogy akar othon (ha ISTEN-
nek úgy tettik) 's akar úton , szomorú
bujdosásodnak napjában , a' kegyelség
vezérellyen ISTENNel való járásozban.
Sőt hogy egyebek-is , valakik ISTEN-
nel

AJANLO LEVEL.

nél jární gyönyörködnek , ilyen VEZER
TSILLAG' világánál járhaslanak , buzgó
kegyelséged kíváná tölem , hogy ilyen
formájú könyörgésses könyvetskét , mind
az othon lévő 's mind a' széllyen já-ó
Szentek' szűkségek szerint alkalmaztat-
nék.

A' mi a' kereskedők részét nézi , indí-
tott az-is , hogy az ISTEN-felő 's utazá-
sokban ISTENNel jární gyönyörködő
kereskedő emberek felső 's alsó magyar-
országot , 's még pedig idegen országokat-
is széllyel kereskedésekben bujdosnak ott
való prédikátorságomban , hosszszas útra
indulásokkor egynéhányszor hozzám jö-
vén , uti lmáságokat irattak velem , 's
éltenek azzal ideig , de az irás hamar
el-vifelődött. Ő kegyelmek sem vól-
tak rólam feledékenyek , mert valahány-
szor ISTEN őket meg-hozta , min-
denkor tiszteltésses ajándékkal jöttelek
előmbe. Sőt még mostan-is , meg-ért-
vén Nemzetes BERNAT JANOS DEAK. KK.
Uram ebbéli szándékomat , Exemplárin-
kat , hogy annyival-is több légyen a'
kegyes Lelkek VEZER TSILLAGA , pap-
pirofra való pénzével bővítette. Nem
akarván azért én-is ennyi jó akarattok-
ról ő kegyelmeknek el-felelkezni ; hogy
jár-á

járáfok-kelések, kereskedések, annyival-is inkább ISTEN' nevében és áldásában le-
hessen (akképpen más helyekben lévő
keresatyén kereskedőknek-is) ISTENnel
járáfokban való igazgattatásokra ez UTI
IMADSAGOKAT, VEZER TSILLAGUE
előttök borsáni jonak látsék előttem.
Vegyék jó neven tölem minden keres-
kedő kegyes emberek. En is kívánom:
járjon együtt mindenütt az ISTEN vé-
lek, 's fáradságokat bódog elő- mene-
tellet koronázza-meg.

Im azért Nemzetes Uram, a' kegyel-
med kívánságának talám valami részben
eleget tettem. E' légyen a' te kegyes lel-
ked VEZER TSILLAGA ISTENnel va-
ló járáfokban, melly léfzen nevednek
fényes tsillaga, hozzád való nagy indu-
latomnak pedig vékony láttattya 's ki-
tsiny tsillaga, mellyet hogy kegyelmed
jó szível végyen, kívánom.

Irtam Ujvárasón.

clb lbc LXXX-dik Efst.

Karás. hav. 15. napján.

Kegyelmed' Attyafia a' mi Urunk JE-
sus Krístus szerelmében.

SZÖNYI NAGY ISTVÁN,

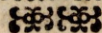
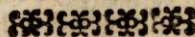
U. V. P.

APPROBATIO.

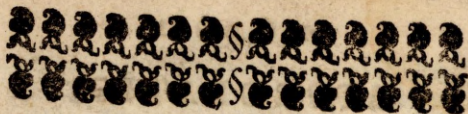
Abfolutâ Synodo nostrâ Partiali Debre-
cini Anno 1680. d. 20. Martii cele-
bratâ venit in meas manus Libellus Pre-
cum Clarissimi Viri Stephani Szönyi Mi-
nistri Ecclesiæ Uj- Varasinae manuscrip-
tus, quem ad imprimendum, ut arbitrio
meo, ita commendatione aliorum ju-
dicavi dignum. Cujus impressione fide-
les omnes & DEUM laudare, & suis
animabus prodesse salutariter poterunt,
Vale Lector benevole! Ex Nagy Bajon,
Anno 1680. die 22. Martii

MATTHIAS NOGRADI

Ecclesiarum cis Tibiscanarum Superintens
dens Reformatus.

Egy szóra!

Kegyelem néked ISTE Ntől!

KEGYES OLVASO!

Mikor e' kegyes lélek' **VEZER**
TSILLAGA szemed eleiben
 akad, ne véllyed azt, mintha
 csak e' könyvetskében bé-foglaltatott
 buzgó könyörgéseket nevezném
 kegyes Lélek' **VEZER TSILLAGANAK**,
 hanem mind azokat a' lélekkel tellyes
 buzgó szép imádságokat-is, melye-
 ket más keresztyén Tudós emberek-
 is irtanak, minéműket **ISTEN** kegyel-
 méből a' mi nyelvünkön-is szépeket
 látunk: Deazonban, nem-is csak az
 Imádságos könyvekben le- irt szép
 könyörgéseket tartom *Vezér Tsilla-*
goknak a' kegyességnék utáiban
 (hogy a' Kegyességnék több-régulái-
 ról 's foglalatosságiról ne szóljak;
 mivel

A KEGYES OLVASOHOZ.

mivel csak a' könyörgésekről kezdet-
 tünk most gondolkodni) hanem a' mi
 szívünk buzgoságából fel-lövdöt fö-
 házzkodások' nyilait 's írás nélkül
 nyelvünkkel formált forró imádsá-
 gokat-is, **ISTEN'** eleibe vezérő 's At-
 tyai ortzája előtt jártató tsillagoknak
 elismerem.

Én ugyan meg-vallom: kívánnám
 's engedné **ISTEN**, hogy még a' gyen-
 gek-is írás nélkül könyögenének:
 serkengetnék - fel magokban a' kö-
 nyörgésnek lelkét, és így lassan-lassan
 szoktatnák magokat magok szűksé-
 ge; öröme vagy keferésege, és atból
 származó buzgosága szerint, mint a'
 Lélek őket tanitana, magoktól szól-
 lani: nem kellettnek így meg-szorón-
 gat ni az **Új Testamentom'** kegye-mér.
 Az **Jerősslek** ugyan magok lábán-is el-
 mennek; de a' járni csak most tanuló-
 kat kézen-fogva kell vezérteni; a'
 szótalanoknak, hogy mondhasák, e-
 löttök kell a' szót mondani, és hogy a'
 fogat-

A KEGYES OLVASÁHOZ.

fogatlanok el-nyelheffék, mag kell e-
lébb nékik a' falatot rágni. Sz. Pál-is
azt mondja 1. Theff. 5 : 14. hogy a'
gyengéket segillyük. L. in Rom. 14.
1. és 15. 1. Minekokaért nem az erős-
bekre, hanem a' gyengébbekre va-
gyon most nékem gondom. Elég né-
kem ha az erősbeknek nem ártok; a'
gyengébbeknek pedig csak kicsint
használhatok-is, nagy nyereségem.

Irtam pedig ISTENNEL járó kegyes
lélek e' *Vezér Tsillagban*, mind ma-
gános's mind közönséges imádságo-
kat; mert az ISTEN mind a' kettőt tó-
led meg-kivánnya: Nem-is elég az e-
leven keresztyénségre, csak a' közön-
séges könyörgésekben jelen lenni (ha
házaadban a' tseléd között, szálláson U-
ti-társaiddal, Templomban a' Szentek'
gyülekezetivel könyörgöttél;) mert
ha ISTENNEL, akarz együtt jární,
melegen forró buzgoságod's buz-
go kegyességed, a' magad szerint va-
ló magános könyörgést-is meg-kiván-
nya.

A KEGYES OLVASÁHOZ.

nya. 1. Minden igaza' maga hiriből
el,'startozik a' maga hitit meg-éke-
fiteni; néked-is szükséges magános
Imádságoknak kegyelmével-is hited-
nek erejét virágoztatni. 2. Azon-ki-
vül-is vagyon ISTENNEL tenéked olly
magános dolgod, mellyben néked
másfok nem áthatnak melléd: és ha-
nem ha éretted könyörgenek, a' kö-
nyörgésben nem lehetnek társaid. 3.
Valami magános veszedelemből ha
ISTEN téged meg-szabadított. 4. Ha
valami magános jóval szeretett. 5.
Magános félelemben, nyomorúság-
ban avagy veszedelemben vagy. 6.
Magános jó nélkül szűkölköddől;
meg-lehet, hogy másfok-is könyörg-
jenek éretted, de a' magad szerint
való buzgoságodat-is illyen kegyes-
séged meg-kivánnya. 7. Talám fo-
gadtál valamit ISTENNEK, imádsá-
godbéli kegyességed iránt; magad-
tól kivánnya ISTEN, hogy bé-fizes-
sed és számot adj róla. 8. Egyik
dolga

dólga a' kegyes léleknek, hogy könyörgésében bűneiről-is nem ták közönséges szókkal pedig, általlyában. *Vérkeztem, az én átnokságim, az én bűneim.* s a' t.hanem ugyan elől számlálva-is, ha szintén nagyok-is, ha szintén rútak-is, vallást tégyen; hogy pedig valaki, titkos bűneit mindenek, előtt meg-vallja, nem-is kívántatik, hanem ha a' lelki-ésméretnek háborúja olly rettenetes bűnöknek vilámlási 's menydörgési között külömben meg-nem tsendesedhetnék. Jak. 5: 16. nem-is hasznos a' gyengéket ollyan vérkeivel meg-botrántkoztatni, az erősbeket pedig tőle el-idegeteni, 's magát vélek meg-utáltatni. Dávid-is magános könyörgésiben előszámlálva-is vallást tett ugyan bűneiről Solt. 32: 3, 4, 5. De közönséges és mások előtt való imádságában titkos bűneit csak általlyában említi. 'Solt. 130: 3. Ismét 19: 31. *Az én titkos bűneimtől szabadíts-meg engemet.*

9. Egyéb aránt-is lehetnek embernek olly titkos dolgai, mellyeket, emberek előtt szemérem nélkül nem lehetne mondani ; de ISTEN előtt fiui (leányi) bizodalma szerint a' szemérmét-is meg-meri jelenteni. p. o. Ha az iffjak házasságokért ; a' házafok magzatokért : vífelős afzfzonyok boldog szülésért 's a' t. könyörgenek : láák a' mezőre mégyen-ki magános imádságára, mikor házasságáért könyörgene. 1. Mós. 24: 63. Ama kegyes Anna Afzfzony Elkána felesége magtalan lévén , midőn a' Templom' ajtajánál magzatért könyörgene sziveffen, keseredett szível lévén, sir vala keserveffen ; Eli Pap , tsak száját láttya néki hogy mozog, de szavát nem hallya ; mert szégyenlven emberek előtt a' mit ISTEN előtt nem szégyenle tsak az ő szívében könyörög vala : Gondolod-é hogy ama' napban öltözött Afzfzonyi-állat, kit János a' szülésben látott kinlódni.

lódni, boldog szülésért nem könyörgött volna, jöllehet az irás, mivel imádsága titkos, le-nem írja.

10. Akkor a' könyörgés leg-eleveníbb, leg-kedvessebb-is, leg-fogantatottabb-is, mikor a' mi imádságunkban, mind szóval 's mind magunk viselésével, ISTENÜNKHÖZ-való szerelmünket, belső indulatunkat, buzgoságunkat, ő benne-való hitünket, 's remenségünket, bizodalunkat, lelki örömlünket, előtte való szelid alázatosságunkat 's tőle-való félelmünket eleven ábrázattal úgy ki-fejezhetjük, hogy a' minéműek belől, kívül-is ollyaknak: minéműek viszont kívül, belől-is magunkat ollyaknak lenni meg-mutathatjuk; e' penig egyéb emberek láttára 's halottára nem olly alkalmatosan lehet.

Ha lehet azért, magános Imádságodnak idején (nem szóllok én most a' közönséges könyörgésekről, mellyek az emberek' társaságokban, és színhelyén

helyén szoktak végbe menni, valahol ketten, hárman a' JÉsus' nevében egybe-gyűlnek Már. 18: 19, 20. hanem minden embernek az ő magános imádságáról) magadat az emberek' társaságától külön végyed; hogy ISTEN előtt-való olly bátorságos, sőt majd ugyan barátságos beszédedet, siránczó vagy örvendező magad ollyan viselését, mint-egy ugyan ISTEN' nyakába tsüggedező esekede-fedet az emberek ne lássák 's ne hallják; leheffen minden tselekede-ted annál szabadabb: ne kellefsék az emberektől szégyenlened, a' mit ISTENTől nem szégyenlel: se az emberektől meg-ne ítéltefsél mintha magad mutogató hipokritaságból tselekedenéd mind azokat a' mire a' lélek és a' buzgoság könyörgésedben visel tégedet.

Nem azt akarom én mondani, hogy könyörgésed-béli kegyeliségedet, ugyan szükséges képpen el-kellefsék

A' KEGYES OLVASOHOZ.

titkolnod, toha ne tudja-meg senki, hogy könyörgesz vagy könyörgöttél; mert úgy kegyesség 's buzgóság nélkül való istentelen embernek ítélternél sokaknak botrányokozásokra, de ugyan nem-is hasznos, sőt káros egyebekre nézveis szintén annyaira el-titkolnod ebbéli kegyességedet: *Te ugyan jól adtz bálákat Istennek, de mások abból nem épülnek.* I. KÖR. 14: 17: azt mondja pedig Szent Pál a' 26. v-ben, hogy *mindenek a' mi felebarátink' épületre legyenek*, tudván ugyanis, kik a' könyörgésben tunyábbak, 's akarmelly kegyességre-is késedelmeFebek könyörgésedbeli kegyességedet, jó példáddal fel-buzdúlnak 's buzgóságokkal utánnad indulván tégedet követnek. Meg-nyered őket Istennek 's Istent imádják éretted. Jól lehet ugyan Fariseusok módjára, nem-is jó *affectate* könyörgéseddel ditsekedésre-való alkalmatosságot keresni; de ha meg-tudták, had tudják: tudják

bár

A' KEGYES OLVASOHOZ.

bár, hogy könyörgesz és könyörgöttél; de mint viseled magadat ne látsák, 's mint beszélgetz Istennel szemtől szemben, ne hallják. *Mikoron Imádkozol meny-bé a' te rejtek kamarádba, bé-zárolván az ajtót imádjad a' te Atyádat a' ki titkon vagyon, és a' te Atyád a' ki reád néz titkon, meg-adja néked nyilván a' mit kérsz.* Mát. 6: 6.

Ha pedig ugyan úgy kell lenni, hogy magános könyörgésedre (olly helyen) az emberek társaságától külön nem mehetz, még se mulasd-el tisztedet: tsak hogy olly szeliden 's okosan viseltyed magadat, hogy az Isten előtt is kedvet találj, de az emberektől se tsúfoltasál-meg. Leg-inkább azt kerültyed illyenkor, hogy valamimódon hipokritának ne ítéltesél igazán.

A' magad szerint való magános könyörgésről most én többet nem ízöllok; de a' többekkel való közönséges Imádságról-is ugyan azt-is állatom, hogy

hogy valami képpen magános buzgóságodat, szintén úgy a' közönségeset, kegyeséged tellyeségére meg-kivánnya Isten tőled; hogy a' közönséges Imádságokban-is akár othon a' tseléddel, akár jártodban úti társaiddal, s akár Templomban a' Szentek' Gyülekezetivel foglalatoss légy. 1. Isten parantsollya, hogy a' gyülekezeteket, holott közönséges könyörgések-is lesznek, gyakorollyuk, Sid. 10: 25. vesd ősz. v. 22. és onnan magunkat, mint sokaknak szokások, ki-ne vonjuk. 2. Azonban mind az előbbeni Szent Atyák' Sinagogájok, és azoknak példájok: s mind az ujjoñan való Szentek Eklésziájok és azoknak praxisok kömendallya a' Szentek' gyülekezetiben való közönséges könyörgéseket: Maga Idvezitőnk, a' Jerusalemi Templomot, miért mondja (annyi ideig) Imádságnak házának. Mat. 21: 13. Mert a' Szentek, a' közönséges Isteni szolgálatra oda gyűlnek vala 1. Kir. 8: 27.

2. Krón. 2: 6. Ism. 6: 18. v. 6. Jel. 11: 1. Jér. 7: 1. Dávid-is olly közönséges gyülekezetekben az Isten imádja vala. Solt. 111: 1. Sőt még a' Krisztusról-is hasonlót jövendölt. Solt. 22: 23. 26. Az Apostolok-is reá tartván, a' könyörgések rendes óráira fel-mentek (a' mig lehetett) a' Templomba. Tfel. 3: 1. De mivel már az Isten lélekben és igazságban mindenütt világosbá akar vala tiszteltetni (a' félelemnek miattais,) együtt valahol, néhánykor csak valamelly egy magános házban-is a' könyörgésre egybe-gyűltenek. Tfel. 1: 13. 14. Ism. 12: 11, 12. 1. Kór. 15. 6. Melly házat, a' Templomnak már nevezetít el-akarván lassan lassan felejtetni; Szent háznak vagy Szentegyháznak neveztenek egy ideig. A' Filippi béliekkel ama' folyó viz mellé jártanak a' közönséges könyörgésekre, holott Lidiának Isten meg-nyitá szívét. Tfel. 16: 13, 14. Némellykor vízfönt csak a' tenger parton-is könyörgöttek. Tfel.

21:5.3. Az ISTEN' Anya-szent-egy há-
zának állapotja-is. Hogy ISTEN az Ek-
léfiában serény őrállókat, erős Pászto-
rokat, kegyes Atyákat, s hűséges Daj-
kákat botsásson, Mat. 9:38. Tfel. 1:
24, 25. A' kiket adott, azok előtt az ő
befzédének ajtaját nyissa-meg, hogy
a'nál nagyobb szabadsággal és világos-
sággal szolgálhassák a' Krisztusnak tit-
kait. Kol. 2:3. És hogy ISTEN őket a'
hatalmasoktól meg-tartsa's tőlök meg-
szabadítsa, a' közönséges könyörgésre
indit bennünket. Róm. 15:30. Ef. 6:
19, 20. Fil. 1:19. 1. Thes. 5:25. 2. Thes.
3:1. Sid. 13:18, 19. 4. A'Szentek' egy-
gyeisége a' nélkül halavány és igen
erőtelen; Mert hogy egymásért kö-
nyörgjünk ISTEN parantsollya, és a'
szent szeretet dístállya. Mat. 6:9. 1.
Tim. 2:1. Jak. 5:16. Róm. 12:12. 15. A'
miatyánk fiait közzül pedig, kik a' Kri-
stusban mi véreink, tsontaink. 1. Kór.
12. némelleyek fogságban. Tfel. 12:5.
Némelleyek betegségben, Jak. 5:14.

25. Némelleyek nagy keserűségben és
külömb. külömbféle kísértetekben. 1.
Thes. 5:14. v. 8. 2. Thes. 2:16, 17.
vannak, némelleyek viszontag sok és
nehéz bűnök alatt tartatnak. 1. Ján. 5:
16. És azokért könyörgeni közönséges-
sen is tartozunk. 5. A' közönséges
szükség közönséges könyörgésre kén-
szerit bennünket; ha az Országban
Ehség, dög-halál, háborúság vagy on
1. Kir. 8:32. Vagy valami égre kiáltó
's ISTENT közönséges bősztu-állásra in-
gerlő gonofság esett 5. Mós. 21:7, 8.
közönséges imádságunkal engeztel-
hetjük-meg az Urat. 6. A' közönsé-
ges meg-maradás, hogy ISTEN kegyel-
mes Királyokat, Fejedelmeket, igaz-
ság szerető fő rendeket adjon; és azo-
kat minden kegyelmekkel fel-ruház-
ván, minden vezedelmek ellen a' ma-
ga szárnyai alatt meg-örizze, hogy vi-
szont az ő szárnyok alatt tsendes és
nyugodalmos életet élhessünk, közön-
séges könyörgésünket várja. 1. Tim.

2. I: 2. 7. Ha mi ISTENTől közönséges jókat és áldásokat kívánunk, ISTEN-is közönséges Imádságunkat meg-kíván-nya; azon ház-nép egy tselédben; azon társaság egy útazásban; azon polgárok egy városban: azon Szentek' gyűlekezeti egy Ekléfiában ha valami jó dologban meg-egyeznek kegyelmes igéreti szerint ISTEN őket meg-halgat-tya. Mát. 18: 19. 20.

Egyéb szükséges alkalmatosságokra, azokon kívül, mellyek e' könyvetskében vannak, hogy ez úttal nem irtam; nem akartam most e' könyvetskét nagyítani 's a' reá való költséget-is többíteni. Ha ISTENnek életem tettzik, jövendőben ezeket-is ujjoban meg-te-kintem 's többekkel-is meg-ujjitom. Találnak azonban a' kegyes lelkek e-gyéb szép könyörgéles könyvekben: *Praxisban, Sibéliusban, Kegeliusban, Tárház kultsaban.* 'S egyéb ISTENhez vezérlő 's ISTEN' ortzája előtt jártató VEZER TSILLACOKBAN egyéb alkalmatosságokra-is buzgó szép Imádságokat.

Hogy azért a' gyengék e' kegyes-ség VEZER TSILLAGAT készebben kö-vethessék; leg-először-is, olvasás kép-pen, olvasás által valami e' könyvben vagyon (NB. Az elein talál valami, meg-mosdasközben-való elmélkedé-seket, mellyekkel én nem azt akarom, mint sok tudatlanok szoktak, kik reg-geli magános Imádságokat, meg-mos-daskorra szorítják, szánván annál jobb idejeket ISTENnek szolgálatjára adni; mig mosdanak, kendének: A' mi A-tyánkat, Híszek egy ISTENT, Afztal ál-dást-is (hafzintén mindgyárt né esznek-is) egy-más után el-mondják; hanem hogy szived, fel-ferkenésedtől fogva kegyes elmélkedésekben foglalatos-kodjék, tsak matériát akarok azzal adni leg-közelebb minémű kegyes dol-gokról leheffen mosdásod közbé gondolkodnod; ne foglalhassa magának a' Sátán vagy e' világ szivedet; valamit tselekezzel, tselekedjed az Ur JESUS' NEVEREN. Kol. 3: 17. És az ISTENnek ditsó-

ditsóségére 1 Kór. 10: 31.) Mikoron pedig e' könyvetskét által akarod olvasni, arra vigyázz: miképpen hogy a' könyörgéseket magad forsa 's szűksége szerént, meg-tudhassad külömböztetni és választani, mellyikkel kinek, mikor kell élni: mit kell el-hadni, mit hozzá tenni, mit el-változtatni: a' szerént ha férfit vagy, avagy aszszonyi-állat: ha nős, vagy nő telen: othon-é, vagy úton: magad-é vagy másokkal; szerentsésen-é, békével-é, egétségben-é, vagy káral, háborún, betegségben, szabad a' könyörgésnek szavaiban el-hadni, hozzá te'ni és a' mint szűkséges el-változtatni. Olstán kövessed kegyes lélek e' buzgóság VEZER TSILLAGAT, és ennek világánál járj ISTENNEL szüntelenül; tölem pedig, a' mit adhattam vedd jó neven, fohászkodjál érettem, ki éretted fohászkodom, 's kívánom: ISTEN legyen 's járjon veled. Néked békeség.

ISTENEK ditsóság, Amen.

Author.

Kegyes

Kegyes lélek

V E Z E R

C S I L L A G A ,

Istennel

OTHON 'S UTON VALO

járásban.

Kegyeség Regulája vagy Rövid
intés a' kegyes lélekhez.

Mihelt álmodbul fel - serkenesz, mindgyarást jusszon elzedben, hogy tégedet az Isten serkentetfel, (mint ama Sámuel gyermekét-is) azért figyelmezz jól reá, mit szól tenéked az Isten, 's mondgyad ezt Daviddal: *En meg-balgatom mit szól nékem a' Isten*, így szölly a' Sámuellel: *Szölly Uram, mert jól hallya a' te szolgád (szolgáld.)* Mert az Isten, mihelt álmodbul fel-serkenesz leg először is a' szivedet kívánnyatetűled, és azt mondgya Salomon által, az ő szent

A

igé-

igéjében : *Fiam, (Leányom,)* add nekem a te szivedet, Péld. 23. v. 26. Azért hogy az egész nap Istennel járhasz, és a te szivedet, az ő Szent Lelke által magának foglallya, nelégyen a Sátánnak napestig ott heverő kevertye's Isten boszúságára, kívánságidbul, indulatidbul, 's gondolatidbulcomediat űző játékos helye. Illyen's hasonlo foháskodásokkal ajánlyad szivedet az Istennek : Mellyet hogy kézzel mondhasz mindgyárt a mikor fel-ferkenfz, meg-tanullyad :

EMeld-fel az én szívemet én Istenem te-hozzád, és a te Szent Lelked foglallya magának, hogy az én első gondolatim te rólad legyenek. Imé Uram engemet az én álmomból fel-ferkentettél, és el hiszem bizonynyal, hogy az halálbul-is, minekutánna, az én Uram Jéhus Kristusomban el-aluszom, színtén így fel-ferkentesz és meg-elevenitesz amaz utolsó napon, hogy te előtted ujjéstőkélletes életet éllyek mind örökké : E' mostani álmom után-is ujits-meg én Istenem az én életemet ; hogy te read nézzenek, világosítsd-meg szemeimet, hogy

hogy read figyelmezzenek ; nyisd-meg az én füleimet : hogy téged dicserjenek, mondicsd-meg ajakimat, nyelvemet ; hogy néked szolgállyanak, elevenítsd-meg érzékenységet ; hogy se ellened, se az én felebarátim ellen ne vécsek, szenteld-meg indulatimat, és hogy Uram meg-álgyd, imé reggeli áldozatul te hozzád emelem-fel az én kezeimet. A' te áldásod én kegyelmes Atyám, a' te szerelmed én Jéhus Kristusom, és a' te vigasztalásod én meg-szentelő Szent Lelke Istenem, légyen én velem most és mind örökké, Amen.

Ísmét.

NYisd-meg Uram az én szemeimet ; hogy soha el-ne aludgyanak az halálban, hogy az én ellenségem ama' tetéségnek fejedelme ne örülljön én rajtam. Serkents-fel Istenem engemet az én bűneimből-is, és amaz igazságnak napja az Ur Jéhus Kristus virradgyon-fel az én lelkemben az ő meg-világosító kegyelmével, és az ő Szent Lelke tündöklőlyek az én szívemben, most és mind örökké, Amen.

Mikor ágyadból fel-kelsz.

ALdott légy én Istenem, mert a' te kegyelmedből az én ágyamban meg nyugod-

godtam, már az én ágyambul fel - kelek, hogy az én Istenemnek uj szível 's meg-
ujult erővel szolgáljak, és az én hivatalos munkáimban ferénsséggel és jó lelki - ismé-
rettel eljárjak, Atyának, Fiúnak - és Szent
Lélek Istennek nevében, Amen.

Akár így :

LE-feküdtem én Istenem a' te nevedben ;
nyugodtam a' te szárnyaidnak árnyé-
kában ; már fel - kelek ágyambul a' te ne-
vedben : és el-híszem bizonynyal, hogy a-
maz utolsó napon, mikor a' te angyali
trombitádnak harfogó szavával az halot-
takat fel-támasztod, szintén így kelék - fel
az én sirombul az én Uram Jéhus Krisztu-
sornak dicsőös séges fel-támasztásának ereje
és érdeme által, Amen.

Avagy.

FEL - kelek én Istenem a' te nevedben,
ald - meg Uram és szenteld - meg fel-
kelésemet, hogy az én ágyambul nem vét-
kezésre, hanem a' kegyeliségre, nem bosz-
súságodra, hanem alázatos szolgálotodra :
nem felebarátom kárára, hanem javára :
magamnak - is penig e' mái napon, nem ve-
szédelmemre, hanem boldog előmenete-
lemre kelj - fel. Légy velem Uram
Jéhus, Amen.

Mi-

Mikor öltözől.

MEzitelen jöttem én Istenem az én a-
nyamnak méhéből e' világra, te fe-
dezted - bé az én mezitelenségemet, és az
én kicsinségemtől fogva mint a' mezei
liliomat úgy ruháztál engemet, im a' mel-
lyekben mostan is öltözöm, a' te reám va-
ló kegyelmes gondviselésedből vettem,
hogy ezekkel az én szemérmeteliségi-
met bé-fedezzem : öltöztets - fel engemet ke-
gyelmes Istenem, az Ur Jéhus Krisztus-
ban - is, és hogy az én lelkem mezitelen ne
maradgyon, az ő igazságát ruházd reám,
hogy a' Krisztus ártatlanságában fel - öltöz-
vén, ne lássák a' te szemeid az én mezite-
lenségemet, és az én utálatos bűneimnek
szemérmit ; tőt az Ur Jéhus Krisztusban
lehessek előtted mint az ő Völegyéne elei-
ben el-készítettett, 's szépen fel-öltöztetett
ékes meny alafzony, hogy az én Völegé-
nyemnek az Ur Jéhus Krisztusnak lehellek
gyönyörűsége jegyessé, Amen.

Más.

SEmmit nem hoztam én Uram Istenem
e' világra, semmit - is nem viszek innen
ki, meg - elégszem ezzel a' mit az én te-
stemnek bé-fedezésére és meg - melegité-
sére engedél : emlékeztess - meg én Iste-

A ;

nem

nem engemet arról hogy mikor ama' te utolsó dicsősféges el-jövedel meg-hajnallik; színtén így fel-öltözi Lelkem, ez én testemet, de nagy dicsősfégsben, mert az én Meg-váltó Uram Jézus Krisztus el-vátoztattya éz én alázatos testemet, és az ő dicsősféges testéhez hasonlová téfzi, Am.

M á s

OH Istenem melly ékeffen teremtetted te az embert a' te hasonlatosságra, jöllehet tenéked tested nincsen mint énnekem, mert te lélek vagy. lélekben igazságsban tiszteltetél; mindazonáltal formátal vala énnékem olyan gyönyörűséges testet, mellyel az oktalán állatokat fellyűl múlom vala, deimé az én bűneimmel azt meg-moskolám és szégyenlenem kell az én mezitelenségemet: az oktalán állatok magokat bé nem fedezik, de az én szemérmetségemnek el-fedezésére ezekkel az öltözetekkel bé kell töljed ékeffen teremtettestemettakargatnom. Es kívált-képpen nagy orcsa pirulással ezt szégyenlem, hogy a' kit az oktalán állatoknak Urává tettél vala, im azoknak dögborókból 's hitván szörökből készült öltözetekkel kell magamat mint rút állatot csinoztatnom, ez a' mi nagy oktalanságunk, hogy a' mikor

kör ruháinkban kevélykedünk, magunkat az oktalán állatoknál alább valókká tesszük, 's őket magunknál fellyeb becsüllük, abban dicsekedünk hogy a' magunk ékes testét el-kell rejtenuk, 's oktalán állatokban kell fel-öltöznünk, jelentvén ezzel, hogy a' te dicsősféges képedet a' bűn által le-vetkestük, 's a' barmok ábrázattját öltöztük magunkra, mint ha a' bűnben lehetne annyi gyönyörűség! Nyisd-meg Uram az én szemeimet, ha dd lássák az én mezitelenségemet, 's kívánczossággal a' Jézus Krisztust fel-öltözni, hogy nem az én testemnek ruházattjában szorgalmatoskodgyam annyira, mint az Ur Jézus Krisztus ártatlanságának és igazságának bibor köntösével lelkemet ékefiteni, hogy ebben a' menyekezői köntösben alhassak-meg te előtted, Amen.

Mikor meg-mosdatsz így elmékedgyél.

A' vizet Uram a' szomju állatok enyhítésére, ember testének tisztogatására, 's öltözetének mosogatására te teremtetted: Imé Uram e' vizben, én - is az én orczámat 's kezeimet meg-mosom, hogy az emberek eleiben tiszta orczával mehessek, 's tölld az én szennyes ábrázatomban meg-ne

utáltassam Mennyivel inkább Uram, ezen
 nel ennékem te elődben kell mennem,
 hogy az én imádságomat reggeli áldozatul
 elődben vigyem, mit kell nekem cseleked-
 nem hogy te elődben tisztán mehessék?
 mert az én bűncimet az egész tenger vizeis,
 ha a' Jordán vizét mind réám mosná - is,
 én roham le nem moshatnak, te pedig tisz-
 ta vagy, és tisztaságot szeretsz, csak úgy
 kedveste előttem a' mi imádságunk ha te e-
 lődben tiszta kezeket emelünk-fel. Oh én
 kegyelmes Istenem a' te Szent Lelkoddal
 tisztíts-meg, az én Jézusom vérében moso-
 gass-meg engemet, hogy te előttem az én
 Közben járó Jézus Krisztusom által kedvet
 találhassak, Amen.

M á s,

A' mi Atyáink Uram meg - keresztele-
 kedtenek folyhóban és vízben, midőn
 a' te Izraëledet száraz lábbal által vivéd a'
 veres tengerén; Valahányszor Uram én
 meg-mosdom, mind annyiszor eszemben
 jut nekem az én keresztségem; mert né-
 künk - is a' vízből Sacramentumot készítet-
 tél, mellyben a' mi újjá születtetésünknek,
 Krisztusban való meg - elevenítettetésünk-
 nek, bűnünk bocsánattyának, meg-szen-
 tetetetésünknek, és egészízen az Istennek
 hoz-

hozzánk való jó akarattyának bizonságára
 meg-mologattunk a' keresztségnek víz-
 ben. Az én testemet Uram e' közönséges
 vízben meg-mosom, de a' te Szent Lelked
 tisztítsa-meg az én szívemet, és az Ur Jézus
 Krisztus vére mosogassa-meg lelkemet,
 Amen.

Minek-utánna ágyadbul fel - költél, 's
 a' te áldozatoddal Istened eleiben álla-
 niel-készültél, keress magadnak, egy
 magános helyet, hogy annál alkalmat-
 tofsábban lehesse Istennek való ma-
 gános benséigetésed.

*A' kegyes léleknek Reggeli magános
 Könyörgése.*

Meg-foghatatlan dicsőségben és hozzá
 járulhatatlan világosságban lakozó
 Szent JEHOVA, kinek világosságához ké-
 pest a' nap-is többire fetétség, de a' fetétség-
 is előttem mérő világosság a' tényes nap
 egyéb tündöklő allatokkal az égen te te-
 remtetted, és a' nappalt az étfizakatul meg-
 különböztetted: Fel - hozod Uram mind
 jókra mind gonoszokra a' te napodat,
 mellyel az egész földet nagy szépen meg vi-
 lágoztatod, és a' fetétségben el-badgyadra-
 kat meg-viadámitod. Te vagy a' fetétség-
 ben

ben űőknek világosságok, és azoknak kik téged szeretnek meg a' sötétségben-is világosságot támasztasz. Az én anyámnak sötét méhéből e' világnak világosságára, én Istenem te hozál-ki engemet, és az én gyermeki tudatlanságomnak sötétségében nem hagyta, hanem esnéreredre jutattál 's evangéliomodnak sugárral megvilágosítottál. Oh melly sokszor én Istenem a' te kegyelmességednek örvendetes orcáját én reám, az én életemben felvirrasztottad, kegyelmednek gyönyörűségét rajtam minden reggel meg-ujítottad, 's minden szempillantásban szerelmednek édesességét szegény szolgálóddal (szolgálóddal) megköstoltattad. Oh én Istenem sokak a' te kegyelmességed, nem tudám nyelvemmel velem közölt jó téteményidet elő számlálni, mind-azonáltal a' mint a' te lelked az én erőtelenségimet segillik, hálaikat adok Felségednek az én szívemnek buzgóságából minden te jó téteményidért a' lelkiekért és testiekért mellyeket az én szerelmesimmal 's én velem-is kicsinységemtől fogva közlöttél. Aldott légy én Istenem hogy engemet öröktől fogva ingyen kegyelmedből magadnak választottál, a' Jéhus Krisztusban fiaddá fogadtál, az ő vére által megváltottál, Szent Lelked által ujjá szültél,

az élő reménységre a' Krisztusban bé-plántáltál, és ő benne az örök életre meg-élevenítettél.

Aldott légy én Istenem ki én rolam életnek kezdetitől fogva kegyelmessé gondot víveltél, minden veszedelmektől megmentettél, minden jókkal szeretted, egésséget, békéséget, becsületemet ki szolgáltattad, szomorúságimban vigasztaltál, betegségemben orvosom voltál, szegénységemben táplálóm, félelmemben pártorom voltál, 's minden szükségemben velem mint édes Atyám, igen kegyessen dalkalkodtál. Mit adgyak Uram Felségednek hogy leg közelebb ez étfzakában-is engemet ilyen kegyelmessen meg-tartottál-le-fekütem Uram a' te nevedben, nyugodtam csendesen a' te szárnyaidnak árnyékában, mert mikor on aluttam, oh Izraélnek Páfztora, te vigyáztál én érettem. Tiéd légyen én Istenem a' dicsőség mostantul fogván mind örökké, hogy engemet ez étfzakának félelmes óráiban őriző szent Angyalid által a' Sátán ellen, gonosz emberek és minden veszedelmek ellen őltalmaztál, szárnyaiddal takargattál, életmemnek paíssa, lelkemnek kősziklaja, 's testemnek erős kővára voltál, a' sötétségen békével által hoztál, világosságra virrasztottál,

a' szép csendes alom után imé melly szépen meg-ujultam, 's ugyan meg-vidultt est-béli búfúlásimban el-badgyadott szívem az én szép álmodozásim után.

Immár Uram engemet az én álmombul fel-serkentettél; serkents-fel már szívemet-is a' buzgó könyörgésre, hogy háladatlanul illyen és ennyi kegyelmefesegidről el ne felelkézem: ágyambul-is már engemet fel-költöttél: kölcs-fel oh Istenem szívemet-is az én búneimnek almából: miképpen hogy ruhaímban-is fel-öltöztettél: öltöztet-fel engemet az Ur János Krisztusban-is hogy ő benne te előtted most és életemnek minden napjaiban kedvet találjak: és miképpen hogy a' fétéségből kihoztál, 's szép napoddal megvilágosítottál, szabadíts meg engemet én Istenem a' fétéségnék országából-is, bocsásd-meg kegyelmes Atyám az én bűneimet, minden alnokfagimtól a' Krisztus ártatlan sebeinek érdemeért ments-meg engemet, ream csorgot vérében mosogassd-meg szegény lelkemet: Amaz igazságnak fényes napja az Ur János Krisztus, tündököllyék lelke által az én szívemben: e' fétét világban, a' te kegyelmed légyen szívemnek világossága, törvényed lábamnak lámpással, evangéliomod szímemnek hajnala, Sz. Lelked

lel-

lelkemnek kalauzza, légyen Uram a' kegyelenség életem istápjá, a' buzgoság lelkemnek vezér csillaga, hogy igazgallón engemet a' te veled való járásban, 's járhatlak veled izúntelen, ma és életemnek minden napjaiban.

Adgyád nekem oh én Istenem a' te Sz. Lelkedet, hogy e' máj napon, és életemnek minden idejében, a' te törvényednek egyenes ösvényében kézen fogva vezéreljen engemet, zabolázza-meg indulatimat 's érzékenységit, tartóztassa-meg gonosz munkától kezeimet, gonosz uttól lépélimet, hívságtul fűleimet, bujaságtul szemeimet, hazugságtul nyelvemet, rossz gondolataim ktul, gonosz indulatoktól, 's rút kívánságoktól szívemet. Ird-bé Uram szívemben szent törvényedet, hogy gyönyörködhessem utaidban 's lehessen olyan mint a' folyó vizek mellé plantáltatott fa, hogy az én Istenem hazában mint a' szép zöldellő olajfa virágozzék, és szép gyümölcseikkel teremjenykedgyék a' lelkem.

A' te áldafod én Istenem, légyen olyan az én életemben, mint az hajnali szép harmat a' gyenge fűvön, fel-költem ágyambul szent szolgálathoz, 's hivatalos munkáimnak gyakorlására, de oh melly sikertelen Uram az emberi szorgalmatosság a' te

A 7

men-

mennyei áldásod nélkül! áld-meg oh én kegyelmes Atyám az én ki-menetelemtől és bejövetelemtől, áld-meg kezeim munkáit és kegyes elmélkedélimet, áld-meg gondolatimat és szent igyekezetimet. A te nevedben mégyek Uram ki az én házamból, a te nevedben kezdek hivatalos előttem lévő dolgaimhoz, tüled várok segítséget áldást ki-teremtettél a mennyet és a földet, mert a te áldásod gazdagította meg az embert.

Visszefelé gondolt én Istenem a te Anyaszentegyházadról e világon, ne engedjed hogy a pokolnak kapui azon hatalmat vegyenek: a te hivednek számokat sokasítsd meg, azoknak üldözőit retentsd meg, a pogányokat fényítsd meg, a megvakult Sidokat és tévelő Pogányokat világosítsd meg, a megterhetetlen bűnösöknek keménysíveket lágyítsd meg, valakik az igazságtól és a kegyeliségtől elszakáltak térítsd meg. Vigyazz kegyelmessen én Istenem szegény árva nemzetünkre, kegyelmes Királyunkra, Fejedelmünkre, engedgyed hogy az ő szárnyok alatt maradhassunk békességben és az igaz Evangéliumi vallás virágozzék erejében. E végre Uram engedgy nekik boldog országlást. Az Achiotpheleket, gonosz tanácsokért szégyenítsd meg,

az Hámánokat véres és dühös izándékokért tsufold-meg, a te népedet én Istenem tartsd meg; magadat a te tsudalatos megfázadtságodban dicsőítsd meg könyörgőfemet, az én Uram Jézus Krisztusom nevében és érdeméért halgasd meg. Mi atyánk.

Gyermekek Reggeli könyörgése.

OH én Atyáimnak Istenem, örökké való dicsőséges szent Jehova, ki a kistsinyeket meg nem utáld, sőt inkább őket megáldod és a te dicsőségedet azoknak szájakban fundáld; megígérted Abrahamnak, leszek tenéked Istenem és a te magodnak te utánad mind örökké. Oh én Istenem, én Istenem vagy te, az én kistsinységemtől fogva tégedet választottalak én magamnak, mind életemben mind halálomban én Istenem te veled maradok, mert te is engemet minék előtte nem volték a Jézus Krisztusban magadnak választottal, az ő sebei által megváltottal, vérvél megmosogatattal, és ő erette fiaddá (leányoddá) fogadtal; az én anyámnak méhében te formáltal, e világra nem pogányok vagy bálványimádók, hanem megvilágosított kereksztyén szülek által hoztál, anyámnak méhétől fogva te tartottal meg én Istenem, mind ez ideig szépen neveltél,

vettél, 's mint édes Atya, velem hiven és kegyellen dajkalkodtál: Szent Lelked által ujja szültél, a' Jéhus Krisztusial egygyesítettél, ő benne az örök életre meg-elevenítettél, 's e' te velem közlött kegyelmeidnek bizonyására, a' keresztségnek szent Sakramentomával meg-is feresztettél, igaz hittel élő reménységgel meg-ékesítettél.

E' peng Uram az én te benned való eleven hitem és erős reménységem, hogy te énnekem a' Jéhus Krisztusban való nagy szerelmedbül Attyámmá lettél, és soha tölem Attyai szerelmedet meg-nem tagadod: a' Jéhus Krisztus lett nékem közbenjáróm, börtönségem, igáságom, szentségem, és váltságom, és ő énnekem mint ő juhának örök életet ad, 's bé vífzen engemet a' mennyei boldogságban, hogy ő véle mint Jegyefemmel, 's örökös társommal mind örökké együtt legyek, és örültyek: A' Szent Lélek peng, ki az én szivemben mint lakó templomában nyugszik, jett én nálam a' te attyai szerelmednek tanu-bizonsága, a' Jéhus Krisztus hozzám szerelmének izivemben nyomott erős petséttye, melly által engemet eljeddett magának örökös társul, és ő az én örökségemnek zaloga. És te engemet, a' te líteni erődnek hatalmas, őrizeti által
ugy

ugy meg-tartasz ama' tellyes váltságoknak napjára, hogy engemet a' te kezedből senki ki-nem ragadhat, a' te szerelmedtől peng melly nagyon a' Jéhus Krisztusban, sem élet, sem halál, sem magasság, sem mélység és semmi teremtet állat el nem szakaszthat; mert a' te kegyelmed énnekem páisom, szerelmed fényes napom: Tudom és elhíszem, hogy a' te gondviselésedet minden szempillantásban én reám úgy ki terjesztetted, hogy a' te szent akaratom nélkül még csak egy hajszál sem eshetik - le fejemről; sőt szükséges hogy mindenek, még a' kedvetlen és szomorú dolgok - is énnekem jómra es idvességemre szolgállyanak.

Oh melly tsudálatos Uram kegyelmednek szélelsége 's hozzám való szerelmednek mélysége, hogy az én méltatlanságomat 's útalatos bűneimet nem tekintetted, és engemet színed elől el nem vetettél, igáságos haragodban meg nem emésztetél; hanem az én anyámnak méhétől fogva, mint a' te szemeidnek fényét, minden veszedelmektől olyan hiven őriztél, minden jokkal 's áldással mint egy ditsőséggel környül vettél. Nem tudok Uram ki-beszélhetetlen nagy szerelmedért 's elől számlalhatalan sok jó tetemnyidért egyebet mit adni, imé az én szivemet néked adom,

dom, 's lelkemet reggeli áldozatul Felséged előtt ki-töltöm, és a' te méltóságos Sz. nevedet nagy alázatossággal magasztalom, hogy engemet édes szülcím-mel 's kedves atyámfiával egygűt ez érzakában is szárnnyalldal takargattál, Sz. Angyaliddal környüllöttém táborot jártattál, mikor én aluttam palztori szemeciddel reám vigyáztál; minden veszedelmektől meg-tartottál, és a' tsendes álom által meg-ullitván a' fetétségből világosságra virraztottál.

Emeld-fel én Istenem az én szívemet, hogy fohate rólad és a' te szerelmedről elnefelekezzen: A' te Szent Lelkedet adgyad énnékem hogy lakozzék az én szívemben, uralkodgyék bennem az indulatokon, tisztogassa kívánságimat, igazgassa gondolatimat, hajtogassa parancsolatid szerint akaratomat, írja - bé szívemben szent törvényedet, világosítsa meg elmémet, nevellye hitemet, elezgesse reménségemet gerjezgesse hozzád való szerelmemet, a' könyörgésben, 's kegyességben igazgassa lelkemet, bánatimban vigasztalja szomorú szívemet, minden dolgaimban vigyen jóra 's igazgasson az igazságra engemet.

Eltesse őh én kegyelmes Atyám édes szülcím-mel, és ölti én belém szelid indulatokat, hogy fűi (leányi) alázatossággal engedel-

delmeskedhessem az Urban édes atyám 's anyám szent tetfzéseknek, és őket minden betsűlettel tisztelhessem. Tanítsd-meg őket és igazgassad jó lelked által, miképen kelessek engemet a' te felelmedben nevelniék.

Nevelly-fel Uram engemet a' te felelmedben, a' Jésus Kristus igaz isméréti-ben, Isten 's emberek előtt való kedvességben, tarts-meg engem mind végig az igaz hitben Engedgyed Uram hogy te előtted kegyessen, az emberek előtt igazán és tisztelőségessen, magamban penig mértékteltesen élhessek e' mulandó világban. Adgy énnékem én Istenem bölts szívét, hogy minden gyermeki haszontalanságokat 's hijában való bolondságokat magamtul elvetvén, a' mellyek a' szép meg-értésköltsőkkel megegygyeznek azokra figyelmezzek, életem józan, erkölcsöm igyenes, járásom alázatos, magam viselése kegyes, gondolatom tiszta, 's szólásom meg-főzva légyen hogy az én gyermeki életemben nem a' földieket és mulandókat, hanem a' mennyieiket és örökké allandókat kereshessem: minden nap az én halandó vőltemről meg-emlekezhessék, bennem a' testi indulatokat meg-öldökölhessem, a' Jésus Kristus kerefűt, melly e' világi nyo-

nyomoruság, szeliden viselhessem, utólsó
óramra lelkemet el-készíthessem, pályámat
's lelki vitéségemet bódogul végezhes-
sem, 's tüzelt tett jutalmamat, mennyei fé-
nyes koronámat áldot kezeidből el-ve-
hessem.

Kezeidben ajánlom én Istenem mind
életemben mind halálalomban az én lelke-
met, testemet, e' máj napon-is viselly gon-
dot Uram az én életemről, tarts-meg en-
gem életben, egészséggben, békeséggben:
örizz-meg a' Satántul, a' gonosz tévök-
nek véres kezektől, óltalmaz betegegtől
minden tagaimban 's érzékenységgimben
való sérelemtől, örizz-meg bűnben való
eséstől, 's mint hogy gyarló vagyok, ha el-
csem, ne hadgy az én bűnőmben el-vesz-
nem, kegyes atyai kezeddél végy-fel az én
efetimből. Örizz-meg az én életemet
mind halálom orájáig tisztaságban és tisz-
tességgben; ments-meg az én életemet szé-
gyen vallástul, fejemet gyalázattul, enged-
gyed hogy bőltsen élhessek e' világban, e'
világból lehessen nekem bódog ki-mulá-
som, és szent országodban örökké való
bódogulásom.

Társd-meg én Istenem édes szüléimnek
életeket, ujjítsd-meg erejüket 's egészsé-
güket, halgass-meg könyörgéseiket, a' te ál-
dásid-

dásiddal gazdagítsd-meg 's életek után men-
nyei dicsőséggel koronázd-meg őket.

Kegyelmes Királyunk 's Fejedelmünk
életét kösd - bé az életnek tsomójában
minden ellenségi ellen a' te kebeledben
örizz-meg, székít erősítsd-meg, birodalmát
bódog országállal virágoztass-meg. Kö-
nyörgésit kegyelmessen halgassd-meg, bé-
keséggel és jó egésséggel áld-meg, hogy
az ő szárnyok alatt a' tenéped békével
nyughassék.

Engemet pedig oh én szerelmes Atyám
az én kitsinségemben ne utálly-meg, né-
ked ajánlottam mostantul fogva én maga-
mat. Imé Uram reggeli áldozatul előd-
ben botsátom az én imádságomat, oh U-
ram ne utáld-meg! Lám Samuelt még
gyermekségében meg-szolitád, Jeremiást
még kitsinségében el-választád; a' Jerusá-
lemi, hosánával tégedet tisztelő gyerme-
keket meg-hallád: a' kitsinyeket magad-
hoz hívod, őket őledben vészted, a' meny-
ország titkait nekik meg-jelented, őket
meg-áldod; tegyed fejemre Uram édes
Atyai kezeidet 's mint Isák Jakóbot áldgy-
meg engemet, az Ur Jéhus nevében hal-
gass-meg könyörgésemet. Mi atyánk.

Ház nép Reggeli köszönséges köszönetje.

OH nagy kegyelmességű 's fok könyörületességű Felséges Isten, melynek földnek hatalmas teremője, erős megtartója 's bölts igazgatója, minden testnek 's léleknek hűséges Attya: nekünk pedig egy szerelmefedben az Ur János Krisztusban szerelmes édes Atyánk, a' mi sziveinket, a' mi közben járó János Krisztusunk kedves áldozattyának érdemében reggeli áldozatul te elődben ki-töltjük, és méltóságos szent nevedet nagy alázatossággal dicsírjük, hogy mi rajtunk el-vesztet szegény bűnösökön könyörültél: minket nem rendeltél a' haragra. hanem az idve-ségnek el. vételére az Ur János Krisztusban, és az ő vére által minket bűneinkből meg-mosogattál, halálával megtartottál, mert őtet mi érettünk áldozatra adtad, és ő benne nekünk olyan szerelmedet ajánlottad, hogy lennénk néked örökös fiaid, a' János Krisztusnak pedig el-jedzett örökös társai, és e' te hozzánk való Atyai szerelmedet mi hozzánk, a' mi anyáink méhektől fogván fokszor és fok képpen megbizonyítottad: Oh édes kegyelmes Istenünk a' mikitsinységünkől fogván te tartottál.

tottál-meg bennünket, és mi velünk édes Atyai képpen dajkálkodtál, gondot vífel-tél ételünkre, italunkra, ruházatunkra, és azokat nekünk a' mi szükségünkben kiszolgáltattad, életünket kebeleddben tartottad 's fejeinket tisztességgel megkoronáztad.

Aldott légy oh kegyelmes édes Atyánk hogy minket leg-közeleb ez étfakában-is minden veszedelmektől megtartottál, szárnnyalaidal takargattál: Szent Angyaliddal ágyaink környül, házaink és váraunk körül tábori jártattál: mi aluttunk, de te oh Izraélnek Pásztorai a' te fáradhatatlan szemekkel reánk vigyáztál, békével nyugodtunk és békével költünk-fel a' mi ágyainkból mert te mivelünk voltál. Oh!melly szépen minket édes Istenünk a' tsendes álm által meg-ujjítottál, és a' sötétségből világosságra virrasztottál. Oh mely szépen Uram minden reggelenként mi rajtunk a' te kegyelmedet meg-ujjítod 's édes atyai szerelmednek édesfiségét velünk meg-költöttad! Adgyad azért Uram nekünk a' te Szent Lelkedet, és illesd-meg mennyei kegyelmekkel a' mi sziveinket, hogy mi-is te rollad soha el ne felethezzünk, indíts mi bennünk könyörgésben forgó buzgóságot, hogy néked mindenkben hálaad-

adhassunk 's minden ditsőséget tsak a' te nevednek tulajdonithassunk.

Imé Uram a' mi közben járó Jéhus Krisztusunk nevében Méltóságos tekinteted eleiben állottunk, de a' mi méltatlanságunkat meg-ismérjűk, és a' te ditsőséges tekinteted előtt nagy alázatoslan meg-valyluk: minden te jó teteményidnél oh nagy Isten kisebbek vagyunk, nem méltók, kik a' te napodnak világát lássuk 's a' földet tapodgyuk, mert Uram mi a' te szentséges szemeid előtt tisztátalanok és utálatosak vagyunk, mi magunk magunkat a' mi sok bűneinkért ugyan meg-untuk, és azoknak terhe alatt el fáradtunk. Vajha Uram elváltozhatnánk, és lehetnénk olyanok mint a' tiszta és szent Angyalok, bizony a' tetörvényedet meg-tsókolnok 's nem ingerlenők haragra Atyai jó kedvedet; de imé a' mi bűneink előttem vadnak, nem tagadhattyuk álnokságinkat, vétkeztünk Uram a' te szemeid előtt, kitsinségűktől fogva vakmerők voltunk törvényed ellen, parantolatid ellen jární kitsinynek tartottuk; eltünk utálatosságban, a' mint a' testi indulatok minket viseltének, és magunkat e' kényes világ törvéntelen szabadságához alkalmaztattuk: Te minket ki-terjesztett kezekkel magadhoz hívtál hogy

bo-

bolondságunkban e' vilaggal el-ne veszfünk, de mi a' te bőségszűságodra a' Sátán pártjára futottuk; Keresztyén nevet viselve egyenelleb erköltsőkkel sokszor a' pogányok meg-győztek bennünket és nekik a' te neved káromlására alkalmatosságot adtunk. Nem jutot eszünkben Atyai kegyelmességed, hogy minket, minek előtte nem volnánk, magadnak választottal a' szent életre; mert mi a' te választásodat szent életünkkel meg-nem ékesítettük, tégedet mint Atyánkat nem szerettünk 's mint Urunkat nem féltünk nem tiszteltünk. Nem gondoltunk a' Jéhus Kristus hozzánk való szerelméről, ki-érettünk, hogy el-ne vesznénk, keserves kinokat szenvedett 's szegény lelkünket tulajdon halálával váltá meg, hanem őtet bűneinkel kegyetlenül minden nap meg-feszítettük 's váltságunknak bérít érettünk ki-on tot ártatlan vérit el-tapódtuk: A' mi velünk kegyessen dajkálkodó Szent Lelket meg-izomorítottuk, és az ő igazgatásának nem engedünk, nálunk a' gonoszoknak helyt adtunk, minden tagainkat az hamisságnak fegyverével alítottuk, szívünkben minden utálatosságot be-fogadtunk és ott nagy gyönyörűséggel tapláztuk, szemeinkel inkább néztünk

B

a' go-

a' gonofságra mint sem a' te kezeidnek esudálatos munkaira: főleinkel nem a' te parantsolatidra, hanem az hijában való-
ságokra figyelmeztünk: szájunknak szól-
lását a' mi nyelvünkkel nevednek nem di-
csíretire, hanem meg-káromlására; fele-
baratunknak pedig kissebségére igazgat-
tuk, kesseinket nem a' jó téteményre, ha-
nem tilalmas dolgoknak végben vitelére
nyujtottuk - ki; lábainkal nem a' te szol-
gálatodra hanem bocsúságodra 's fele-
baratunknak kárára siettünk Áttjai szerel-
medből származott jó téményidről - is,
oh, melly rutúl el-feletkeztünk, mert
azokkal mértékletesen nem éltünk sem
azokért tenéked háládatossággal nem, fizet-
tünk. Te minket szeretettel volna, de mi
téged meg-utáltunk, életet és halált adtál
völt elönkben, de mi az halált választot-
tuk: és az áldást meg-vetettük ihon már
az atokban estünk, oh Jaj! már magunkat
el-viselhetetlen bűnökben 's ki-felelhet-
etlen veszedelmekben ejtettük. Fejünkben
oh bűnt gyűlölő 's erős boszu álló Isten,
a' te iteleted, alattunk a' pokol, környős-
környűl minden teremtet állatok kések
mi rajtunk igaz iteletedet végben vinni:
kiből belől minden felől a' félelem ret-
teget benűnket, de vigasztalást te kivű-
led

led sohol nem találunk: Lelkünknek ha-
lálós sebeit keservessen, érezzük de sohol
gyógyulást a' Jéus Krisztus sebein kívül
se mennyen, se földön nem találunk. Te
nálád oh csak te nálad vagy on Uram az
engedelem! Oh Uram légy kegyelmes
hozzád térő ilyen szegény el-veszett bű-
nösöknek: emlekezzél oh mi édes Iste-
nünk kegyelmes ígéretidről 's feletkezzél
el a' mi bűneinkről. Oh könyörűletes-
ségnek Istene ki meg-kegyelmezel Dá-
vidnak, Péternek Mária Magdalénának
a' keresztfán függő tolvajnak 's több
igen meg-eset nagy bűnösöknek. Né-
künk se gyönyörködgyel a' mi veszedel-
münkben, hanem a' te sok irgalmasságid-
ből bocsásd meg titkos és nyilván való
álnokságinkat. Tekints a' Jéus Krisztus
érettünk való elégséges áldozatvára ár-
tatlan sebeire 's vére hullására: Tekints
az ő érettünk való esedezésére és annak
érdeméért szolly békefséget a' mi lelkeink-
nek vidámits meg el-felmenet szívünket:
szabadíts le-rolunk ítéletidet, és a' nap-
nak meg-újulásával ujíts meg mi rajtunk
a' te jó kedvedet. Ald meg - Uram nekünk
e-mái napon ki-menetelünket, bé-jöve-
telünket, valamire elménket fordíttjuk
és valamire kezűnket ki-nyujtjuk a' te

áldásod koronázza - meg minden Istenes
szent cselekedetinket, szenteld meg - éle-
tünket, és a' te Szent Lelked vezérellye
minden cselekedetinket, hogy se ellened,
se a' mi felebarátink ellen ne vétünk, irja-
bé szívünkben szent törvényedet őrizze
meg - szívünket gonosz indulatoktól, go-
nosz kívánságoktól, és híváságos gondo-
latoktól, szemeinket bűjaságtól, fülain-
ket híváságtól, nyelveinket hazugságtól,
káromlásától, és rágalmazástól, torkunkat
tobzódástól, kezeinket lopástól, vér on-
tástól's egyéb gonosz munkáktól, lábain-
kat a' gonosznak utától, magunkat egy
más között való egyenetlenségtől, hábor-
gatástól minden gonosz társaságtól, a'
Sátánnak minden munkáitól, őrizz meg-
minket mi jó Istenünk ma és életünknek
minden napjaiban, hittől szakadástól, Sá-
tán kísértetétől, szívbeli rettegéstől, kétség-
ben eséstől. Oltalmaz vakságtól, siker-
ségtől, némaságtól, hosszú ideig való
finlódástól, ellenséginknek véres kezekétől
és tömlőzőktől ments-meg, gonosz hir-
től, névtől, gyalázattól's minden bűnein-
kel érdemlett siralmas változásoktól és
esetektől.

Te édes Istenünk vigasztalj meg-min-
ket, minden keserűséginkben, bátoríts-
meg

meg - felelmünkben, gyógyíts-meg be-
tegséginkben, gazdagíts-meg szegénysé-
ginkben, légy velünk szűkségünkben,
halgass-meg könyörgésünkben szerelmes
Fiadnak a' Jézus Krisztusnak nevében A-
men. Mi Atyánk.

*Ház nép Eszveli közönséges Kö-
nyörgése.*

OH kezdet's vég nélkül lévő örökké-
valóságban egyedül uralkodo dicső-
séges Szent JEHOVA, ki - vóltál kezdet
nélkül örökkön meg - maracz változás
nélkül: valamellyek vadnak mindenek
egyedül csak te általad és te éretted vad-
nak, hogy a' te neved dicsőséges lé-
gyen mind örökké. A' tengereket U-
ram te alkuttad, a' földet te fundáltad,
az egeket - is te formáltad: te formáltad
a' mi testünket - is atyáinknak
's testünkben a' lelket te fuv-
vólt erejek anyáinknak a'
minket e' világra hoz-
sítottad szemeinket
kezeidnek gyón-
adtál értelem-
galnók terem-
nagy erőde

's ennyire ki-terjedhető jó vóltodnak el-
fogyhatatlan gazdagságot, kinek gon-
dod nagyon minden feregbe, fű-fzalra,
a' veréb fiakat el-eséftől, annyoknak
félszkekben te óltalmazod: az holló fiak
annyoktul el-hagyattatnak és őket te táp-
lálod, a' mezei liliumokat te ruházod,
nekünk pedig, kik a' te szemeid előtt
mind ezeknél dragábbak vagyunk, még-
fejükön lévő hajunk szálait-is meg-
számlálod, eledelünket 's ruházatunkat,
mennyivel-is inkább, oh nagy gondvi-
felő Isten ki - szolgáltatod, életünket,
mint szemeidnek fényét, olly híven ól-
talmazod. Te vagy Uram a' mi Istenünk,
téged illet a' mi dicsiretünk, téged ma-
gasztal a' mi szívünk, nyelvünk és lel-
künk. Méltó vagy Uram, mert jó vagy,
kegyelmes, irgalmas, hoszu tűrő enge-
delmes és az haragra késédelmes.

Aldott légy oh mi rajtunk könyörülő
édes Atyánk az Ur János Kri-
stus, hogy minket fők bűneinkért és
szűkeinkért orozád elől el-nem ve-
télj, mert a' méltóságnok szerint nem
érdemünk szerint méltó édes Atya. Attyai
kegyelmességednek meg - emle-
kezvén

kezvén kegyelmessen rajtunk kőn örültél
jó téteményeddel, és szerelmeddel, mint
a' napot világozással körül vettél,
Szívünket szent Lelekkel, lelkünket
szent Igéddel táplálod, világosítod, és
vigasztalod.

Légyen tiéd a' dicsőség! oh mi ve-
lünk jól tevő édes Istenünk, hogy ele-
tünknek minden napjaiban sleg közelebb
e' mai napon - is alázatos és méltatlan
könyörgésünkben, Felséged az Ur János
Krisztus nevében meg-halgata, életün-
ket, szerelmünket és javainkat minden
(el-viselhetetlen) veszedelmektől meg-
tartottad a' Sátánt meg - zaboláztad, a'
gonosz tévők kezeket 's nyelveket tö-
lünk meg - tartóztatad, testünket beteg-
ségtől, szívünket keserűségtől, lelkünket
kétségben-való eséftől, 's becsületünket
gonosz hirtől névtől meg - óltalmaztad.
Halakat adunk Uram Felségednek, hogy
most-is nekünk ellenségünk boszszu-
sokra asztalt tenítél: ízepe aldomásfáddal,
mellyeket eledelünkre teremtetted és csu-
dálatos-képpen asztalunkra fel szolgáltat-
tal minnyajunkat meg - eligetted. Kis-
sebbek vagyunk Uram minden te jó té-
teményidnél, és méltatlanok enyi kegyel-
méségednek még - csak a' morfolókára.

is. A' te atyai kegyeséged mi hozzánk fogvatkozás nélkül vagy; de a' mi fiúi hozzád való kegyeségünk oh melly vékonyan vagy! Atyai szerelmednek édesiségét minden nap jollahet meg-kóstoltatod, sőt minden órában kegyelmedet rajtunk-meg ujítod: de mi te rólad haládatlanul el-felelkezünk: téged mint kegyelmes Urunkat nem felünk, mint szerelmes Atyánkat nem szeretünk, sem nem tisztelünk, törvényedben nem gyönyörködünk, hanem a' testi bátorságban bé-merülvén, te ellened vakmerőképpen élünk. Oh Uram csak e' máj napon-is melly sokakban meg-estünk! szent szolgálatodban és a' mi idvességünknek munkájában, oh melly igen retek voltunk: tégedet gondolatinkal, szollásinkal és életünkkel igen-meg bántottunk, felebarátink ellen vétettünk, és őket megbotránkoztattuk. Bűneinket Uram éreztük, mellyek terhe alatt ugyan el-fáradtunk, 's magunkat-is meg-untuk 's eluntattuk.

Mit cselekedgyünk hát oh mi szegény bűnösök, mert ha meg-nem térünk e' gonosz uton el-kell nekünk vesznünk. Oh kegyelemnek Istene melly jó minékünk te hozzád közelitenünk, mert te

zárod

nálad engedelem és bűn boesánat vagy, edgy-is a' te hozzád meg-térő bűnösök közül szegyet nem vallott: Meg-esküdtél hogy a' bűnösöknek veszedelmében nem gyönyörködöl, gyönyörködöl inkább életében, ha meg-tér; A' te fogadád Uram, hogy valamelly órában a' bűnös ember te hozzád főházkodik, soha többé annak bűneiről meg-nem emlekezel. Sőt ki-terjesztett keziddel hívod magadhoz az ő bűnökön kevergő lelkeket és azt mondd: Jövetek én hozzám megterhelődött és el-fáradott bűnösök, és találtok nyugodalmat a' ti lelkeiteknek én nálam: Oh édes Istenünk a' Kristus kegyes febeiért légy kegyelmes a' mi szegény lelkeinknek, és az ő ártatlan vére hullásáért, és méltatlan haláláért bocsásd-meg nekünk minden álnokságinkat: fordíts-el rólunk bűneinkkel érdemlett nagy ítéletidet, szolly békeséget el-félemlét lelkünk ismertetinek. Szent Lelked által tisztítsd-meg szívünket, szenteld-meg ételünket, italunkat, mellyeket szolgáltatás jó egészségünkre, hogy azokból erőt vévén szent szolgálatodra szolgálhassunk. Felségednek lelkében 's igazságban életünknek minden napjaiban, 's lehetsünk idvességünk munkálkodására

B s

alkal-

alkalmatosabbak. Ald-meg Uram azokat-is kik minékünk te eretted-jóval voltanak, valakik bennünket eretted szeretnek és bocsúlnak, valakik értünk könyörögnek halgasd-meg, más szegény szűkölködőkrül-is emlekezzél-meg mi ró-lunk-is ne felethessél-el. Ennek után-na-is viseljed kegyelmessen gondunkat, taplály bennünket hozzánk illendő étellel, itallal, ruházattal egyéb szükséges jókkal, életünket tarts meg békefenségünket ujjítsd-meg, egészségünket erőfítsd-meg, betsületünk jó hírrel nével koronázd-meg, a' te kegyelmed mi nálunk maradgyon-meg: a' te szerelmed, a' te áldásod rajtunk nyugodjék-meg.

Imé pedig Uram már a' te fényes napod fejük felül el-enyézot ezennel az éjszaka setéttséggel, a' setéttség félelemmel el-borít bennünket, már a' setettségnek fiai és azoknak fejedelme mi ellenünk fel-kelnek mi pedig azok ellen elégtelenek vagyunk, el-is fáradtunk es minek utanna el-aluszunk magunk óltalmára alkalmatlanok vagyunk. Oh Igasfágnak fényes napja, Ur Jéhus Kristus, életünknek egyetlen egy páisa, lelkünknek testünknek erős kő-vára's magas kősziklája, maragymeg a' mi szállásunkon, és ne távozzal mesztőlre
mi

mi környűllöttünk, az ő táborokkal vegyed körül agyainkat's házainkat, varasunkat és edes nemzetünket. Te vagy az Izraelnek szunnyadhatatlan Pász-tora, te vigyázz erettünk, a' Sátánt verd vissza tőlünk, a' gonosz tévőket ne bocsásd ellenünk. Őrizd-meg minket nehéz álomtól, tűztől, kifizettől, betegségűl, meg-térés nélkül való hirtelen haláltól, hirtelen riadástól, bűneinkel érdemlett minden siralmas's keserves változástól. Engedgy nekünk jó éjszakát, csendes álmot, szép nyugalmat, elménkben's erőnkben való-meg-ujjulást és az hólnapi napra örömmel's békével való fel-virradást.

E' végre oh kegyelmes edes Atyánk, kezeidben ajánlyuk lelkünket, testünket, közel's távol lévő szerelmefinket, várasunkat, nemzetünket, királyunkat fejedelmünket's nemzetünkűből álló méltóságos fő-rendeket. Ez éjszakában és életünknek minden idejében, végy minket kegyelmes gondviselésedben, halgasd-meg könyörgésünkben, Fiadnak a' mi edes Meg-váltó Jéhus Kristusunknak nevében, ki mi értünk te előtted esedezik és mi nekünk az ő lelke által ilyen buz-góságott, szerez hogy fiai's leányi nagy-bizodas

bizodalommal kiáltuk: Abba, és ezt
mondgyuk, Mi Atyánk ki vagy 's a' t.

*Kegyes lélek Estvéli magános Kö-
nyörgése.*

OH én meg tartó reám fáradhatatlanul
vigyázó 's főgyatkozás nélkül rólam
jó gondot viselő édes Istenem, szerelmes
Atyám az Ur Jézus Krisztusban, te terem-
tettél mindeneket 's mindeneket a' te
bölcsédségednek ujjai igazgatnak; te vagy
egyedül az örökkén valóság; a' mi cie-
tünk pedig merő csak mulandóság: mert
miképpen hogy a' szép sugarival tündöklő
fényes nap ki-jöve jó reggel a' piros haj-
nalból, által mene fejünk felet, de már
ízemeink elől le- enyész; akképpen
lézen egy utolsó nap, mellyen a' nap
le- megyen edgyfzer, de többé nem jó-
fel. Minden nap tanítasz Uram engemet,
és a' napnak járásából változando életem-
nek rövid voltát előmben adod. Mitfoda
az én életem? csak olyan, mint most
nyíló 's majd hervadó virág szál, el- siet
a' posta, folyó ez patak 's lengedező me-
leg szél, mostan tetző 's már el-enyész
fűt, kőd és csak pára, olyan mint ál-
matlan talnak, nyílnak és hajónak a'
ayo.

ayoma. Merő árnyék 's hamar fordul
mint takács karikája. Látom imé nincsen
e' világban állandóság. A' te szép napod,
im Istenem mind világosságával edgyütt
engemet el-hagya 's az étfaka ima letet-
séggel el- borita, melly az én utolsó na-
pomnak példázó árnyéka, mert az én ha-
lálomnak Oráján le- megyen edgyfzer 's el-
enyiszik tőlem, e' gyönyörűseges nap,
és többé ennékem soha fel- nem jó ha-
nem amaz Igazságnak napja az Ur Jézus
Krisztus fel- derül énnékem a' fel- táma-
dásnak örvendetes napján.

Már énnékem az én ágyamban kell
mennem, hogy az én el- faradtott termé-
szetem nyugodalmat vegyen; így lézen
az én koporsóm, el- fátat testemnek nyu-
godalmas ágya, halálom lézen meg-
ujjító csendes álmam. De vajha Uram
az én ágyamban olyan tisztán mehetnek
a' melly tisztán nekem halálom oráján
kell találtnom 's bűn nélkül koporsóm-
ban le- fekünnöm! oh vajha az én öltö-
zetemmel bűneimet is ugyá most le- vet-
kezhethetném, hogy azoknak terhetől meg-
menekedhetném, vajha ez étczakai álom
által ugy meg- ujjulhatnak, hogy az hol-
napi napra, mint egy ugyan újtesttel 's
meg- ujjult lélekkel támadhatnak- fel,
hogy

hogy az én romlot t r mészetem, ne vi-
ne engem többé a' bozúságra való go-
nosz életre, 's illy fokokban ne sérte-
getném ilyen jól tévő édes Atyánnak
szerelmét! Ime pedig az én bűneim előt-
tem vadnak, melyeket a' te szemeid én
nálamnál - is jobban látnak, mint nagy
halom lelkemre rakodtak. **Olyan vagyok**
mint a' mód nélkül meg terheltettet gal-
lya; melly minden szempillantásban sül-
lyedését 's vesztését várja. Mit tegyek?
mert valamennyiféle elődben megyek,
tántorgok mint rézég, előtted árván pe-
nig mint nyár levél reszketek. De tu-
dom hogy ama, nagy napon el-kerülhe-
tetlenképpen eleiben kell mennem ama
nagy Birónak, és el-titkolhatatlanképpen
számot kell adnom; egész életemben 's
e' mai napon - is ellened tselekedet nyil-
vánvaló és titkos bűneimről. Mivel pe-
nig már egy nappal (el-mulván tőlem
e' mai nap-is) közeleb életem ahhoz a'
szám adáshoz, 's ki tudgya ha csak ez
étizaka - is meg-kéri lelkemet, ha egy
éjszaka véletlen kiáltás eshetik füleim-
ben: Imé a' vőlegény, im menyetek ki-
eleiben. Hogy azért szám adatlanságban
és kétségletlenségben netaláltassam. Mi-
kor e' világnak Birója, az én vőlegényem
a' Jé-

a' Jépus Kristus el-jövend. Imé az én
bűneimet én Istenem meg - va'lam, mert
az én bűnös Atyamtul bűnben származ-
tam, anyámnak méhiben bűnben fogan-
tattam: e' bűnös világra, bűnben szület-
tettem, a' bűnösök között bűn en életem,
és a' mint testemben úgy a' bűnben nevel-
kedtem, az én kicsinységetől-fogván
törvényednek - meg rontója, 's Isteni
Felségednek bozszontója voltam leike-
met testemet meg fertéztettem, éle-
temet el-vesztettem, szívemet 's lelkem-
isméretit meg - terheltem, magamat
mindenestől fogván átkodra méltóva tet-
tem. Csak e' mai napon - is oh melly fo-
kakban meg - estem; mert ellened tudva
és tudatlanul, és nem csak gyarlóságbul,
hanem vakmerőségbul - is igen sokat vé-
tettem, nyilván valók Uram előtted az
én bűneim, melyeket e' mai napon - is
cselekedtem, úgy mint az én szívemnek
zabolátlan indulati, el-fordult gonosz
gondolati 's undok rut kívánsági; mert
a' szívbul mint utálatos állatok barlangjá-
bul 's tisztátalan meg-bűszhöt farrásbul
származnak az életnek minden utálatosá-
gi, és az embernek szíve csak ugyan go-
nosz az ő gyermekségétől fogva: Nyel-
vemet Uram a' te dicséretedre teremtetted

de az én nyelvemmel tégedet e' mainapon
meg - csufeltalak, nevedet bőségszúságra
említetttem, fele-baratomat meg - rágál-
maztam, és ötet szómmal meg - bántot-
tam: szemeimmel hijában valóságra néz-
tem, 's füleimmel hírságra figyelmeztem.
Lábaimmal gonosz uton jártam, 's kezei-
met a' tilalmas dolgokra ki - nyújtottam.
Az én römlött természetem szerént oh
melly igen serény voltam minden go-
noszra, de melly tunya minden jóra!
Az én nyelvemmel nem tudnám sok fo-
gyatkozalmat elődben számlálni. Mi-
képpen lehessen hát oh nagy igazágu 's
erős ítélőű Isten egész életemnek minden
bűneitől előtted számot adnom. Ki-csak
e' mai vétkeimről sem tudok számot adni!
Oh kegyelemnek Istenem, ne szálly per-
ben hát szegény bűnös szolgálóddal (szol-
gálóddal) mert ha szorosan ítélisz, kicsó-
da álhar - meg te előtted? Ne ird-be szá-
mtartó könyvedben életemnek sok gonosz-
ságit; vessd inkább asokat a' te irgalmas
feledékenységednek feneketlen tengeré-
ben. Ne ítélj - meg Uram azokért enge-
met, mert csak a' magam ítéleti szerént-
is méltó vagyok halálra, gyalázatra, szé-
gyen vallásra, minden átokra és a' kár-
hozatra. Ne néz Uram engemet az én
utá-

utálatos alnokságimban, hanem az én
meg - váltó Jézus Krisztusomnak hit által
magamra öltözöt gyönyörűséges igazsá-
gában: Légyen előtted az ő engedelmes-
sége én a' edel melegségem, az ő ártatlan-
sága én a' atlanságom, az ő becsületes
áldozattya én áldozatom, az ő elég tétéle
én elég tétélem, 's drága szép érdeme én
tökélletes érdemem; mert ő az én bűnei-
met vállaira vette, 's a' mit tőled érdem-
lettem, érettem meg - szenvedte: az én
vereségem vala ő rajta, és az ő sebeivel
immár meg - gyógyultam. Az igazság-
nak székiről an ak-okaért a' kegyelemnek
székire apellálok, és midőn engemet
bűneimért ítélni akarsz kezelemet a' Jézus
Krisztust állítom elődben, mert érettem a'
te igazságodnak, mind egy fillérig meg-
fizetett. Minekokaért esedezik-is én éret-
tem ülvén a' te job kezéd felől. Ennek
azért az én édes Idvezítőmnek érdeméért,
vére-hullásáért, és haláláért bocsásd-meg
én Istenem az én bűneimet, jéreztesd-meg
velem jobban jobban bűn bocsátó kegyel-
medet: kőszoltasd Atyai szerelmedet, for-
ditsd-el rólam meg - érdemlet ítéletidet,
végyed környül kegyelmeddel életemet,
örizd - meg ez északában - is lelkeimet, tes-
temet, javaimat és szerelmeimet, meg-
viduk

idust lélekkel, meg · ujúlt erővel a' kö-
vetkezendő hajnalra virrasz. fel engemet,
halgasd - meg kegyelmes Atyám szerel-
mes fiadért a' Jéhus Kristusért könyörgé-
femet. Mi Atyánk.

Gyermekek Eszteli Könyörgése

URam Jéhus Kristus Istennek Szent Fia,
én szegény lelkemnek édes meg · vál-
tó, légy kegyelmes éném szegény bü-
nös szolgádnak, (szolgálódnak) bocsásd-
meg bűneimet, szenteld meg · életemet,
piros véreddel mosogasd - meg lelkemet.
Sz. Lelkoddal tisztíts - meg szívemet, ird-
bé szívemben Sz. törvényedet, világó-
sítsd elmém, a' te ismeretetre taníts-
meg 's a' te félelmedben nevelly - fel
engemet, erősítsd - meg hitemet, ele-
venítsd - meg reménységemet, melegsítsd -
meg hozzád való szerelmemet, mennyei
kegyelmeiddel ruhá - fel engemet. Édes
Jéhusom a' te szerelmednek zászlója ve-
zereljen engemet, hogy bölcs szíved el-
hessék e' világban te előtted, világbul
lehessen boldog ki - mulásom, és ez élet
után Sz. országodban örökké való boldo-
gulásom.

Oh

Oh én szerelmes Jéhusom te vagy né-
kem, egygyetlen egy közben-járom,
egyszeri áldozat odnak erejével engeszteld
hozzám Sz. Atyádat, te vagy nékem egy-
gyetlen egy Szószóllóm, esedezzel eret-
tem 's talály kedvet énnékem, és az én
könyörgésemnek az én mennyei Szent
Atyám előtt. Te vagy édes Jéhusom az
én szívemnek kívánsága, kívánságomnak
öröme, örömemnek gyönyörűsége 's
minden gyönyörűségemnek közepe,
vége 's minden tellyesége; a' te szerel-
med virágozzék az én szívemben: Te
vagy nékem drága Jéhusom életemben,
halálomban egyetlen egy nyereségem,
félelmemben bátorságom, keferűségim-
ben vigasztalom, szomorúságomban vi-
dámságom, tetétségben világosságom,
kifirtelmemben erős páisom, halálomban
életem és fényes napom, az én életemet
azért édes Jéhusom a' te kezaidben ájan-
lom, fogad - bé lelkemet a' te kebeledben,
had nyugodgyék szívem a' te szerelmed-
ben, le - fekszem Uram Jéhus a' te neved-
ben.

Oh Izraelnek Pásztorá, te vagy Pász-
torá az én lelkemnek, a' te szemeid vigyáz-
zának én ream és az én szüleimre, fő-
képpen felséges Királyunk és kegyelmes
Feje.

Fejedelműnk életére, a' te szent Anya-
lid járjanak táborát gygyaink körül, váro-
sunk és nemzetünk körül, őriz-meg
a' Sátán kékirtetítül; gonosz emberek ke-
zétül, tüztül, betegségtül, óltalmaz ne-
héz álomtül, rettegettül, hirtelen halál-
tól arvaságtül 's minden siralmas válto-
zástül. Engedgy nekem, Uram Jézus
jó étzakát, tsendes nyugodalmat meg-
ujult egészségbe 's békességben való fel-
viradást, szívemben vidulást, erőmben
's elmémben meg-ujjulást. Jövel hoz-
zám, tégedet várlok édes Jésum, el-
nyugszom már a' te öledben, te-is nyu-
godgyál az én szívemben. Légy velem
most és mind örökké, Amen.

Árvák Könyörgése.

*Felgyenek az árvák a' gyermekek reggeli 's estve
könyörgésével-is, melyek ide feljebb van-
nak, árvák el-baggyásával vagy kicsiny vála-
soztatásával, a' hoi a' gyermekek szülejei
kért könyörögnek a' mi pengig magokra néz
könyörögnek ilyen módon:*

O Hrcád maradott szegény árváknak hü-
séges Istene és igen kegyes Attya Je-
hova, Seregeknek Ura, nekem-is az Ur
Jézus Krisztusban szerelmes édes Atyám, te
formáltál az én anyámnak méhében enge-
met;

met, te hoztál e' világra, és az én anyám-
nak méhétül fogva, én velem, mint édes
Atyám kegyelmessen dajkálkodtál. Még
az irtalmas anya-is el-felelkezik ideig
az ő méhének magzattyárul, de te én ro-
lam soha el-nem-felelkezel: mind atyám,
anyam el-hágy engemet; de te én Iste-
nem kegyelmessen hozzád vészél. Imé
Uram az én édes szüleimnek-is, kik által
engemet e' világra hoztál, halhatatlansá-
got nem engedtel, hanem mint színtem
a' mi régi Atyáink el-mulának, 's mené-
nek a' minden testnek utára: olyan lón
életek mint az hirtelen muló pára, 's me-
zőnek kevéssé tündöklő virága.

Oh én reám fáradhatatlanul vigyázó ke-
gyelmes Istennem, adtál vala nekem-is
velem édesden dajkálkodó kegyes szüle-
ket, kik engem kebeleekben, nem ki-
lőmben mint kedves virág-szalát nevelget-
nek vala, karokon apólgatnak 's még a'
fuvó szél-tül-is óltalmaznak vala: a' te fé-
lelmedben oktatnak 's neked szentelnek
vala. Imé pengig ők-is emberek valának
's el-mulának: el-szólítad őket a' szo-
moru halál által én mellőlem, úgy járek
mint a' pásztor nélkül marat juh és a' bá-
rányka, ki az ő annyát el-téveletven nagy
árva

árvaságra már dék ki léfzen már az én nagy árvaságomban taplálóm! kinek léfzen Uram gondgya az én öltözetemre? kicsoda vigyáz már nékem bőcsületemre, 's jövődó-béli bődög elő-menc-telemre? és az engem háborgatók ellen vallyon 's kicsoda támad-fel én mellettem? Oh Istenem! akar ki-mennyek, 's akar bé-jőjnek nincsen kire vetnem szememet, el-aluttak az én szemeimnek gyönyörűségi: nincs már kinek az én szűkségimet említenem, nincs kinek panaszi-mat jelentenem. El-fogyot Uram a' jól-tévő e' földről, nincsen a' ki a' nyomorúlton könyörüllyön: minnyá, jan az emberek el-irgalmatlanodtanak, még az atyafiú-is idegen. Oh Istenem! az én árvaságomon nem esik-meg senki-nek a' szive! sirok Uram az én nagy keserűségemben, de nincsen a' ki meg-vigasztalíyon: az én árvaságomnak kenyerét könyhullatással azítatom 's eszem keserves foházkodások között. Oh árváknak Istene, bizony csak tereád marattam, ne hagy-e! Istenem az én keserű-séges árvaságomban. Kinek gondod vagyon még az árva holló fiakra-is, az én szűkségem szerént szegj kenyeret ke-

zem-

zemben, adgy italt szomjuságomban, vífely gondot ruhazatomra, és parancsolly még az idegenekből-is olyanigalmas dajkákat, kik vigyázzanak kegyessén az én tisztaságomra. Kelly.ki mellettem én Istenem az engem háborgatók ellen, vigasztal-még mélységes bánatomban, töröld-le ortzámrukl könyhullatásomat: mert imé nincsen ki az én szemeimet meg-törüllye. Te vagy az én Atyám én Istenem, te fogadtad édes Jésumom, hogy, nem hagy-sz minket árvául: ha minde' világ el-hagy-is csak te ne hagy-e! ha mind e' világ ellenem támad-is, csak te légy mellettem; elég énnékem. Azoknak-is sziveket, kik énnékem valami módon gyamolim, hajcsad hozzám való szeretetre. Ne felekez-zél-e! a' szegény árvákról csak egy szempillantásig-is. Oh Istenem! nem vala Josephnek Aegyptumban sem Attya sem annya, de te mint édes Attya az idegen nemzetek között magad neveléd 's mint kegyes Dajkaja oly bölcsen oktattad őtet, hogy a' fő rendek előtt-is nagy kedvelésben vólna, és ő érte a' Poti-phárnak-is (kinek keze alatt vala) minden jószágát nagy szaporasággal megáldad: végre a' főmlőczből ki-hivad's

fog-

fogságából Fejedelmi méltóságra magasztalad: Estheris egy szegény Sidó árva leány vala, de mivel oh árvának kegyes Attya te valál néki-is kegyes Attya, nem vala árva, mert ő vele mint ingalmas Anya olly kegyessen dajkalkodtál, és amaz árvakon könyörülő Mardocheus Istenfelő férfiu gondviselése által szép gyengédeden nevelgetted, szép ábrázattal, maga szép viselésével felékesítettet. A verus udvarában vezérletted, 's végre Királynéi méltóságban helyezettven, mint Josephet a' Jakób házának; úgy Esthert - is a' Sidóságnak meg-tartójavá tette. Oh édes Atyám! bizony te vagy az árvának Attya, a' te régi karjaid ma sem rövidültenek-meg: Atyai szerelmes indulatid ma sem szüntened-meg az árvakon könyörölni, őket elhagyattatott állapottyokból fel-fogni, fel-nevelni, fel-ékesíteni, kedvesek bétenni 's becsületes tisztaságra őket fel-emelni.

Vifelly gondot oh kegyelmes Atyám az én árva életemről-is, nevely-fel engemet a' te félelmedben, a' Jéhus Krisztusnak igaz ismérteiben, az hitnek és élő reménységnek egyességében, tiszta szent életben, kegyes cökölcsökben, Isten 's emberek előtt

előtt való kedvességben, vifelly gondot jóvendő-béli betsületes állapotomról-is.

En Istenem áld-meg mind azokat kik a' szegény árvakon könyörülnek! áld-meg Uram ha valaki szomorúságomban vigasztalásomra tsak jó szóval vagy-on-is! Halgasd-meg mind azokat kik a' szegény árvákért könyörögnek, és mikor a' szegény árvák tenéked elődbe állanak, haragos ortzádnak tekintetivel őket ne keserítsd-meg! sőt könyörülő szemeiddel őket tekintsd-meg, kegyes tekintetteddel vidámitsd-meg. Szent Lelkeddel őket vigasztald-meg, szűkségeket értsd-meg, atyai szived rajtok eslék-meg, könyörgéseket halgasd-meg, 's minden jókkal mennyei tárházadból szegényeket áld meg Ez is az árvák supplicatioi közzé való, ne tedd félre Uram! ne hallogas! felely-meg kegyelmes válaszfizsal alázatos imádságomra, az én Meg-váltó és Meg-tartó Jéhus Krisztusomnak érdeméért Amen! Mi Atyánk.

Szűz Leányok' Imádsága.

A Rtatlanságban öltözött, 's ditsőségekben örvendő, lelkek seregében uralkodó ditsőséges Jehova Seregeknek Ura, kinek királyi széked merő ditsőség, Isteni koronád azon ditsőség, öltözteted mind

tsak ditsőfé, palotád, melyben lakol, az hozzá járulhatatlan Isteni ditsőfé, orizá-god a' menyország tsupán tsak ditsőfé, udvarod, a' téged' környül álló angyali ditsőfé, és a' meg-ditsőült szűzek szép első szűlöttek 's minden szentek fényes serege. És jöllehet te benned, te nálad és te környülötted semmi egyéb nintsen ditsőfé-gnél; mind-azonáltal az alázatosokat meg-mem utállod; a' szelédnek te vagy korona; a' szegényeknek fel-magasztalója és a' kik erős reménységgel reád támaszkodnak paifok, fényes napjok: és ditsőfé-gek vagy azoknak.

Magasztallja az én lelkem az én Ura-mat, és örvendez az én szívem az én Meg-tartó Istenemben, ki meg tekinté az ő szol-gáló leányának alázatos állapotját, és én velem a' hatalmas Isten nagyságos dolgo-kat tselekvék Bóldognak mondatik min-den aszfizonyi állapot között a' Bóldogsá-gos Szűz Mária; mert egy alázatos leán-zó lévén, az én édes Meg-valtó Jé-sus Krisztusomat méhében fogadá keserves sok fájdalomok között szűlvén nékem e' vilá-g-ra, lett az Istennek szűlő anyja, és ő né-ki mint teremő és idvezítő Istenének (mennyire emberi gyarlóságát a' Szent Lélek segéllte) engedelmes Szolgálója:

E

Ez nékem - is az én bóldogságom, az én Istenemnek tsudálatos jó teteménye, hogy az ő Szent Lelke és annak újjászűlő ke-gyelme által, a' Jé-sus Krisztust formálá én bennem, hogy formáltatnám az ő ábrá-zattyára, terehben esett az én szívem, és víselem nagy örömmel szívemnek ama'ttkos emberét, a' vele tsudálatosan egye-sült Jé-sus Krisztust, ugyan repes a' lelkem örömében, mert meg-érzettem hogy a' Jé-sus Krisztus él én bennem; én-is élek a' Jé-sus Krisztusban, és az ő Szent Lelke ál-tal reá segít kegyelmessen, hogy a' na-punként való pénitencia tartásban, bü-neimen való fájdalmas bánatim és siralm-m között szűllyem, még ez ideig titokban lévő, hitemnek tsetsemőjét, hogy ki-nyil-atkozzék és lehessen bizonyos jobban job-ban az én Istenemnek idvezítő kegyelmé-ről. De óh tsudálatos születés! én víse-lem a' Jé-sus Krisztust az én szívemben, még-is nem ő én tőlem, hanem én szűle-ttettem ő tőle, és e' születés által, az én ben-nem élő Meg-tartó Jé-sus Krisztusomnak nem anyja, hanem leánya sőt ő néki alá-zatos szolgálója lévén, imé! lélek ő né-ki választott jegyese, 's lettem neki min-den örökségére nézve örökös társa, bé-riszen engemet a' Király Krisztus, mint

C.2

szé-

szelermes mátkáját az arany koronában a ranyas öltözetekkel mint ő Királynéját felékesítvén mennyei ditsőséges palotájában.

Tsak tiéd vagyok én szelermes Jésum, enyim vagy te-is óh ki a' liliumok között legeltetz! a' teszelermeid jobbak a' bornál, édessebbek a' méznél, kitsoda szákasathatna - el engemet a' te szelermedtől? sok vizek sem ölthatnák azt el, a' te erőd, óh erős Király ellene álthatatlan, és a' te dolgaid tsudálatosok, mert a' hatalmasokat le-vonád az ő székekből, és az alázatosokat fel-magasztalád: az éhezőkét bé töltéd minden jókkal, de a' gazdagokat üresen bocsátád, hozzád fogadád Izraelt a' te szolgádat's engemet-is te szolgálatod örökös jegyesül magadnak el-gyűrűzel, hogy meg-emlekeznél a' te irgalmaságidról, mert a' te irgalmaságod nemzetségről nemzetfégre vagy azokon, kik tegedet félnek.

En Istenem, kimár engemet Szent Lelked által magadnak foglaltál és hit által a' Jésum Kristussal egyesítettél, a' te sok irgalmaságidból tselekedjél kegyelmessen én velem alázatos szegény szolgálóddal: száka-zs-e-l engemet a' világnak szelermétől a' te szelermednek karjaival apolgass, és szoríts magadhoz engemet meg-tágitthatatlan

szeg

szeretettel, hogy semmi engemet a' te szelermedtől el-ne szakaszthasson: a' te szelermednek világa, mint a' piros hajnal's hajnali fényes tsillag tündököllyek az én szemeim előtt, 's légyen a' te szelermed zásló helyett én előtttem, valahová a' te szelermed vízfén és vonfén, hadd fussak örömmel; valami penig a' te szelermedtől félre vonfén, nagy bőltsen hadd kerülhessem-el: tsak a' te szelermed maradjon az én szívemben, hogy az én szívem-is tsak a' te szelermedben gerjedezzen: a' te szelermednek örömet és gyönyörűségét öntsed Lelked által az én szívembe, hogy annak lelkemre tsepegő szín méze légyen világi keferűségimnek és a' Kristus kereszt-vifelesének meg-édesítője: hadd légyen a' te igád édes Jésum gyönyörűséges az én lelkemnek!

Oh én kegyelmes Istenem a' te Szent Lelkedet adjad énnékem, hogy az én lelkem elégedjek-meg a' Jésum Kristussal, kik nekem én hozzám örökös férjül szerkesztettél: irtózzam a' bálványoktól, hamis Kristusoktól, fajtalan gonosz társaságtól, és minden tisztátalanságtól; Nekem minden kívánságom, örömem, gyönyörűségem, szüzellégi ékeségem's egygyetlen egy nyereségem tsak a' JÉSUM Kristus legyen.

C ;

Ha

Ha pedig Felségednek tettzik engemet addig éltetni, hogy ditsőségednek killyebb terjedéséért, valamely férfinak házas-társul parantsolly, mivel minden dolgoknak jó kezdeti's jó vége, úgy az házasságnak is igazgatása a' te kezében vagyon, tsak te koronázhatod meg azt boldog étellel, mert a' te áldásod nélkül Uram a' házasság kifesteteknek tengere, életnek örvénye, békeség' szelvénye és a' léleknek nagy gyötrelme, vigyázz kegyelmessen egész életemre, de kiváltképpen az én házassági szerentsémre. A' szíveket Uram te tudod, az indulatokat és erköltséket te esméréd az emberekben, magad választasz énnékem oly kegyes és tökéletes férfiat, kiből először a' te lelked, őstán az én lelkem nyugodgyék meg. Ne adgy Uram nékem azok közül kik kárhozatra menendők, hogy azokkal semmi egyesülésem ne lehellen; hanem a' te választott fiaid közül mutass kegyelmes Istenem énnékem, hogy mind a' kegyelemnek's mind a' ditsőségnek országában Felségednek együtt szolgálhassunk. Ird-bé Uram annak szívében a' te törvényedet, a' te félelmeddel és minden mennyei kegyelmekkel ruházd fel őtet, indulatit szenteld meg, erköltsit egyeseficsd meg, és szálljon az egből minden áldásod ő reája. A'

A' te szemeid könyörülő édes Atyám vigyázzanak én reám, reám terjesztett kezeiddel őrszd meg életemet, virágoztassd szép békeségemet, és kívánatos jó egységemet, tartsd meg személyemet becsületben, Isten's emberek előtt való kedvességben, tiszta és mákula nélkül való szent szüzességben, tartsd meg a' te félelmedben, erősíts meg az igaz hitben, világosíts meg a' te ismerettedben, a' te Szent Lelked lakozzék az én szívemben, hadd uralkodgyék az indulatokon, egyengesse kívánságimat, igazgassa gondolatimat, szentelje meg ajakimat, szemeimet, füleimet, külső, belső érzékenségit, hogy az én szóllásom Istenes, hallásom kegyes, látásom szemérmetes, életem mértékletes, magam viselése egyenes, ékelességem tisztességes, társalkodásom becsületes legyen a' te szemeid előtt, A' te kegyelmed én szerelmes Atyám: a' te szerelmed én kegyelmes Jéusom: a' te vigasztalásod és megvilágosítád, oh meg-szentelő Szent Lélek én Istenem, legyen én velem most és mind örökké Amen.

Házafülandó Iffjú' Imádsága.

O H meg-változhatatlan természetű's meg-foghatatlan nagy bölcseségű, 's

el-fogyhatatlan nagy kegyelmességű di-
esőseges Szent J R H O V A, kinek minden
cselekedeti csudáatosok, egygyiket az
emberek közzül meg-alázod; másikat fel-
magasztalod; az ember' életét, mint a' szép
viragot, meg-ékesited; de melly hamar is-
mét a' hervasztó bétegség, fonnyasztó vén-
ség, és szárazító halál által ékteleenné tehe-
ted! valakik Uram iffjúságokat 's tellyes
életeket teneked szentelik oh melly szépen
meg-áldod azokat, 's minden szép áldásid-
dal mint egy Királyt meg-koronázod; de
valakik töled el-pártolnak, meg-vered a-
zokat, 's rekesztéd haragodnak súlyos íté-
leti alá: Nem felejtkezel-el azokról kik té-
gedet szüntelen meg-emlitenek: imé a' kik
te benned gyönyörködnek, gyönyörkö-
döl azokban; szereted valakik tégedet sze-
retnek; meg-tiszteléd valakik téged' meg-
tisztelnek; jó szível vagy azokhoz, vala-
kik gyermekfégeket kegyelsséggel, iffju-
ságokat szelidséggel, 's vénfégeket szent
élettel ékesítik.

Imé Uram az embernek e' világban ál-
landó életet és halhatatlanságot nem en-
gedtél, a' mi esztendeink mint az árnyék
óra el-múlnak, és nintsen módunk benne
hogy jóra való szent igyekezetünket gyer-
mekfégünkről iffjúságunkra, iffjúságunk-
ról

ról vénfégünkre halogassuk; mert te a' mi
gyermekfégünknak és iffjúságunknak a-
dófságát szüntén úgy meg-kivánod, mint
szüntén vénfégünknak kegyelsségét, hogy
a' folyó víz mellet plántáltatod fa, hozza-
meg-gyümölcsét az ő idejében; Azonban,
egy szempillantásig tartó gyermekfégün-
ket, madár módgyára hirtelen el-repű: ő iff-
júságunk, nyomában követi; iffjúságun-
kat, a' minket, mint lopó, véletlen és i-
gen titkon el-borító vénfég, eszünkben
sem vesztessük melly hirtelen ott éri; és mi-
vel nem minden gyermek éri az iffjúságot,
nem-is minden iffjúnak engedtetik a' vén-
séget érni, oh melly sokszor a' kegyelsség-
nek halogatóit a' reménység meg-csallja 's
meg-is csúfollya: Mert jólehet: semmi bi-
zonyosabb nincsen annál, hogy nekünk
meg-kell halnunk; mert az aszízonyi állat-
tól született ember rövid életű, és el-végez-
tetett dolog te nálad; hogy minden em-
bernek egyszer meg-keltyen halni, 's ki-
nek kinek életéről számot kell adni, mind-
azonáltal, bizonytalanb-is semmi nincsen
annál: kinek, mikor, holott és miképpen
esik halála, mert a' te íltetni titkos taná-
csodban el-rejtetted, életünket, mint az
esztendőt, napot, és a' hódnak változtat-
va való járását részekre o szottad, és a' vé-

get meg-mozdúlhatatlan terminussal meghatározad, Imé gyermekfégünk mint szép tavaszok szép reménységekkel ki-nyilik, iffjúságunk jó erővel viragzik, 's mint világos nyár sok szép virtusokkal melegszik, emberfégünk őszfőzére őszülünk, 's a' szent erkölcsökben mint kíváncsok gyümölcsök meg-érnek; de jaj életünk' tele mely hirtelen el-érkezik, minden szépségünk vénség havától, 's halál' fagyától elborittatik, 's csak el-mulik, életünk piros hajnala. mint szép csillag, 's hajnali harmattal a' reggeli virág tündöklök, de óh melly hirtelen már dellyestre, már estvére hanyatlök, 's szép iffjúságunk kedvetlen vénségre változik, Életünk-is mint hold ujság-is most telök 's majd fogyatkozik.

Oh nyavalyás emberi romlott élet! mi csoda életünk? nem egyéb, hanem egy nagy viszázs el-fordultság, mert imé iffjúságunk bujasággal, vénségünk boszúsággal terheltetik, iffjúságunk kényeséssel, vénségünk kedvetlenséggel fárasztatik, iffjúságunk kevélységgel, vénségünk keménységgel váldoltatik, iffjúságunk tékozlással, vénségünk fősvénységgel károztatök, egész életünk bűnnel, mint törött hajó 's romlott gallya nagy terehvel, addig 's addig rakodik, egyfőzer el-fordul,

ha.

hábookban bé-borul, a' tenger őrvényében merítettök. Es ha szintén valakinek a' vénség engettetök-is, ember' élete óh melly sok nyomoruságokkal nehezedik! hová tovább erőnk fogyatkozik, majd ortzánk rántzosc dik, lábunk botlök, inunk reszket, kezök el-esök, fülünk nehezedik, szemünk homályosodik, elménk lassodik, és alig tudunk a' jó és gonosz közt különbséget tenni. el-vész szajunk' ízi, és az életnek különbségit nem tudjuk meg-választani, a' mulatok, éneklések 's egyéb gyönyörűségek felöl azt mondjuk, nem gyönyörködünk ezekben, Első gyermekfégünkben mindenek elöl kedvesek, szépek és gyönyörűségesek vagyunk, de második gyermekfégünkben mindenkül meg-utáltatunk, még a' mi kedvesünk-is meg-unnak bennünket, és még a' magunk háza népének-is terhére léssunk.

Ilyen álhatatlan 's illy boldogtalan az ember' nyomoruságokkal tellyes élete, meg-mondottad Uram te: hogy az embernek nem jó egyedül lenni, azért teremtettök ő néki segítő társat, és rendeltök az emberek között a' szent házasságot. Oh Istenem! Ki engemet az én anyámnak méhéből kegyelmessen kihozván, mindenkör az én kitsinyfégemtől fogva életemnek ke-

gyes Attya voltál, gyermekfélegéből szépen fel-neveltél, és már e' szép erővel virágozó iffjúságomra juttattál; ezemben veszem hogy az én iffjúságom mint az árnyék eszennel elmúlik, és iffjúságomnak gyönyörűsége, mint egy virágnak dicsősége, ezemben sem vézsem, melly hirtelen el-enyészik, mivel minden test olyan mint a' fű, és annak minden ditsősége a' mint a' mezei virágnak ékeséget csak egy szempillantásig tettzik. Im' Uram életem ezennel ezer-féle nyomorúságokkal elborítottatik; nem vagyok elégséges, hogy e' világi nyavalyás életnek egyben-fűzőtt súlyos terhét egyedül viseljem: visely gondot én Istenem az én életemnek könnyebbitése felől, és e' végre jövendőbeli házasságomról-is.

Oh Istenem! válaszfz nekem, a' te szived szerént, magad mennyei boldogságra választott leányid közzül, egy Isten-féő, bölts elméjű, tökéletes szívű, szemérmes személyű, szeléd természetű, tisztességes betűlletű, a' te félelmedben nevelt, jól tanult és egyenes erkölcsű személyt, jövendőbeli hazas-társfűl, kin a' te jó lelked nyugodgyék-meg. Es a' kit Felséged énnekem rendelt, a' mikor Felségednek tetszik tudálatos képpen a' jó eszközök által mutat-

tasd-meg. Végyed környűl ötet mennyei kegyelmekkel, a' te Szent Lelked foglallya-el szivét, szenteltye-meg indulatit, igazgassa a' kegyelőségben életét, hogy gyönyörködjék a' te törvényedben, s lehesse olyan mint a' folyó víz mellett plántáltatot termő fa, nevelkedjék a' te házádban mint a' szép plánta, zöldeltyen mint az ékes zöldellő olaj-fa, virágozzék mint a' li-ion, és a' szent életnek megért gyümöltsei ő benne ékeskedjenek: életet óltalmazd-meg, szép egésséggel virágoztasd-meg, betsűletit emberek előtt való nagy szép tisztességgel koronázd-meg.

Az én életemet-is én Istenem minden gonosz tévőknek kezektől és fegyverektől, fejemet szégyen-vallástól, becsűletemet gyalázattól, óltalmazd-meg; őrizd-meg Uram minden gonosz társaságtól, hivságtól és minden tisztatalanságtól. Az én iffjúságomat én Istenem néked ajánlom, adjad nekem a' te Sz. Lelkedet, ird-bé szivembe szent törvényedet, szenteld-meg-indulatimat, gondolatimat, és minden érzékenységit: szenteld-meg szólalómat, látalómat, hallalómat, és minden tselekedetimet, hogy az én iffjúságomnak napjaiban emlékezhessem-meg az én teremtméről és amaz utólsó nagy

adásról; ne mennyek-el az én szemeimnek látásiban, ne járjak az én szívemnek utáiban: Örvendezzek nem az én iffjúságomban, hanem az én meg-tartó Jéhus Krisztusomban és a' Szent Lélekben. Adj Uram nékem olyan kegyes szívet, hogy Istenemet félyem, Királyomat (Fejedelmemet) betsülljem, Pásztorimat követsem, a' véneket tiszteljem, szüleimet (azokat kik szüleim helyett vannak) szerezsem, 's egészlen én magamat szolgálatodra szenteljem. A' te áldafod én Istenem légyen az én életemen, életemnek rendit és hivatalyát mutasd-meg nékem, és a' melyben állítottal engedi nékem abban boldog előlmenetelt. Valamire Uram az én életemet fordítom, valamire kezemet kinyujtom, valamely-felé fordúlok és indúlok, légyen oh én Istenem, a' te nevedben szerentsés az én fáradságom. Az én szemeim tsak te reád nézzenek, tsak tőled várok minden jókat 's áldafokat mint Világosságnak Attyától. Benned vagyon oh én kegyelmes Atyám az én reménységem, kérlek ne saágyenálljék meg. Ne nézzed iffjúságomnak tok fogyatkozását; sőt a' Jéhus Krisztus' vére hullásáért botsásd-meg minden bűneimet, kegyelmeddel végyed környúl életemet, szerelmeddel szorítsd hoz:

hozzád lelkemet, az én ldvezítő Jéhus Krisztusomért halgasd-meg könyörgélcmet. Mi Atyánk.

Özvegyek' Imádsága.

Arvájúl maradt szegény Özvegy, hogy amaz Isten-felő Anna Propbéta Aszfionynak szent özvegyfégét követkessed: ne távozzál-el a' templomtól, hanem a' templom ajtajának megnyitását ugyan ott lessed: ne szánnyél-meg Istenednek bójtölészekkel és sürű könyörgésekkel szolgálni; 's mig a' templomban egyebek bégyúlnék, ha tsak egyszer-is, minden nap elmondjad ez özvegyek' Imádságát:

OH el-hagyattatott árvák' édes Attya, 's igen meg-keseredett özvegyek' kegyes gyámola, igen felséges 's igen dicsőséges szent Jehova, Jehova Seregeknek Ura, ki meg-ölsz és meg-elevenítelsz, a' nyomorúságoknak alsó fenekére le-vetz, és ismét fel-vélsz, meg-alátsz és fel-magasztalsz, meg-keserítelsz és meg-is vigasztalsz. Te tudod miképpen kell a' te szerelmelissel dajkalkodni; kiket magadnak választottál, hogy e' világgal el-ne veszszenek. Oh melly sokszor kezünkben adod a' keserűségeknek könyhúllatafokkal töltött teli pohárát: el-kell vennünk 's des Atyai kezaidből, mert nekünk, kik téged

det szeretünk mindenek javunkra szolgálnak; és tudjuk, hogy nem kéfértesz fellyeb anél a' mint el-szenvedhettyük, Hadd légyen Uram! tsak a' mennyei boldogságnak dicsőséges koronáját add meg nekünk.

Az én szívemnek keserűségéből jelen-tem én Istenem az én nagy árvaságomat, látod mely keserűséges özvegységre 's özvegyi keferű kenyérre juték; beigen az özvegyek közzé számlálál engem-is a' tetsudálatos bölts tettzeledből. Mint az ékes házat erős oszlopokkal; ugy az én Isten-felő ferjemmel olly szépen meg-támasztád és meg-ékesítéd vala, az ő szemei én reám vigyáznak vala, 's az én szemeim-mel-is ő reá, mint e' világon nagy gyönyörűségemre gyönyörűséggel nézek vala; az ő kezének gyümöltse után élek vala, es vala, ki az én kenyeremet bé-hozza vala; kinek tisztelséges öltözetemre gondja vala, az én terhemet ő hordozza vala, és az én fájdalmimat ő szenvedí vala, ő vala meg-hívesítő szellőm, 's árnyékom nyomorúságimnak hévfegében: mint a' fényes tsillag előttem mégyen vala, és az én házamnak minden ékellége tsak ő vala: ő vala életemnek óltalom paiffa, betsületemnek erős tornya; és az én fejemnek fényes ko-

koronája tsak ő vala. Oh vajha Matufálem' éltéig élhet vala, hogy engemet ily elhagyattatott árvaságra 's gyámoltalan özvegységre ne hagyott volna! Be igen el-dőle ékes házamnak gyönyörűséges oszlopa: oh melly igen el-hervada izemeimnek kívánatos virága, minden örömömnek szép világa fetét nomállal egyízersmind béborúla: ki esék kezemből az én kenyerem, italom könyhullatásra, öltözetem, beigen gyászra fordúla: világi nyomorúságos életemnek minden terhe (oh Istenem hogy visellyem!) erőtlen vállaimra nyomúla: meg-szünek keserűségben el-hevült szívemnek meg-hívesítő szellője; oh halálnak rut férgé miért rágód, 's miért hervasztod-meg fejemnek árnyék-tartó ékes borostyánnvát! hogy esék-el betsületemnek ilyen erős bajnokja? hová hullá életemnek ragyogó ilyen fényes tsillaga, jaj be-esék fejemnek ditsőfége 's koronája! Ne hívjanak bár engemet már Naominak, azaz, gyönyörűségnek, mert oda van én tölem az én néhai gyönyörűségem, oda az én ditsőségem, hanem az én nevem lé-szenMára: mert keserűséggel illetett engemet a' Jehova: jaj hogy lévő keserűségnek leánya! az én könyhullatásimnak keferű mára vízevel kell már énnékem élnem az én életemnek napjaiban! Mit

Mit tselekedjem óh Istenem az én özvegyi nagy árvaságomban, e' viszfás elfordult rut világban, melyben az igazság a' hatalmasoké: mert el-esett az igazság, lábra állott a' hamisság, a' jól tévők és igazak el-fogytanak, nem tud e' világ az árvákon könyörölni. Es mivel sem az Isten nem félik, sem az embereket nem bétűllik; özvegyet, árvát meg-ölnek, szegény jövevént el-vesztenek. Arvának, özvegynek, és a' jövevének igazságát a' törvényben el-fordították és est mondják szemtelenül: Az Isten e' dolgot nem látja, nem tudja a' Jákóbnak Istene. Oh melly fókán támattnak, kik javainkat hamis úton módon tőlünk el-idegenítik, szemeinket sűrű könyhullatással, s szíveinket nagy keferűséggel bétöltik. Te pedig Uram a' te törvényedben meg-parantsoltad, hogy egy özvegyet, egy árvát meg-ne nyomorítson senki. Sőt az árvának ügyét fel-vegyék, és az özvegynek igaz törvényt tégyenek, és azokat a' kik valóban özvegyek, bétűletben tartásák. Az én ügyemet Uram te reád támasztom, mert te vagy az én gyámolom, és te mind az árvának, s mind az özvegynek igaz ítéletet szolgáltatasz, a' hatalmasoktól ments-meg engemet.

Iste-

Istenem! viselly gondot én rólam az én árva özvegyfélegemben, miképpen gondot viselél amaz özvegy Ruth Afzfazonyról, ki a' Boáz tarlóján árpa fejeket szedget-vaia, és a' Boáznak szívét hozzája való emberféges jó akaratra indítád: Ama' keferűség' látott Naominak vagy inkább Marának te vóltál kegyemes meg-vigasztalója; Ama' Sarepta-béli özvegynek, táplálója, mert a' nagy drágaságban-is nem fogya-el marokni lisztetskéje 's korsó olajkája, meg-áldád néki olly bővűséggel, hogy mind gyermekivel 's mind a' Profétával, Iltyéssel meg-érék nagy fokáig: Ama' Profétának-is özvegy feleségének (kinek gyermekét akarják vaia az adóssággért el-vinni) egy korsó olajkáját úgy meg-fizaporitád Eliseus által, hogy sok üres edényeket meg-töltvén abból, mind adóssígnak meg-fizethete annak árából, 's mind maga-is fiaival egygyütt annak maradékából el-vaia. Meg-fizánád Uram te a' Naomi özvegy Afzfazonynak nagy keferűségét, 's őtet egygyetlen egy fiának fel-támasztásával meg-vigasztalád.

Tekintsd-meg Istenem az én nagy keferűséget-is, mert bizony valóban árván maradék, lettem keferűféges Mára 's mint Ruth olly árva, az embereknek Uram 's még

még a' Profétáknak-is szíveket hajtsad hozzá való szeretetre, emberfőre és jó-akaratra: Mert sok özvegyek valának jöllehet Illyés idejében Izrael' orszagában, mikor az ég bé-zároltatott volna három esztendőig és hat hónapig, annyira hogy mind az egész tartományban nagy éhség volna: de azok közül egyikhez sem küldetett Illyés, hanem csak Sidonnak Sarepta városában az özvegy asszonyhoz. Adjad Uram hogy az én szívem mindenkor jó szível letelessen a' te szolgálidhoz, mint lelkemnek hűséges dajkáihoz, lehessék olyan mint amaz Isten-felő Lidia asszony, ki az Apoltoloknak, (minek utánna szívet, a' Szent Lélek meg-nyitotta volna) ezt mondta: Jó Uram, ha engemet ítéltek Ur' hívei közül valónak lenni, jertek-bé az én házamba. Es maradjatok nálam: bemenének ő hozzá (mint Illyés a' Sareptabéli özvegyhez) és őket jó szível látá.

Nyisd-meg Uram az én szívemet-is, es indulatimat szenteld-meg, hogy az én özvegyiségemet tisztaságban és tisztességben tenéked szentelhessem, törvényedben gyönyörködhessem, és ama' kegyes özvegyet Anna Proféta Asszonyt özvegyességben követhessem: ki midőn volna ugyanint nyoltzvan-négy esztendőös özvegy, mi-

minek utánna férjével, szüzességétől fogva hét esztendőig élt volna, nem távozik vala-el a' templomtól, hanem éjjel, nappal szolgál vala Istennek, böjtölésekkel és könyörgésekkel. Adjad nekem-is e' te Szent Lelkedet, hogy ettől a' világtól el-szakadván, a' te szolgálatod légyen nekem-is mindenek előtt fő-gondom, Máriával a' jobbik részt választván, csak a' mennyieiket kereshessem, és az én Uram Krisztus lábainál le-ülvén, az ő nevében szolló Lelki Pásztorimat, figyelemetességgel halgathassam, törvényedben gyönyörködhessem, a' könyörgésekben 's jó téteményekben ferénkedhessem: szemeimet bujaságtól, füleimet hívságtól, 's szájamat hazugságtól őrizhessem: szívemet gonosz kívánságoktól, elmémet gonosz gondolatoktól, 's tehetségimet gonosz indulatoktól meg-óhassam: Ellenben pedig szemeimet a' könyörületességre, szívemet az irgalmasságra, 's kezeimet a' jó-téteményre el-készíthessék; füleimet szent igéd halgatására, 's nyelvemet dicséretednek magasztalására szentelhessem, életemben, halálomban csak tiéd lehessék, világi árnyék életem el-mulván, az én szerelmes jegyesemhez 's örökös férjemhez az Ur János Krisztushoz mehessek, királynéi aranyas öltö-

öltözetimben, 's fényes koronamban előtte meg-jelenhessek, véle együtt élhessek, örülhessek, és néki örökké való áldást, hássánnát, alléluját énekelhessek Amen!

Vének' Imádsága.

OH véghetetlen 's végére mehetetlen örökké valóság! kezdet nélkül való kezdet 's vég nélkül való vége minden állatnak (á) Alpha (o) Omega, régi idejű dicsőféges Szent JEHOVA! kinek királyi széked tűzes lángal égő dicsőség, és előled tűznek folyása foly-ki sebességgel, mellyel a' hitetleneket iszonyu - képpen meg - emésztet: te előtted ezerfzer való ezerezen udvarlanak, és tiz ezerfzer való száz ezer angyalok állanak, készek minden órában, hogy őket ki-botsáíssad a' te örökösödnek oltalmokra és soha meg-nem szűnnek tégedet ditsérni: Isteni öltözettel mint a' fehér hó ditsőséges, és jóllehet tenéked testfed nintsen, mint az embernek; mindazonáltal ama' te hűféges szolgádnak Dánielnek, mint a' tiszta fehér gyapjú haja meg-ötült, régi idejű, tiszteletes vénnek abrázattyában mutattad-meg magadat, jelentvén ezzel a' te tiszteledre méltó régiségedet, mellyel-is a' vénnek izemélyét tiszteletessé tette, Ugyan-is bizonyára, minde-

denektői nagyra betsülendő ékes korona az özség, ha az igazságnak utában talál-tatik. Mindnyájan kívánjuk Uram ezt a' koronát, mert betsületes, de mindnyájan, kik el-érjük, meg-unjuk, mert nehézséges.

Be nagy Uram a' te kegyelmességed, hogy a' bűnös embert élni engeded e földön! mitsoda vagyok Uram én, hogy az én életemet ennyire terjesztetted az előknek földében! mindjárt az én születésemben meg-ölyhetnél volna engemet az én véremben, még az én gyermekségemben el-metzheted vala életem fonaát. De áldott légy én Istenem, hogy az én életemet meghozfiszabbitád, szép iffjúságomat jó erővel meg-virágoztatád, 's iffjúságomat végre meg-ötült szép vénféggel meg-koroná-zád. Légyen tiéd Uram a' ditsőség! hogy életemnek minden napjaiban velem voltál, bé-kötötted az előknek tsozóájában életemet, minden bujdosálimban őriző Páztotrom, és minden háboruságimban, 's nyomoruságimban szabadítóm voltál, szükségemben tápláltál, 's mint a' mezőnek lilommit olly ekeffen ruhátál. Istenem voltál az én anyámnak mehetől fogva, te benned volt az én reménségem, édes Atyám, még az én kitsénségemtől fogván, és so-

REVESZ JÁNOS
KÖNYVTÁRÁBÓL

ha te benned meg-nem fogyatkoztam, Az én nyelvem én Istenem a' te ditséretedet magasztalja, hogy szerelmes fiadnak érdeméért szegény lelkemnek meg-kegyelmezél, a' te Szent Lelkeddél ujjá-szültél, igaz hittel, élő reménységgel meg-ékesítettél, az Antikristusnak, 's minden eretneknek tévelygésétől meg-öriztél, és az igaz vallásban mind ez ideig meg - erősitettél.

Az én pályámnak már én nagyobb részét meg-futottam, és már szintén életemnek végére jutottam, fejembe nyomád nekem-is a' vénségnek koronáját. Jaj melly hirtelen el-mulának iffuságomnak gyönyörűséges napjai! gyorsabbak valának a' sebes pataknak folyásánál, a' faszaknak sebes szárnyainál, és a' takátsnak hirtelen forduló karikájánál: be igen el-hervada életem erejének szép virága, el fogya jó kedvemnek vidámsága, be-töltenek meghanyatlott életemnek napjai, el-borítának vénségemnek esztendei: ez az idő, mellyben azt mondom: nem Izeretem ezeket, Jaj Istenem! az én napom már lassan lassan meg - fetétedik: a' hőlédnek, 's teillagnak világossága meg-homályosodik, mert fejemből mint egy ablakokon ki-néző ékes kétszemeimet a' könnyhullatásoknak felle-

ge

ge el-borította. Testemnek, mint lelkem házának őrizői, 's oszlopi meg-mozdultak, kezeim reszketnek, lábaim tántogának, inaim meg - szakadoztak, akarmi kistsiny hantotskában-is meg-botlom, és csak a' göröngyöt-is mint az halmot el-kell kerülőm: fogaim az ételnek őrlésében el-fáradnak, 's fájniak, nyelvem a' szóllásban, 's fülem a' hallásban oh melly igen meg-nehezédének, olly igen fázkönnnyá lettem, mint a' szegény Dávid vénségében, nem győzők eléggé takaródsni: kívánám a' nyugodalmat, de csak egy madár szóra-is az én álmomból fel-ferkenek, az ételt nem kívánom, és a' mit eszék, a' gyomrom nem emésztheti: a' nagy fuladozás el-nyomott, mindjárt el-fáradok, 's alig vészek lélegzetet, tagaim kótféi úgy meg-tágultak, hogy csak nem izenként hullanak-el egy másfúl: el vajuttak ágyékim; belim fájniak, ortzáim meg-fonnyattak, 's mint a' széna meg-száradtak: Mint a' mondola-fa, meg-őszült fejemnek fejrőlő hájszáli meg-viragoztak: meg-görbültem a' vénségnek terhe alatt, és az én ágyamban úgy fekszem mint a' nehéz beteg, azt gondolom estve, már reggel fel-nem kel-ek, reggel azt tudom, hogy már estvé sem érem, mit tudok egyebet gondol-

D

dol-

dolni? hanem hogy el mult életemben kevés vagyon immár hátra, fél lábom a' koporóban vagyon, és már szintén csak a' siromnak szélén vagyok. Gyermekfégemben iffjúságot, iffjúságomban vénféget reménlem és várom vala, de már az én vénfégeben sem iffjúságot, sem gyermekféget nem várhatom viszsa: már az én napjaim meg-nem ujjulnak, elhervatt ortzáim soha meg-nem iffjudnak, meg romlott egétségem, 's fonnyatt tagaim meg-nem virágoznak; hanem hová tovább jobban jobban el-forvadnak, 's mint rothatt ház, egyszer az halál által csak egyben romlanak.

Egy szóval: mit mondhatok én-is egyebet, hanem a' mit ama' szép vénfégeben meg-élemedett Jám borBarzillai mond vala Dávidnak: Nem udvarban való vagyok már én, hogy a' nagy rendeknek szolgáljak, már én alkalmatlan vagyok, majd tanásomban-is meg-fogyatkozom, a' jó és gonosz között alig tudok ítéletet tenni, az ételben italban én tudnék -é választást tenni, én gyönyörködném-e a' musikákban és az énekesekben? nem gyönyörködöm én ezekben. Annaira vagyok, hogy mindenek előtt unalmas, sőt a' magam háza népének-is terhére vagyok, magam-is meg-untam magamat,

Tel-

Telylefféggel el-szomorodtam Uram, mivel e' fenekkel fel-fordult világban, igen el-kele a' tiszteletes Vének betsületi: meg-vetették már az emberek a' vénék' tanását, mindenűt csak az iffju tanás kedves; úgy járnak mint Roboám, régen az idősb emberek szólnak vala, és elébb a' vénék jelentik valaki a' böltséget, és az iffjak meg-várják vala a' vénéket az ő beszédekben. Mostan pedig, óh melly kevesen vadnak, kik Elihuval a' vénék között így szollának: leg-kissebb vagyok idővel közöttetek, ti pedig életemes emberek vadtok, annakokáért általom és félek az én értelmemet ti előttetek meg-mondanom, imé én meg-várom a' ti beszédeket, és valamig beszélgettek figyelmes fülekkel meg-halगतom a' ti értelme-teket. De oh Uram! bizonyára a' mint Elihu mondja vala, nem a' nagyok böltselkednek 's nem-is a' vénéké az ítélet, hanem a' Mindenható Isten lelkének íhlése téstí az halandó embereket böltsékké, melly íhlésnek általa meg-értik a' Vének az ítéletet, 's még a' kistinyek-is böltselkednek. Adjad Uram nekem a' böltségségnek lelkét, az értelemnek és józan tanátsnak lelkét, hogy a' vénék között értelemmel szollyak, és midőn engemet az

D 2

iffjak

iffjak figyelmetessen halgatnak, tsudálkoznak az én bõltsefégyemen, és az én tanátsom mint az ékes arany oszlop állyon meg erőssen, hogy valaki ahöz támaszkodik ne tsalatkozzék-meg dolgában. Az én gyermekségemtől fogván hiven tanítottál engemet, 's mind ez ideig a' te tsudáidról értelemmel tudtam beszélgetni, most-is már mikor meg vénhettem és meg-öszültem, ne hagy-el én Istenem.

Meg-igérted Uram, hogy nem hadsz-el bennünket mind vénségünkig, mert azt mondottad a' te Profétád Esaiás által: A' ti anyátoknak méhétől fogva én hordoztalak, és a' ti születéstektől fogva (mint egy ölemben) én viseltelek titeket; Mind vénségetekig és mind-addig mig meg-öszültök ugyan tsak én hordozlak benneteket. En teremtettelek, és meg-tartalak tégedet oh Izraélnek minden maradéka Istenem voltál énnékem az én gyermekségemtől fogva, 's még az én anyámnak méhében-is vélem voltál, most pedig az én vénségemben, midõn erõm el-fogyott, ne hagyj-el engemet.

Az én gyermekfégyemnek bolondságról, és ifjuságonak bûneirõl ne emlékezzél-meg én kegyelmes Istenem, ne vels-el engemet a' te ortalád elõl, és a' te Szent

Szent Lelkedet ne vedd-el én tõlem. A' Krisztus ártatlan sebeinek érdeméért bõtsásd meg minden én bûneimet, és az õ verével törõld-el minden álnokfégyimat. Adj nekem a' te meg-vigasztaló és megvidámitó Szent Lelkedet, éreztesd meg vélem bûn bõtsató kegyelmednek édeslégét, indits nagy örõmöt az én szívemben, ujíts-meg a' kegyelemben, építs-meg az igaz hitben, erõsíts-meg az élõ reménfégyben, hogy ha e' fonnyasztó vénség által a' külsõ ember romol-is, épülljön a' belsõ ember a' te kegyelmedben. Tarts-meg engemet Uram a' te félelmedben, ha ifjuságomban tenéked hûfégyemet meg-tartottam, ne engedgyed hogy Salamonnal te tõled vénségemben el-fszakadjak, 's bálványokhoz hajoljak. Az igazságnak utában vezérelj engemet, hogy attól se jobbra se balra ki-ne térjek, ezzel ékes az õszség mint a' korona, ha az igazságnak utában találhatik, Szentelly-meg Uram, hogy magam viselésében tisztaletes, étalemben, italomban józan és mértékletes, a' hitben és szeretetben tõkéletes, a' társben pedig békefégyes lehessék: õltõzestem szent élethez, életem kegyelleghez, kegyellegem törvényedhez illendõ légyen.

D ;

Oh

Oh Istenem visely gondot az én meg-
 elemedett életemről, majd el-mégyek én-is
 az én Atyáimmal a' minden testnek utára,
 közel vagytok már az én koporsóimhoz,
 míg árnyék életem el-műlik engedj né-
 kem jó egészséget, mind életemnek fottáig
 tartsd-meg az én szemeimnek világát, nyel-
 vem ek szóllását, elmémnek épiségét, 's
 lábaimnak erejét, hogy szolgálhassak te-
 néked a' szenteknek gyülekezetiben. Oh
 melly drága dolog édes Istenem a' kit vén-
 ségében is szép erővel meg-áldasz: Káleb
 nyóltzvan-öt esztendő s korában-is, azt
 monégya vala maga felől: Még ma-is
 szintén olyan jó erőben vagytok, mint a'
 mikor Móses engem a' Kanaán földének
 meg-kimlelésére küldött vala. Mósesről-is
 azt monlja az írás, hogy még száz húsz
 esztendő s vénségében-is szép erőben va-
 la, még szemei-is nem homályosodtak
 vala-meg. Ugy vagy on Uram, mert te
 szabados Ur vagy, és a' mint néked tetszik
 úgy dajkálkodol mi velünk. Ha keferűvel
 töltöd-is itt pohárunkat, hadd légyen Uram,
 tsak a' mennyei bódogságot add-meg né-
 künk. Készíts-el én Istenem engemet az
 én bódog ki-múlásomra, hogy mikoron
 az én Uram JÉsus Krisztus el-jő; botsás-
 el engemet bekével a' Vén Simeonnal, lát-
 haf-

hassam az én Idvezítő Jésus Krisztusomat,
 kit most hitemnek szemeivel nézek, me-
 hellek-bé ditsósséges országodban, a' ho-
 lott nem léfzen többé vénfeg, jajzó 's ke-
 serűség, mert a' Bárány Jésus Krisztus el-
 töről a' mi szemeinkről minden könyhül-
 latást. Akkoron futunk és nem fáradunk-
 el, mint a' Sas, magassan repülünk és nem
 lankadunk-el, mert olyanok léfzünk mint
 az Istennek Angyali, Jövel Uram Jésus,
 Amen!

*Ez ideig világ' folytatában elő 's világ veszedel-
 mes utain egyéb emberekkel tévelygő; de már
 maga meg-eszméllet bűnösnek meg-térése: bű-
 néről való VALLAS TETELÉ. 's
 Isten kegyelméhez való ragaszkodása.*

Mondbatod.

Nem engemet illet ez a' könyörgés;
 nem vagytok én pénitentzia-tartó em-
 ber.

Ugy de: bűnös vagy? Ha bűnös
 vagy, 's pénitentzia-tartó nem vagy;
 egyűtt tévelygezf hát még-is, a' bű-
 nőknek veszedelmes útain tévelygő

világgal, és így igen veszedelmes a'
te dolgod.

Ha pedig Dáviddal, Péter Apo-
stollal, bűnös Mária Mágdalénával,
és a' keresztfán függő Tolvajjal, ma-
gadat meg-eszméltetted; mennyivel-
is inkább hogy el-folyt bűnös élete-
det meg-síráthassad, 's világod' mara-
dékát meg-jobbíthassad, bizonyos i-
dőket rendelly a' könyörgésre, azon-
kívül-is, hogy a' felül meg-irt regge-
li 's estvéli könyörgésekkel élsz ren-
delsen : minek utánna Reggeli ren-
des imádságodat magánossan-is, 's
ház-népestül-is, el-végezted, minden
nap szived' töredelmességéből könyö-
röggj ekképen :

O H örökké való erős és hatalmas Isten,
ki természetben merő jóság, itele-
tedben merő igazság, tselekedetiben me-
rő böltséég, és a' szegény meg-térő bü-
nőfőkhöz merő azon kegyelmellég vagy,
te teremtetél mindeneket, minket pedig
embereket a' végre formáltál, hogy e' föld-
dön mennyei ábrázatodat viselnők, 's él-
het-

hetének teveled örökké való örömben és ditsősségben. Az én szívemnek keserűségéből kiáltok Uram te hozzád, 's jajgatom az én meg sirathatatlan nyavalyáffágomat, a' szívem fáj sok ejetimen, melyekben én magamat ejtettem. Oh melly bolondúl tselekedtem! ez ideig e' világ bűnös és veszedelmes utain tévelygő emberek közönfeges életére vigyázván, szoknak nyomdokokat követvén, te ellened, óh melly nehezen vétettem! Szent nevedet megbántottam, 's ditsősséges ortzádnak rajtam fénlő világosságot, utálatos bűneimnek setét homállyával béborítottam, kegyelmedre magamat méltatlanná tettem, sőt örökké való 's el-viselhetetlen haragodnak nehéz ítéletiben estem, bűneimnek hatalma alá ugyan el-adattattam, szívemet ellened való idegenséggel, sőt ellenségeskedéssel be-töltöttem, minden teherfégimét a' jó tselekedetre úgy el-vetettem, hogy magamat te hozzád semmiképpen meg-nem téríthetem magamtól, lelkemet úgy el-rontottam; és a' Sátánnak hatalma alatt, melly a' bűnnek ereje és a' törvénynek átká, magamat úgy bé-köteleztem, hogy már én magamtól meg-sem mozdulhatok nem inulhatok a' te bűn botsátó kegyelmednek még tsak keresésére-is, s a' melei-

met e' világnak szabad életével úgy be-
kötötte, hogy még a' te kegyelmednek
világossága-is csak alig tsillámlik előttem,
szívemet úgy meg-keményítette, hogy
csak néha jut eszemben, el-folyt életemnek
utálatossága, jövő-dő-béli rettenetes szám-
adálom, és az igaz pénitentzia tartásnak
felette igen szükséges volta: mostan pe-
dig az én bűneimnek fokaságát annyira e-
lőmben halmazza, hogy énnékem ne le-
hesse te hozzád mennem. Oh mely igen
későre vévém eszembe magamat; be i-
gen későre halasztottam bűnnek taplójáb-
an akadott, haragod tűzében belől égő
lelkem házának meg-óltását! sőt valahány-
szor az én bűneimben gyönyörködtem,
mind annyiszor olyan bolondságot tsele-
kedtem, mint a' ki meg-gyúltat házának
lángal égő tűzénél örömmel melegszik, 's
annak világában gyönyörködik.

De óh bűnösökön könyörülő kegye-
lemnek Istene, látván, hogy mélyfészes
nyavalyátlágimból ki nem szabadulhatok,
meg-esék a' te szíved én rajtam, szintén
haragodnak közepette - is, szerelmednek
nagy indulattyából, meg-emlekeztél ke-
gyelmednek gazdagságáról, bűneimet
nem néztél, és az örök kárhozatra nem
vetettél, sőt inkább, óh nagy kegyelmef-
ség!

ség! Egy szülött Fiadat énnékem közben
járóul, 's Meg-váltóul rendelted, ki az ő
alázatos, de előtted méltóságos emberfé-
ge szerént, az én bűneim ellen való méltó
haragodat magára vállalván és el-visevén,
érettem ellenfégedért meg-hólt, és a' tör-
vényt, melyet nekem attal való, tőkélletes
engedelmeilégével érettem bé-töltvén,
hogy a' te szerelmedből, melyre tölem
méltó valál, semmi el-ne maradna, igazsá-
godnak tekelleteffen eleget tett érettem.

Mind ezeket-is, még-is felül-mullya,
hozzá való ebbéli nagy szerelmed, 's vég-
hetetlen irgalmaslágod, hogy midőn én-is
más bűnösöknél jobb nem volnék, sőt
Atyai kegyességednek szinte olly vakmerő-
képpen ellene állok való, mint egye-
bek, engemet a' vakmerő reménség alatt
lévő bűnösök között ki-valasztottál, 's
magadnak faját örökségeddél fel-fogtál,
's fogadtál magadnak örökösödéd. Ma-
gam szerént én magamat az el-veszett bű-
nösök között ki nem szakaszthattam, sem
pedig semmi tselekedetemnek méltóságá-
val, rajtam könyörülő kegyelmedet nem
érdemelhettem, 's magamévá nem tehet-
tem; hanem egyedül csak a' te erős ke-
gyelmednek hatalmas munkája által, hoz-
zá ingyen-való jó kedved, 's jó akara-

tod szerént ragadtál-ki engemet a' kárho-
zatból. Más bűnösök még ma-is a' fetét-
ségben űlnek, és a' halálnak veszedelmes
után tévelyegnek; engemet pedig a' fe-
tétésből az én meg-tartó Jézus Krisztusom-
nak esmérétire, Evangyeliomodnak fzi-
vemben kiáltozó 's fűlemben zengedező
szava által ki-hívtál: Sokaktól el-titkoltad;
de nékem: te kegyelmednek titkos szerel-
mét, 's szerelmednek tsudálatos jó téte-
ményét meg-jelentetted: Egyebek U-
ram az ő természeteknek romlottságá-
ból, 's szívek meg-áltkodott keménysé-
géből ki-jelentett szent igallágotat lábok-
kal tapodják, drága szép Evangeliomo-
dat meg-utállyák, és az ő bűnöknek ú-
tán, meg-térhetetlen szível mind addig
mennek, míg el-nem vesznek; engemet
pedig, a' te ingyen- való jó kegyelmed-
ből, természetemnek romlottságából meg-
szabadítottál, mert szívemnek vakmerő
keménységét újjá-szülő kegyelmeddel
meg-gyógyítottad. Szent Igédet Szent
Lelkednek ujjával szívemben bé-irtad.
Igaz és eleven hit által az én Uram Jézus
Krisztusommal egyesítettél, és az ő véle-
való közöfűlésem által, minden ő jó téte-
ményiben részesítettél.

Oh

Oh melly fok meg-tért kegyes keresz-
tyéneknek szűkölködő nagy izegénység-
gel, testek nagy töredelmével 's szívek
nagy keserűségével kell életeket a' te igaz
és bölts ítéletedből el-tölteniek, fok eh-
séget, szomjuságot kel fel-venniék, éte-
leket bánattal, 's italokat könyhullatások-
kal elegyiteniek, engemet pedig te a' te
áldásiddal olly gazdagon környűl vettél,
hogy az én elmém hamarabb el-fáradna, 's
el-fogyna hogy nem mint ennyi jó téte-
ményidnek elő számlálására érkezhetnék.

Meg-sanyargattál ugyan engemet né-
hánykor atyai dorgáláfordnak veszfajeivel;
azt-is mind-azonáltal jómra szolgáltattad:
haragodnak bűfűlását meg-kóstoltattad
ugyan velem; de még akkor-is ítélete-
det annyira reám nem eresztetted, a' men-
nyire az én bűnimmel érdemlettem vol-
na, vagy a' mennyit nálamnál jobbaknak-
is meg-kell szenvedniek. Es mitsoda a'
miket én szenvedek, a' te én hozzám va-
ló lelki jó tétemenyidhez képest? ha szen-
vedek-is valami keveset, ismét meg-gon-
dolom, hogy a' mellett az én bűnemet
meg-botsátod, és a' Jézus Krisztus igallá-
gát én reám ruházod, bűnimek utála-
toslagiból szegény lelkemet a' Bárány Jé-
sus vérében meg-mosogatód, 's Szent

D 7

Lel-

Lelked' kegyelme által meg-szentelsz és segéllesz a' kegyellességben, késértetimbem meg-erősítesz, és meg-vigasztalsz az én nagy keferőségimben, mint édes Atya én velem úgy dajkálkodol az én szűkségimben: mennyivel-is inkább a' mennyei ditsősséghez képest, melyet nékem készítettél, semmiképpen nem egyben hasonlítandók, a' miket most szenvedek.

Nintsen-é hát énnekem nagy okom arra, hogy a' te kegyelmes meg-tartásodban vigadjak? vagyon bizonyára, jól lehet, nagy okom, hogy a' te tsudálatos szabadításodban örvendezzek; Tsak hogy oh én kegyes Istenem 's hűséges édes Atyám, olly igen nagy az én gyarlóságom, 's az én siralmam, hogy jóllehet a' te Atyát szerelmeddel engemet ennyire könnyű vettél, 's minden, nap én rajtam jó kedvedet meg-ujjítod: még-is mind azonáltal az én bűneimet el-nem hattam, sőt a' menyire én tőlem lehet, még ma-is a' te kegyelmednek sok képpen ellene állok, és tőlem viszfiz-verem, az átokban pedig és kárhozatban hanyat homlok rohanok: Jóllehet az én szívemből meg-tértem ugyan te hozzád, és az én fogadásim kimentenek az én ajakimból, hogy én már az én bűneimnek ellene mondok és néked új

új engedelmességgel szolgálók, még-is én az én fogadásimat minden nap meg-rontom: Egy-képpen szent engedelmességre minden nap ígérkezem 's magam meg-jobbúlása felől való fogadásimat ottan ottan meg-ujjítom; az én szívem mindazonáltal még-is meg-marad az ő jóra való tunyaságában, 's minden gonoszságra való hajandóságában, minden én természeti tehetségim, jaj Istenem, mely ferények a' te szent akaratom ellen tufakodni!

Meg-nyitom gyakorlatossággal az én számat a' könyörgésre, 's egyéb szolgálathoz is magamat reá adom! mind-azonáltal minden én Isteni tiszteletem nem egyéb, hanem a' te szent nevednek híjjában való fel-vétele és meg-tsúfolása, mely az én szívemet nem tisztítja, hanem inkább rutúl meg-motskollya: az én szájból ki-folyó könyörgésem-is, olyan mint tisztátalan rút víz, nintsen abban a' buzgóságnak tisztasága, hanem világ hazzontalan szorgalmatosságokkal egybe zavarodott, mert híjjában-való gondolatokkal tajtékzó, 's hihetetlen kételkedésekkel habzó szívemnek kut-fejéből származik: szájjammal jóllehet az én Istenem elibe sítetek, de szívem el-marad a' földön, 's ugyan oda ragad, mert meg-kötetett

tetett gonosz indulatoknak kötelével, i-
rigységgel, gyűlöléssel, maga hitt fel-
fuvalkodó kevélységgel.

Ettől vagyon, hogy sokszor az én lel-
kem-esiméreti valóban meg-rettent enge-
met, haragodtól-való félelem mindenütt
utánnam vagyon, reszketek a' te busulá-
fodnak idején, el-vész az én szívemnek
minden öröme, 's mint a' fetétség ugyan
el-borítja lelkemet a' szomorúság, kivált-
képpen mikor az én testemet fájdalmok-
kal, házamat kárvallásokkal, szerelme-
met súlyos kezeiddel, 's a' több szenteket
is sanyaru veszfűződdel kezded illetni, va-
lahányszor egyebeken gyakorlott rettene-
tes ítéletedet előttem szemlélem, vagy
ha a' halál eszembe jut, és amaz utolsó
kemény ítéletet elménben forgatom, fel-
ébred az én lelkem esmérati, majd az eleven-
ség-is el-hal bennem: látván az én szívem-
nek tsalárdságát, kételkedem és félek, ha
igaz-e az én meg-térésem: a' testnek oly
igen könnyen engedtem, és e' világ ké-
sértetinek oly könnyen néki botosáko-
tam, hogy akarmi könnyű késérteti- is a'
testnek és e' világnak, a' kegyelségnek
követése mellől engemet igen könnyen
el-vonhat: az én sok rend-béli háládatlan-
ságimon irtózom, és az én szívemnek il-
lyen

lyen keménységet, mellyel ugyan elle-
ne átkodtam minden te ítéletidnek és jó
téteményidnek, mellyekkel az én meg-té-
résemet akarod vala minden nap elő-moz-
ditani, fájlalja az én lelkem.

Ime Oh Uram Isten! az én nyavalyás-
ságomnak bennem lévő maradványa gya-
korta még idvéllégemnek érzésétől-is an-
nyira meg-folzt engemet, hogy alig ta-
lállok lelkemnek békéséget, és a' te Lel-
kednek örömevel nem élhetek, és tégedet,
az én hozzám való kegyelemre és jó
téteményre semmi okkal nem tudlak ma-
gamhoz édeffíteni: Mivel mind-azonál-
tal az én szívemnek keferúségét senki nem
tudja, sem az én nyavalyáságomnak
terhétől senki engemet meg-nem szabadit-
hat, hanem egyedül tsak te oh örökké va-
ló Isten, én szerelmes Atyám a' Jésus Kri-
stusban, mivel az én nyavalyáságomnak
gyökerét-is te fojtottad meg én bennem,
és annak nagyobb erejét meg-rontottad;
előttem vagyon az- is; hogy te engemet
a' te igédnek kegyelmes szava által min-
denkor magadhoz hívtál, 's hozzád men-
ni kényszergettél; Imé az én szívemnek tér-
deit kegyelmednek széki előtt meg-haj-
tom, az én nagy szükségimnek mélysé-
geből, és az én szomorúságban el-bágyatt
lel-

lelkemnek keferőségéből kiáltok te hozzád a' Jésus Krisztus' nevében. Bátoríts-meg engemet, hogy az én személyemnek méltatlanságán, 's életem' utálatosságán ne indullyak-meg szintén annyira, hogy a' miatt való hihetatlenségem és féltelmes kételkedésem hozzád való meg-térésemtől el-ne rettentsem: hanem taníts-meg engemet a' bűn ellen tusakodni, hogy mehessek te hozzád, és életemnek fogytaig igyekezzem tenéked kész szível szolgálni, 's engedelmeskedni. Biztass-meg Uram engemet; hogy ha el-esem-is, pallya futásomtól: ha alól fordulok-is az én hartzomtól: ha semmit nem talállok-is; a' kérésektől: ha semmit nem nyerek-is; a' munkától: 's ha semmit nem érdelek-is, szolgálatodtól el-ne ijedgyek és ne szűnnyem-meg. Taníts-meg engemet vóltaképpen arról gondolkodni: hogy te, én tőlem, a' te szent igédben nem kívánod: hogy törvényedet az én magam erejéből töltssem-bé, és az én idvességemet magam tökéletes szentségével, 's érdemével keressék magamnak; mert a' Jésus Krisztus az ő véres érdemével szerzette nekem az idvességet, és az ő haláláig való engedelmeslége által tölthetem-bé a' te törvényedet: Taníts-meg engemet a' kegye-

gyelemnek Testamentomáról, oly tellyes bizodalommal gondolkodni, hogy én abból, ne csak bűneim' botsánattyát, hanem a' Szent Léleknek minden szükséges kegyelmeit-is várhasllam. Taníts-meg engemet, hogy a' te meg-foghatatlan kegyelmes irgalmasságnak mélységét, és a' Jésus Krisztus drága érdemének véghe-tetlen erejét az én szívemben úgy meg-foghasllam, meg-érthessék és meg-érez-hessék, hogy az én bűneimnek sokasága, és a' kegyelmségben való nagy fogyatkozásom, szívemnek lelki örömét, 's lelkem esinératinek vidámságát meg-ne fojthaslla, sőt inkább az én nagy gyarlóságomnak, 's méltatlanságomnak közepette-is fiui (leányi) bizodalommal élel-meg engemet, hogy a' te nagy irgalmasságnodhoz, szent igédben való ígératedhez, és a' Jésus Krisztus érdeméhez támaszkodván, idvességemnek ilyen szép eszközeit nagyra be-tsúlhessem.

Erősíts-meg engemet én Istenem, hogy az én idvességemnek bizonyos vóltával, ne éllyek viszsza, 's nálam lévő kegyelmeddel ne éllyek a' telti bátorságra; sőt inkább a' te lelkednek ereje által tselekedgyed azt én bennem, hogy én minden hamisságtól, 's szin-mutató hipokritaságtól meg-tisztul-ván,

ván, utolsó végemre készülheflek-el, a' kegyességeknek gyakorlásában tökéletes és buzgó lehettek, hogy így az igaz meg-térésnek tsalhatatlan jelein, az én lelkem ismeretinek tsendes, 's nyugodalmas jó békeffége fundáltassék, minden testi bátorságot magamtól el-vetvén, az én idvessé-gemet fiui (leányi) félelemmel és rette-géssel ki-munkálkodhasam.

Ennek-okaért az igaz pénitentzia tartás-nak, és a' lelki életnek erejét én bennem naponként ujjítsd-meg, és e' végre enge-met lelkemben, testemben szentelly-meg, lelkem ismeretét és elmémet világosítsd-meg, hogy én ne tsak az idvességnek tit-kait és azoknak fundamentomit érthessem-meg világossan; hanem azt-is szorgalma-tofsán-meg-tanulhassam: mitsoda a' te jó és kedves akaratom; életemnek minden napjaiban; minden alkalmatossággal tud-hassak a' jó és gonosz között különbséget tenni, nem hogy a' bűnök között váloga-tást tégyek: a' nagyokat kerüllyem, és a' mellyek előttem kitsényeknek láttzanak, azokat kebelemben nevellyem; hanem hogy a' te szent törvényednek minden ré-szeiben gyönyörködgyem, és annak jó és tellyes szível engedelmeskedgyem. Az én bűneimnek érzése, és az én romlottsá-gim-

gimről való szomorú gondolatim hadd légyenek bár mind addig az én szívemben valamig szükségessé az én szívemnek tö-redelemsségére, 's lelkem meg-alázására, hogy valami-képpen a' te szent igédnek predikállása ellen meg-ne átkodjam, hanem ahoz való engedelmessegre hajlan-dó legyek.

Ne engedjed hogy én ez után a' go-noszt kedvellyem, vagy az én szívemnek tsalárdigyekezettit már továbbálnokul ma-gamban lappangtassam; sőt inkább enged-jed hogy a' jó lelki-esméretnek szövet-ségét minden nap te veled meg ujjítha-sam, magamat teslefstől, lelkefstől tulaj-don örökségül teneked ajánlhassam, hogy a' Jépus Krisztus jóra viselő lelke által, bir-jon engemet, nem én magamnak, hanem annak élni, a' ki érettem meg-hólt. Öldö-köld-meg én bennem a' testi gyönyörű-ségeket, mellyek az én lelkem ellen tusa-kodnak, és a' te Lelked beñem lévő mun-káinak mindenkor ellene hartzolnak, kivált-képpen azokat a' gonosz indulatokat és ki-vánságokat, mellyek én bennem még most-is erőssen állanak és engemet gya-korta meg-tántoritanak, 's el-is ejtenek.

Az én felebarátomnak szeretetiben engedjed hogy nevelkedhessem és erősöd-hes-

hessem-meg, annyira hogy az én szívemet, valaki ellen való hirtelen haragtól, annál inkább hofszú ideig tartó bocszúságtól, ne engedjem olyan könnyen elfoglaltatni; sőt inkább e' gonosz és nehéz időkben, a' szűkölködőkhez való keresztyéni szeretetnek gyakorlásával, az én lelkem esméretit meg-menthessem, és ha valaki ellenem gonoszt tselekeszik szívemből meg-engedhessem. Mind-azonáltal attól-is őrizz-meg engemet, hogy az emberektől, kik között én lakom, ne tartsak annyira, hogy a' tőlök való félelemtől avagy szérememtől viseltetvén (mint sokszor meg-esik) a' jót és igazságot el-áruljam, a' gonosznak és hamisságnak párt-fogója legyek. Oh Uram engedgjed, őrizhessem meg-magamat attól; hogy sem a' gyengéket lelki nevelkedésekben ne késleltessem-meg botránkoztató élettemmel, sem az erősebbeknek, ellenem való fohászkodásokat ne gerjeszsem-fel, ellenek való vétségemmel.

A' te kegyelmed tselekedgje azt-is én velém és én bennem, hogy a' könyörgésekben, szent Igéd' halgatásában a' közönséges helyen-is, magamat szorgalmazatosan gyakorolhassam, arra rendeltetett időkre és jelenségekre nagy szorgalmazatosan vigyáz-

gyázhassak, és én-is a' Szentek gyűléseiben el-múlhatatlan-képpen magamat bé-mutathassam: Szent tisztelkednek minden részeiben olly buzgó lehessek, hogy abbéli magam külső gyakorlásával meg-nem elégedvén, nyelvemmel zengedezzen lelkem-is, és az én külső tagaimnak alázatos viselésével, meg-hajoljon te előtted az én szívem-is: hogy tégedet mind külső, 's mind belső-képpen, mind szájjal, 's mind szível: szóval és buzgósággal szolgáljalak: az én szolgálatom pedig légyen előtted kedves Isteni tisztélet, 's hatalmas eszköz a' belső embernek megerősítésére. Őrizd-meg az én szívemet hogy e' világ jávaihoz és betsületeihez feltétb ne ragaszkodjék: szerelmesimhez való indulatimat-is a' te szerelmeddel mérsékellyed, hogy ha, midőn vagy énnékem ő tőlök, vagy pedig ő nekik én tőlem meg-keel válniok; az én szívem felettébb való és pogányi bánattal ne foitódgyek-meg, hanem keresztyéni békeséges türelessel a' te igaz és szent tettzésedben nyugodjék meg.

Minek utánna engemet a' kegyelemnek országában be-hoztál, és én előtted a' Krisztus győzedelmének Zászlóját fel-emelted, a' Sátánnak minden kísértetit fordítsd-

ditsd-el én rólam, kegyelmeddel erősíts meg engemet, az én magam nagy vigyázatlansága és mértékletlensége ellen. Az én életemnek minden folyását, vezérellyed olyan kegyelmessen, hogy semmi nehéz kísértettől soha a' gonoszra meg-ne győzettefsem, 's meg-tsalattatván, lelkemet szörnyű veszedelemben ne ejtsem. Taníts meg Uram engemet, hadd értsem meg a' keresztfelélések és a' te Atyai látogatásid honnan származnak mi reánk, és e' világi kísérteteknek minémű drága szép gyümöltsei légyenek végre. A' mennyei ditsófségnek örömet még ebben az életben kóstoltasd meg én velem, hogy e' világi keferőségimet azal elegyítvén, meg-győzhessék, 's még a' halálnak mérgét-is meg-édesíthessék.

Végezetre mikor az én orám el-jő, tse-lekedjed velem est a' kegyelmességet, hogy a' te Lelkednek biztató kegyelme által, a' haláltól való nagy irtózás és nagy rettegés nélkül; sőt a' te szerelmedben való tellyes és bátor bizodalommal, mehessek eleiben az én meg-tartó János Krisztusomnak, és ő vele léphessék bé ama' tellyes örömben, melly a' te job kezénél vagy on mindenkor és mind örökké.

Mind

Mind ezeket a' te kegyelmességedet köszöllyed az én szerelmelimmal és a' te szerelmességeddel, mind azokkal, valakikhez az én szívem kíváltképpen való indulattal és szeretettel viseltetik. Vigyázz az egész keferettségnek minden szükségire, a' te Anyaszentegyházadat vigasztalljad, és szabadítsd meg az ő üldözöktől: áld és izenteld meg az egész földet, rontsd meg a' mi ellenséginknek erejeket, zabolázd meg dühöségeket. Áld meg a' te Evangyéliomodnak szolgait, a' te Anyaszentegyházadnak igazgatását, és az Egyházi szólgálatnak minden eszközeit: a' Polgári társaságot virágostasd, vidámitsd meg a' meg-keferetteket: a' tévelygőket térítsd meg: az ördögnek hatalmát rontsd meg, Riadat a' János Krisztust ez egész földön magasztald-fel, és magadat mi bennünk ditsóítsd meg. Es hogy én mind ezeket meg-nyerhessem, a' hitben engemet jobban jobban erősíts meg, hitnek általa ama' kegyelemnek kutfejével a' János Krisztussal való egyesülésben inkább inkább szoríts meg, az ő vérevel szegény lelkemet öntözd meg, az ő igazságát nekem tulajdonítván, bűneimnek tellyes bocsánatjával engemet vigasztal meg. Halgass meg engemet oh én hűséges Istenem, és az én kö-

E

nyör-

nyörgésemnek meg-halgtatását éreztessd-meg én velem vólta-keppen, az én Meg-váltó és Meg-tartó Jéhus Krisztusomnak ke-serves kinnyáért, 's haláláért. Amen.

Bűneim firánkozó léleknek Isten előtt való

Vallás-tétele és esedezése.

Ellene állhatatlan nagy erejű, ellene-mondhatatlan nagy igazságu, 's ellene állhatatlan nagy ítéletű erős bősázu- álló nagy Isten, ki tisztá vagy természeted-ben, és tsak a' tisztaságban gyönyörködöl: Szent vagy te, és azt kívánod hogy vala-kik tehozad járulnak magokat meg-szen-teltyék; mert a' bűnre a' te szemeid nem nézhetnek és a' bűnösök előtted meg-nem állhatnak. Mint a' tűz' sebes lángja gerje-dex haragod busulásodban a' bűnösök el-len, és a' vakmérőség ellen meg-ölthata-tan tüzet késztetvél pokolban, hogy vala-kik meg-nem térnek, a' Gyehennának kén-kővel egy távában örökké kínlódgyanak: nem hal-meg soha örökké az ő férgek, sem az ő tűzök meg-nem aluszik, sem az ő gyötrelmek soha örökké meg-nem szű-nik. Világosságot, oh jai! soha örökké nem láthatnak, a' külső sötétségben, és az őrdögök kezében sem szabaditora nem ap-pel-

pellálhatnak, sem szabadulást soha örök-ké nem várhatnak, hanem léfzen örökké való sívás rivás, 's fogaknak kegyetlen tsi-korgatása. Az első világot Uram a' bű-nért vízózónnal el-vesztéd: Koré, Dát-hánt, Abirámot a' földel el-nyeletéd: So-domát, Gomorrát el-sílyesztéd. Anani-ást, Saphirát hirtelen meg-öld. Oh á-takozott bűnnek keserű és mérges gyümöl-tse! még-is melly nagy gyönyörűséggel mégyen ember a' bűnre, és a' bűnnek ú-tán ugyan siet maga örök veszedelmére!

Imé oh miakat teremő, 's velünk jól tévő kegyelmes Istenünk, a' te hivednek menyországot, a' hitetleneknek pedig pok-lot késztetvél, és e' világon magaddal kínál-kodol; de az emberek tégedet elő viznek gazdag kut-fejét el-hadtanak; 's oh nagy bolondság! magoknak az őrdögöt Istenül választották, mert sokaknak izemetek a' Sátán meg-vakította, és magát vélek a' bálvány imádás által szolgáltatta, ki, jól-lehet e' világnak tsalárd ditsőségével kí-nálódik; de jai végre kinnal fizet. Az An-tikristus magát az Isten házában Isten gya-nánt fel-emelte, paráznaságának borával e' földnek Királyi meg-részegitette, 's e' Fenebestia nagyobb részét e' világnak az ő farkával maga után vonnya a' veszede-

lemre. Világosság jöve e' világra, az Istennek Fia, de a' világtalan világ inkább szereté a' szeretséget, s nagyobb része e' világnak meg-utálván az Istennek Fiát, hanyat-homlok rohannak a' hamis Próféta után a' mélyféges kárhozatra.

Nem féllük Uram mi a' te nevedet meg-tsufolni, és az emberek tégedet, óh nagy vakmerőség! szemtül-szemben meg-káromlanak, mikor te hozzád mennek, te hozzád tsak szájjal kös-elitenek, szívek pedig tőled távola vagyon; tsak hijában mordják. Uram! Uram! mert nem mennek - bé a' te országodba, pokolból pedig akarmint kéredzenek, soha őket meg-nem halgatod.

Szent Szombatodnak, mellyet nekünk nyugodalomunkra adtál, nintsen betsülete e' világon, az emberek azt, e' világnak és az ördögnek szentelik, de jaj nekik nem léssen részek az örökké való nyugodalomban! hanem a' pokolnak bajos kinnyai-ban fáradtig gyötrődnek: A' te bűn botosító kegyelmedet ajánló, Atyai szerelmedet unzó, s Jésus vére által szerzett idvességgel kínálkozó szép Evangyeliomodat nem halgaták illendő becsülettel e' világon, már a' kegyetlen ördögök rettentei és irtóztató ordítását kell éjjel nappal hal-

hallaniok: Oh melly igen el-kele betsületek a' tisztos öregeknek, nem kelnek már fel az ifjak a' venek' ortzája előtt, a' fiak az ő Attyokra, a' leányok az ő anyokra támadnak, és a' köz népek az elől járók ellen pártot ütnek, nem adják - meg a' lelki Atyáknak kettős betsületeket; nem tsuda ha a' pokolban sem a' kegyelmes Atya, sem a' könyörülő anya, az ő gyermekén és fenki az ő fele-baráttján nem tud könyörölni, sőt nagy dühösséggel kegyetlenkedik egyik a' másik ellen: Oh melly kegyetlenül meg-öli ember, szívével, nyelvével, kezével az ő fele-baráttját! szívében boszszu-állást forralni, betsületit le-gyaláznai, boszontásokkal meg-ingerleni, hatalmaskodásokkal öldöklenni, sőt még vérét-is ki-ontani, s életét-is elfogyatni nem irtózik, de jaj néki is a' könyörölni nem tudó, irgalmatlan ördögök' kegyetlen haragját kell örökké szenvednie, mennél gúlósfélesebbek voltak e' világon, annál nagyobb dühösséggel kinozza őket a' pokolbéli hóhér. A' Szent Léleknek lakó templomúl kell vala embereknek az ő testeket szentelni, de a' parázna-fágnak utálatos vérkével azt meg-fertőztetvén, tették a' pokolnak egyik darab úszógévé: Nem elégzik-meg em-

ber Istentől vett maga javaival, felebarát-
 tyá javait is elidegeníteni, és hamis uton
 's módon magájéva tenni mesterkedik, a-
 zért veti Isten őtet örökké való szegény-
 ségbe 's juttatja a' pokolnak lángja 's
 kinnya között oly szörnyű szükségekre,
 holott örökké éheznek, és szomjuhozik, 's
 Ielkének gyötrelmével jut cszébe, mely
 jó léfz' vala, világi életében a' magáéval
 meg-elégedni, Istentől vett javaiból a'
 Kriusnak meg-éhezett, 's szomju tagjait
 táplálni, a' fázkony meziteleneket meg-
 ruházni, a' foglyokkal, 's betegekkel, őket
 meg-látogatván jól tenni, és így amaz
 örvendetes sententiát. Jövetek-el Atyám-
 nak áldottai, birjátok az országot, mely
 tinéktek meg-készítettett, meg-hallani!
 Oh mely jó léfszen vala a' Profétát szállá-
 sára bé-fogadni, de nem ház-bérért, és vé-
 le jól tenni, de nem fizetésért, hanem, a-
 zért menyországban gazdag jutalmat ven-
 ni: Mely jó léfszen vala az Isten áldasá-
 val nem torkoságra és részegsége, ha-
 nem szép józan mértékletességre élni, már
 pedig tsak nyelvek enyhítésére is tsak egy
 tsepp hideg víz is nem engedtetik nekik:
 Ki-ki az ő felebarátyját rágalmazza e' go-
 noszságban el-merült világban, le-ül az
 ember a' tsufolékkal, az ő atyafiát hamis

tanu-

tanu bizonyosságokkal vádolgya, 's meg gya-
 lánza: de jaj őtet is pokolban a' lelki-is-
 méret szüntelen vádolni, sőt halhatatlan,
 's telhetetlen féreg módgyára örökké mar-
 dosni, 's kínzani, a' Sátán pedig titkos bü-
 neit mindenek halottára szemére hánni
 meg-nem saúnik. A' gonosz kívánság in-
 gyen tsak bűnnek sem tartatik, de örök-
 ké való telhetetlenséggel, 's kívánsággal
 büntetetik.

Oh jaj Uram én vagyok, én vagyok,
 ki az ilyen bűnösökhöz hasonló, 's ilyen
 büntetésekre méltó vagyok! mit tseleked-
 gyem hát Uram? nem esem kétségben,
 bizom a' te véghetetlen kegyelmiséged-
 ben, hozzám való édes Atyai szerelmed-
 ben, melyre engemet az Ur Jéhus Kri-
 stusban méltóztattál, bizom az én édes
 meg-váltómnak ártatlan sebeiében, éret-
 tem ki-folyt vérében, 's keserves halála-
 nak érdemében: bizom a' Szent Lélek Ur
 Istennek ujjá szülő, 's meg-vigasztaló ke-
 gyelmében. Az én bűneimnek mélységé-
 ből, és az én szívemnek mélységes kefe-
 rűségéből kiáltok te hozzád, óh bűnösö-
 kön könyörülő Felféges Ur Isten, szerel-
 mes Atyám a' Jéhus Kristusban! emlekez-
 zél-meg a' te fok irgalmasságidról 's légy
 kegyelmes énnékem igen el-esett, 's el-

vezett szegény bűnös szolgádnak, (szolgálódnak) keres-fel engemet im hől tévelygek az én bűneimben mint juh a' melly el-vész, és nem tudja Pásztorát fel-keresni, te vagy az én lelkemnek jó Pásztor, végy fel-engemet a' te kegyelmednek kariaira. Lam Dávidot felvévéd az ő esetiből, ama' szegény Publikánuson könyörülél, meg-szána a' szegény Péter Apostolnak keserves siralmát, meg-kegyelmezél Mária Magdalénának, és a' keresztfán függő tolvajnak halála óráján is meg-botsátád bűneit, hadd tsorogjon Uram, vagy bár tsak tseppennyen a' Jézus Krisztus véréből az én lelkemre-is, a' te bűn botsátó kegyelmednek bár tsak a' morfalekjából jusson énnékem-is, a' te ujjá szülő, 's vigasztaló Lelkednek, közöld vélem, óh kegyelemnek Attya, ha tsak a' fengéjét-is. Híszem Uram a' te szerelmes Fiad nem az igazakért jött e' világra, nem-is azokért szenved keserves kínokat, hanem ilyen szegény bűnösökért feszítették keresztfára, a' minémű én vagyok: én érettem ontá-ki ártatlan piros véret, 's véres halálával azért aldozék érettem, hogy tégedet, eleget tévén igazságotnak, én hozzáam engesztelne. Ez makula nélkül való Báránynak ártatlan sebeiért kegyelmezz-

mezz-meg énnékem, óh könyörületességnek Istene. Adjad énnékem a' te vigasztaló Szent Lelkedet, éreztesd-meg vélem bűn botsátó kegyelmedet, hadd kostollyam-meg szerelmednek édesiségét, hogy az én lelkem örvendezhesen te benned én meg-tartó Istenemben, az én ditsékedésem te benned legyen, 's te légy egyedül az én ditsőségemnek koronája.

A' te jóra vezérő Szent Le ked tisztítsa meg az én szívemet, és naponként ujjítsa meg én bennem az igaz penitencia tartást; A' te Szent törvényed ir-bé az én szívembe, hadd gyönyörködjem paránsolatidban, világosítsd-meg az én elmémet, szenteld-meg érzékenységit, vigasztalá bánatimban szívemet, a' keresztfát viselésekben erősítsd-meg hitemet, elevenítsd-meg reménységemet, utolsó végemre az én Uram Jézus Krisztusom eleiben ké-síts-el engemet, kinek szerelmetes nevében 's drága érdemében halgasd-meg könyörgésemet. Mi Atyánk.

*Meg-tért Bűn'sók Haláladó Imádsága
az Isten idvezítő kegyelméért.*

Angyaloknak fényes Fejedelme, Fejedelmeknek Felféges Királya, óh egyedül uralkodó ditsőféges Szent JESUVA!

te alázod-meg a' maga-hitt kevélyeket, és a' kik ellened támadnak, mind a' pokolig le gyalázod: a' iszegényeket, kik széketlen kegyelmedhez ragaszkodnak, hozzád fogadod, fel-magasztalod, 's dicsőféggel meg-koronázod. Uralkodol te Uram, a' Királyokon, Királyoknak Királyi székekben, Királyi sziveken és minden erejeken, és nintsen se mennyen se földön Isten ki hozzád hasonlító légyen. Mitsoda vagyok én, hogy ilyen férgetské, a' hozzá járulhatatlan világosságban lakó Istennel beszélljek? mért Uram, a' semminél-is, hozzád képest kissébb vagyok: mimódon mérjek én a' te ortzád eleibe állani? holott az én méltatlanságom előttem mégyen énnékem? és az én imádságomat, minek előtte elődbe jutna, az én háládatlanságom meg-előzi? valahányszor vétem közlött számlálhatatlan jó tétemenyidet meg-emlitem, szégyenlem hogy ilyen jól tévő Istenemről, ilyen rutul el-felelkeztem; ha magamat az én utálatos bűneimben meg-tekintem, irtózom: mennyivel-is inkább a' te bűn ellen gerjedező busuláfodról ha gondolkodom, reszketek Uram előtted állani; mert a' magam ítéleti szerént-is merő pozdorjája vagyok bősázzualálodnak.

Jaj

Jaj lenne Uram énnékem, ha a' te örök-ké-való irgalmaságidról meg-nem emlékeznél, és a' Bárány Jéhus ártatlan sebeire nem tekintenél! Jaj Uram engemet-is bizony mint Kaint előled ki-űzhetnél, mint Korét, 's társait a' földel el-nyelet-hetnél, mint Sodomát kénköves esővel meg-emészthetnél, sőt a' külső setétségre vethetnél, 's rekeszthetnél a' pokolnak szűnhetetlen kinnyára, holott, a' meg-ölhetetlen férgek, 's meg-ölthatatlan tüsek gyötrelmi közöt lézen örökké-való sírás és fogaknak kegyetlen tsikorgatása, a' ki pedig onnan tsak egyyet-is, nagy későre-is, valaha ki-botsátana óh soha senki nem lézen!

Oh meg-visgálthatatlan kegyelmesség! Oh Istennek végére mehetetlen szerelme, 's ki-beszélhetetlen nagy könyörületessége! hogy engemet-is, illy el-veszett bűnöst, a' kénkövel égő tóban, a' kegyetlen ördögök közzé nem taszítottál; hanem a' Jéhus Krístus vére által meg-tartottál: fel-emelted nékem az idvétségnek szarvát, és a' kegyelemnek Zászlóját kezembe adád énnékem. Azért jól-lehet az én véremben én utálatos; de a' Krístus vérében szép és tsudálatos vagyok: a' Sántán vádol vala engemet te előtted; de a'

E 6

Kri-

Kristus jobb kezéd felől mentőgemre
vagyon, és a' mi atvánk - fiainak vándol-
ját le-vetette: a' Móises törvénye átokkal
irtóztat jól-lehet; de a' Kristus Evangyéli-
oma minden felől áldásokkal biztat: a' te
igasságnak tekinteti előtt reszketek u-
gyan; de a' te édes Atyai szerelmedben
örvendek: örül az én lelkem az én meg-
tartó Istenemben, és vigad a' szívem az ő
idvességében; mert fokak az ő kegyelmes-
ségi, tsudálatosok az ő jó téteményi, é-
deslék és gyönyörűségek az ő szerelmei
a' bornái-is jobbak.

Végheletlen hálaakat adok én, óh én ke-
gyelmes Atyám Felfégednek 's véghe-
letlen ditsőséget tulajdonítok a' te szent ne-
vednek; mert végheletlenek a' te én hoz-
zám való kegyelmességeid. Örökké va-
ló Uram a' te én hozzám való szerelmed,
mellyet még a' te örökké - való dékre: o-
modban-is én reám ki-terjesztettél, mert
engem Fiadban az Ur Jéhus Kristusban
magadnak választván nem haragra, hanem
az idvességnek el-vételére rendeltél, ő ben-
ne engemet fiaddá fogadván, magadnak
örökösödé a' Kristusnak pedig örökös
társává törtél. Oh tsudálatos szerelemnek
meg-betsülhetetlen drága kintse! Kitso-
da mehetne végére a' te én hozzám való
tit-

tikos szerelmednek? mellyből én hozzám
olly nagy buzgósággal gerjedeztél, hogy
még eggyetlen egy Fiadnak a' Kristusnak
sem kedvezél, hanem ötöt én érettem ha-
lálra adád. Az ő engedelmeiségét éret-
tem való igasságul: verét, váltságomnak
árrául, 's halálát bűneimért való kedves
áldozatúl el-véved kedvesen, és azokat én-
nekem tulajdonítván, ő benne én hozzám
meg-békélél, és adál olyan méltóságot:
hogy te fiadnak (leányodnak) hivattallam.

Oh én kegyelmes Istenem, esmertél en-
gemet minek előtte nem vólnék: még
hogy anyámnak méhében nem formáltál,
meg-számláltad tsontaimat: az én fogan-
tatásomnak idejét, miképpen születésem-
nek, 's halálomnak napját-is a' te számtar-
tó könyvedben fel-jedzettel, és mikor né-
ked tertzett e világra hoztál.

De oh Uram légy áldott, hogy enge-
met, az én vélem született romlottságim-
ban nem hagyta; hanem a' te Szent Lel-
kednek tsudálatos kegyelmei által ujja-
száltél, és én bennem igaz eleven hitet
nemzettél: mert Fiaddal a' Jéhus Kristus-
sal egyesítván, mint fejemmel ő tagját,
's mint Férijemmel ő jegyesét tsudálatos-
képpé egyben szerkesztettél; vad szülő vesé-
szőlő lévén, ez igaz szülő töbe bé-plántal-

tál: vad olaj-fa ág lévén, e' fzeléd olaj-fába a' Krisztusba bé-öltöttál; és így engemet ő benne, mint örök-életnek kút fejében, az örök életre meg-elevenítettél, e' világi kisértetek ellen élő reménységgel meg-erősítettél.

E' te jó lelkedet adtad Uram énnékem hogy lakozzék az én szivemben, mint ő lakó templomában, és uralkodjék én bennem az indulatokon, a' gonosz kívánságokat zabolazza, gondolatimat igazgassa, szivemet tisztítsa, elmémeket világosítsa, akaratomat meg-hajtsa, a' tisztelet bennem meg-felbontsa, a' lelket elevenítse, hitemet nevelje, reménységemet segilgye, s a' szeretetet szent törvényedhez egyengesse.

Oh én lelkemnek örvendetes és gyönyörűséges Vendége, áldott Szent Lélek Ur Isten! te vagy nekem félelmemben bátorságom, szomorúságomban vigaságom, kisértetemben vigasztalom, életimben fel-legillóm, setétségben világosságom, te vagy ki az én szivemben ki-mondhatatlan örömet indítasz: te vagy az én örökségemnek záloga, ki által el-petséltettem és gyűrűztettem a' tellyes váltásra: és te bizonyosságot téveszt az én lelkemmel edgyütt arról, hogy én, az én Istenemnek

nek fia és örököse, a' Krisztusnak pedig örökös tárfa vagyok, mert az én Istenemnek Atyai szerelmét te öntötted az én szivembe: segilgyél az én erőtlenységim, mert én bennem ki-mondhatatlan soháskodásokat indítasz; mit kérjek s miképpen könyörgjék te tanítasz, és a' midőn az én gyarlóságom miatt nem tudnék, méltatlanságom miatt pedig nem mérnék, Szent Atyám előtt szólni, te általad szolgitom ötet édes Atyámnak és azt mondom: Abba, az-az, Szerelmes Atyám!

Oh én kegyelmes Atyám, a' te én hozzám való kegyelmed olly igen ki-áradott én reám, hogy a' te hozzám való szerelmed felől semmit nem kell kételkednem: Hiszem Uram hogy a' te Isteni erődnél hatalmas őrizeti által mind az én Uram Jósus Krisztusomnak ditsőséges el-jöveteléig minden kisértetemben meg-örösz engemet az idvességre meg-tartasz az igaz hitben, meg-vigasztalasz kegyelűségimben, meghalgtasz könyörgésemben, meg-segitel szűkségimben: És jól-lehet fokok az igaznak nyomorúságok ez életben, de mind azokból minket meg-szabadítasz: e' világot meg-szűgyenited, a' Sátánt lábunk alatt meg-rontod, a' halált énnékem tennesz álomná fordítod, és úgy el-változtatod,

tot, hogy néke n nem halál; hanem tsak által menetel legyen az örök bődögságra: El-híszem edes Atyám bizonnyal, hogy az én halálomnak óráján hozzád veszed szegény lelkemet, az utolsó napon a' földből fel-támasztod testemet: az ítéletben jobb-kéz felől állítasz. Szent Angyalid közzé botsátasz, a' választott Szentekkel fényes országodban örökké meg bődögítasz, 's ditsőféges színednek látásával meg-élegítesz.

Oh én kegyelmes Istenem, tsak te bened vagyon nékem minden gyönyörűségem, te vagy nékem életemben, halálomban egyetlen egy nyerefégem ne hagy-el engemet e' világi kisértetemennek közepette, erősítsd-meg bennem jobban jobban az igaz hitet, élezzgesd a' reméniséget, és az én hozzád való ízeretetemennek halovány tűzét, hozzám való szerelmednek szellő-jével gerjezzgesd, hogy az én szemeim tsak te reád nézzenek, füleim tsak reád figyelmezzenek, nyelvem és ajakim tsak teged ditsérjenek, szívemnek gondolati rolad elmélkedgyenek. hosánnát, álléluját minden Szentek, 's Angyalok-is tenéked énekellyenek! Amen.

Hamis

Hamis Vallásból az igaz Evangyéliomi hitre tért ember hálá-adó Imádsága
Az Isten meg-világosító kegyelméért.

OH JEHOVA! fetétfében ülő lelkek' világossága, 's hamis hitben tévelygő bűnösök, világosságra vezérő fényes tsillaga!

Be gyönyörűféges dolog a' te ortalán világánál járn! Imé a' kik fetétfében járnak tsak tapogatnak és hová mennek nem tudják, sem a' mélyféges veszedelmet, melly tőlök egy lépésnre és tsak lábok előtt vagyon, nem látták. De oh könyörülő kegyelmes Ur Isten, a' te Izraél házából el-tévelyedett juhaidat még a' fetétben-is fel-keresed, 's kézen fogva a' te népedet Babylonból, mint Lotot Sodomából ki-hozod: könyörűlsz az el-vesztett bűnösökök, és őket Szent Lelkoddal meg-világosítod: Evangyéliomodnak fátylát nékiek meg-gyujtod, és a' te törvényedet, mint a' lámpáll lábok előtt hordozod.

Oh melly igen el-borította, Nagy Isten! e' világot, mint régen Egyiptomot, a' Pogányi vakságnak, és vak Bályványimádságnak fetétsége! imé az Evangéliomi világosságon kívül vakoskodó Eret-

ne.

nekek, mint a' Sodoma-béliek tsak tapog-
gatnak, és a' Lótnak ajtaját meg-nem ta-
lallyák; mint a' Siria-béliek nem tudgyák
hova mennek; mert e' világnak nagyobb
része nem veszi észében; hogy a' mikép-
pen a' Siriabéliek Samariában mennek-bé
az ellenség kezében; ekképpen számtalan
fok tévelygők fetettséggel meg-verettet-
vén, egyenesen a' pokolban mennek-bé,
az ő lelki ellenségeknek az ördögöknek
kezében, az holott nem léfzen soha semmi
világosság, hanem örökké való vakság.
Imé egyedül tsak a' te Evangeliomi val-
lásokon lévő Anya-Szentegey-hazadnak Go-
sen földében látok én világosságot. Böl-
dogok az Evangeliomi igaz vallásban lé-
vő szenteknek ízei, hogy láttyák azo-
kat, a' mellyeket látnak, mert őket Evan-
gyéliomoddal, 's Szent Lelkeddel meg-vi-
lágosítottad, nékik magadat meg mutat-
tad, és a' menyország titkainak tudását
ő nékik adtad; egyebeknek pedig ez a'
kegyelem nem adtattat.

Mitsoda valék én-is oh Uram Isten mi-
nek-előtte a' te meg-világosító kegyelme-
det én reám virrasztanád? merődön merő
fetétség és tsupa vakság: méltó ki ama'
külső fetétségre ki-vettettem volna: En-is
ama' fetét Babilonban Isten és Krisztus nél-
kül

kül' az ő igaz esmérési nélkül tévelygek
vala, hit nélkül, 's idvesség kívül tapoga-
tok vala: fetettségben járek és hová mé-
gyek vala, nem tudom vala: az én bizo-
dalmomat teremtet állatokban helyhezte-
tem vala, és a' teditsőfégedet teremtet
állatokra ruházom vala: az én magam i-
gasságában és érdemében ditsekedem va-
la: idvességemet-is a' testnek erejéből, 's
tselekedetimnek tehetségéből várom vala.
Jaj Uram, melly vakjában mégyek vala
utánok a' hamis Protétáknak, kik enge-
met fok szemfény vesztő tsábitásokkal
meg-vakitnak vala, 's oh én nagy vakme-
rőségem, melly nagy szem be-kötve kö-
vetem vala ama' fokaságot, melly ama'
széles uton, sietve megyen a' vezede-
lemre!

Oh könyörületességeknek és irgalmas-
ságoknak Istene, soha a' te hozzám való
Atyai szerelmedért nem tudok Felféged-
nek elégséges halákat adni, hogy enge-
met a' bálvány imádasnak fetétségéből ki-
hívtál: áldott légy örökké én Istenem, az
én nyelvem ma és mind örökké magasz-
tallya ditsőféges szent nevedet, hogy en-
gemet Babilonból ki-ragadván, a' kárho-
zatnak utáról meg-térítél, 's bé-hozál ké-
zen fogva az idvességnek utába. Meg-
mu-

mutatád nekem, én Istenem, a' te idvezítétedet; mert az én lelkemet az idvességnek tiszta köntösében felöltöztetted. Valamellyek az előtt énnékem nyereségek valának, mind azokat már én kárnak tartom, és alitok mindeneket ganéjnak a' Krisztushoz képest: ha mindennem el-vészis tsak a' Krisztusnyerhessem-meg magamnak elég az énnékem; mert nekem a' Krisztus életemben, halálomban drága szép nyereségem: ő lett már énnékem böltséégem, igazságom, szentségem és válságom, egyedül tsak az ő érdeméhez ragaszkodom, az ő seibeiben nyugfzom: bűnöm botosánattyát, 's idvességemet tsak az ő vérenek, 's halálának erejéből várom. Nem lévén magamnak igazságom, melly a' törvényből és az én magam cselekedtiből volna, kívánok a' Jéhus Krisztusban meg-igazulni. És hitzem bizonyyal, hogy hitemnek általa, az ő igazságában, Isten 's az ő ítélő széké előtt meg-álhatok.

Tudom Uram én azt: valakik téged követnek, fel-kell azoknak a' Jéhus Krisztus kereszttit venniük, és e' világban háboruságot kell a' te nevedért fzenvedniük: Mivel óh Istenem a' te ingyen való kegyelmedségedből engemet is bé-hoztál a' te vitézködő Anya-szentegyházadnak seregébe,

be, az én Jéhus Krisztusomat, ki az ő Anya-szentegy házának Zászlóját viseli, és énnékem életemben, halálomban, előtttem mégyen, hogy engemet nyomoruságos pálya-futásim, 's tusakodásim után ditsőséges országába bé-vezethessen, jó szível, 's nagy örömet követem: az ő kereszttit, melly e' világi háboruság, üldöztetés, szidalom, tömlőt, szám-kivetés, örömmel fel-vézzem, 's nagy alázatosan meg-csókolom: Sőt Uram magamat im meg-tagadom, és midőn a' te Evangyéliomi igazságod, 's hozzád való hűségem kívánnya, szerelmefimtól, 's világi javaimtól is meg-válni, sőt meg-is kötöztetni, és meg-halni is te éretted kész vagyok.

De, óh Uram, erősíts-meg engemet jobban jobban az igaz hitben, a' te Szent Lelked tündököllyék az én szívemben, Evangyeliomodnak menyeyi sugára világosícsón-meg elmém-ben, maraszt-meg mind végig a' te tiszta esméretedben, az igaz Evangyeliomi vallásban, Őrizz-mega' hamis Prophetáknak tévelygésektől, az Antikrisztusnak és a' Sátánnak dühöségétől. Zabolázd-meg e' világnak fel-fuvalkott kevélységét, állics helyben Anya-szentegy-házadnak békeségét, és Anya-szentegy-házadnak egyességében, vá-

választottidnak számokhoz képest, hozzá a' pogányoknak tellyeségét. A' vak Sidókat vilagoficsd-meg; a' Balvány imádókat, 's kemény szívű bűnösöket téricsd-meg, magadat mi bennünk, 's minket az Ur Jéhus Krisztusban dicsőics-meg, mind örökké Amen!

Ur Vatsorája előtt mondandó

Imádság.

Kegyelem's Istenem, és az Ur Jéhus Krisztusban rajtam könyörülő édes Atyám, nagy alázatossággal készülök irgalmas ortzádnak kegyes tekinteti eleiben járulni, hogy az Ur vacsorájával való élésem által, Fiaddala' mi Urunk Jéhus Krisztussal való kegyelemnek szövetségét meg-ujjitsam, melyet miközöttünk, te hived között és ő közötté, szerelmednek ereje és az ő érdeme által szerzettél és meg-is erősítettél. Mint hogy pedig e' te szövetségedet nem csak azért helyhettetted mi közöttünk, hogy Felséged részéről szövetség-béli ígéretedet erőssen meg-tartanád mi hozzánk; hanem egyfazer's mind hogy azt - is végben vinnéd a' mi szívünkben, a' mit e' szent szövetség mitőlünk kíván: annak-okaért az én szívemnek tellyes buzgóságából könyörgök tenéked, lakozzál

én

én bennem a' te Szent Lelked által, és szentelly-meg engemet, hogy magamat e' szent munkára szentül készithessem, szentül el-is végezhessem, és talaltassam méltó vendégnek, holott nem az ártatlan Szenteket, hanem szegény kefergő bűnösöket, ültetted asztalod mellé, azért vendégidnek méltó vóltokat nem abból ítéled, ha minden bűn nélkül vadnak-é, hanem méltóknak ítéltetnek, ha az ő bűnöket le-akarják tenni, 's már ez után, mindenkori élő áldozatúl ő magokat tenéked akarják szentelni.

Adj Uram olyan értelmet az én elémbe, hogy e' szent Vatsora felől, minden babona nélkül józanon érthessek, igazságomat és idveségemet, nem a' külső éltető állatokban, a' kenyérben és borban keressem, hanem hogy az én szívemet, az én Uram Jéhus Krisztus keresztfára feszítettet testére, 's sebeiből ki-folyt vérére függethessem, és ezeknek érdemből várhasllam ki bűn bocsátó, 's idvesítő kegyelmedet.

A' te ujja-izuló Szent Lelkednek meg-élevenítő kegyelmét adjad énnékem, hogy e' lelki eledel, ne essék az ő bűneiben meg-hőit lélekben, hogy ott el-rotladván, nekem átkúl forduljon veszed-

del-

delmemre, 's kárhozatomra szolgállyon, hanem engedjed hogy én azt vehessem eleven szível, és szolgállyon az én lelki élettemnek meg-ujulására és meg-erősítésére.

Az én lelki elevenségemet ébrezd-fel, és minden én tehetségimben serkents valóságos és olly buzgó indulatokat, hogy ne csak szokásból, hanem az én lelki éhségemnek, 's szomjúságomnak nagy szükségéből éljyek e' szent Vatsorával. Taníts meg engemet, hogy tudhassam megkülömböztetni e' lelki éledelt, és ne vétekezem az Ur testének és vérének ellene azzal való vitasza élésemmel, hanem inkább minden alázatossággal, fiui nagy bizodalommal, ugy vehessük-el a' te szolgáltnak kezéből a' mi Urunk kegyelmének erős zálogát és Sácramentomi bizonyos jegyet: és e' külső éltető állatokat olly szentül vehessük, hogy azok a' Krisztus testének, 's vérének velünk való hathatós közösülésére szolgállyanak.

Erősítsd-meg e' szent jelekkel és erős bizonyosságokkal mi bennünk a' Krisztus halálának emlékezetit, erősítsd-meg a' mi hitünket az ő vérében, hozzád való szerelmünket a' mi szívünkben, nyugod-meg lelkeinket a' Jézus sebeihez, erősíts meg engem,

engem' az ő véle való egyesülésemben, hogy ő beléoltatván ő benne örökké megmaradhassak. Légyen ez, az én vigasztalásomnak meg-mozdulhatatlan oltalpa: hogy én az ő testéből való teste, és az ő veréből való vére, tsontyából való tsontya léven, az ő tulajdon testének tulajdon tagja vagyok, és ő már engemet soha nem hagy el-vesznem, sem az ő testétől, sem az ő szerelmétől nem enged' el-szakadnom. Engedgyed, hogy a' Szent Léleknek telyleiségeiből, melyek a' mi Fejünk megkenetett mérték nélkül, vehessünk gazdag kegyelmet kegyelemből, a' mi hitünknek, meg térszünknek, és vigasztaltatásunknak nevedezésére. Erthezzük meg hogy mi ő véle, mint tagok a' fővel, azon egy Lélek által igazgattatunk.

A' Jézus Krisztus teste töredelmével, 's vére hullásával nekünk szerzett érdemeiben való közösülésünket jobban jobban éreztessd-meg mi velünk, és hited-el mi velünk, hogy az ő érdemét nekünk ajándékozván, már az, olly elégséges képpen nekünk tulajdonított, hogy az által a' te tekinteted előtt minden na bűnünk befedertetett, és szent országokban való bemenetelünk szabadon meg-engedett: Hogy pedig én mind ezeket tetőled meg-

nyerjem, emlekezzél meg oh szerelmes Atyám Szent Fiadnak haláláról, és az én hozzám ő benne való szerelmed ébredjen fel az én könyörgésemnek meg-halgatására. Amen! Amen!

Ur' Vatsorája után mondandó Háláadás.

HAlákat adok oh én velem jól-tévő, s rajtam könyörülő mennyei Szent Atyám Felségednek, hogy engemet ilyen méltatlant nem csak kegyelmedbe vettél; hanem hozzám való szerelmed és nagy hűséged felől is engemet erős bizonyosságokkal bizonyosá tettél. Már az én szívem te benned meg-nyugott, és kívánczik e világ szolgálattyanak házából ki-szabadulni és az én Uram Jéhus Krisztust színről színré látni, kit már e' szent vatsorában énnékem adtál és ajándékoztál. Ha pedig Felséged szent akarattyanak úgy tetszik, hogy a' mi meg jobbulásunkra, és nevednek már ez után nagyobb buzgósággal való szolgálattára még valami ideig ellyek és bujdoslam e' földön, őrizd-meg én nálam idvességemnek e' bizonyos érzését, tartsd-meg az én szívemnek örömet és békeségét. Engedjéd, hogy e' te hozzám való

való szíves szeretetednek és hűségednek nálam lévő bizonyos záloga, legyen nálam mindenkor emlékezetben és becsületben; sőt lehessen az én lelkemnek olly hathatós fegyvere, mellyel e' gonosz világot meg-győzhessem, e' legyen lelkemnek istápjá és támasza, mellyel a' halál völgyének árnyékában bujdosván megtámaszkodhassam, legyen őstőnőm az igaz haládatosságra, legyen a' kísérteteknek idején, s még a' halálban is szívemnek meg-erősítője, vigasztalása és meg-élesztő szellője. Halgass-meg engem a' te nevedért, halgass-meg az én érettem kereset - fára feszítettett, de már jobhodon álló, s érettem esedező szerelmetes Fiadért, az én meg - tartó és idvesítő Jéhus Krisztusomért, kinek teveled, és a' te Szent Lelkeddal legyen örökké való di-csőségs, Amen!

Kegyes lélek'

V E Z É R

CSILLAGA,

Istennel

UTON VALÓ JÁRÁS ÁBAN.

II. Rész.

A' kereskedők, 's bujdosók útonjárásokban, miképpen járjanak buzgó imádságok által Istennel, hogy Isten is mindenütt vélek járjon.

Leg-elsőszőr-is:

Kereskedésben foglaltos kegyes ember, hogy Isten jóra való igyekezetekben szándékodat bődögicsa, 's mindenütt veled együtt járjon; indully együtt 's együtt - is járj az Istennel: bocsásd szivedet jóra igazgató kezeibe, fohászkodgyál ekképen:

OH fényes egetben lakozó, mennyen, földön mindent meg - cselekedhető Felsé-

Felséges Isten, én Istenem! ki gondollya ember az ő gondolattyát, de te a' te tetzed szerént igazgatod annak útát. Imé az én gyermekségemtől fogva te benned biatam, minek-okáért most-is ilyenjóra való igyekezetemben előttem lévő útamat a' te nevedben akarom fel - venni. Demivel hogy csak te vagy a' mindent tudó, 's jóvendőt eleve el-látó Sz. Isten, kérlek alázatosan, se elmémet, se lábaimat ne bocsásd néked bocsúságodra, felebarátomnak pedig kárára, 's magam' veszedelmére szolgáló dolgoknak keresésére: sőt ha az én akaratom Felségednek nem tetszik, fordítsd elmémet jobb dolgoknak követésére, hadd inkább műlyek töllem e' mostani szándékom.

Hogy ha pedig Felséged előtt az én igyekezetem kedves, indics-meg, 's vigy elő bődögül utamban, végre fáradságomat bődög véggel koronázd-meg. A' te Szent Lelkedet adjad ennékem, és igazgassd úgy az én gondolatimat, hogy mindön e' világiakat szorgalmatosan keressék, keressék annál-is nagyobb szorgalmatosfággal a' te kedvedet és a' menyeeiket. Az én útamat azért, óh én Istenem, a' te kezeidben ajánlom, minden dolgaimban a' te kegyelmedet várom, legyen

a' te áldáford én rajtam ma és mind örökké. Amen.

Utra induló ember foházkodása, mikor az ajtón vagy kapuján ki-megy.

OH Izraelnek erős őrizője, JEHOVA Seregeknek Istene, ki a' mi Atyáknak Abrahamnak; Jákóbnak 's több Szenteknek-is utazásokat meg áldottad, bujdosásokban vezérek és őrizők voltak; a' te nevedben mégyek ki házamból; engedjed hogy bekével-is vízfára jöhessek: és a' te nevedben vízfom-fel útamat, adgyad hogy bődögül el - is végezhessem. Reád bízom én Istenem az én szerelmesímet és javaimat, visely gondot az én házamról, engedjed őket, mikor meg - térek, örömmel latnom. Kezédben ajánlom az én testemet lelkemet, életemet, egészségemet, utazásomat, uálam lévő javaimat bődög elő - menetelemet, és uti-társaimat, bocsásd - el velünk a' te szent Angyalidat, 's késértefs bennünket mindenütt a' félelmes helyeken. Oh én Istenem te magad-is jöjj-ei én velem, igazgassad lépésemet, bődögicsad szándékomat, és szerezcsés elő-menetellel koronázd - meg fáradságomat, járj együtt én velem, hogy én is mindenütt te veled járhaszak. Amen!

Meg-

Meg-szálláskori Foházkodás.

Aldott légy én Istenem, ki engemet az én utazásomban hiven igazgattál, gonosz emberek' kezektől, kártól, 's mind den el-vifelhetetlen szomorú esettől megoltalmaztál, mind eddig békével hordoztál: Itt-is Uram a' holott bennünket meg-szállítottál, légy velünk, a' te szent Angyalid őrizzenek bennünket, fordíts - el rólunk minden kárt és veszedelmet, viselly gondot minden szükséginkről, nyugosít - meg bennünket, 's innen elébb való indulásunkat-is a' te ditsőségedért bődögítsd - meg. Uram Jésus jöjj-bé hozzánk, 's maradj meg velünk most és mind örökké, Amen.

Uti emberek' közönséges Reggeli könyörgése,

Mellyel élhetnek

A' kereskedők, Bujdosók, 's egyéb uton járók - is.

OH mi reménységünknek megmozdúthatatlan erős közfiziklája JEHOVA! JEHOVA! Angyaloknak ditsőséges Királya, ki a' te benned bizó Szenteknek még a' veszedelemnek közepette-is paifok,

F 4

erős

erős kővárok, 's magas kősziklájok vagy, erős torony a' te neved, ahoz folyamodik az igaz és bátorságos léssen, le-hajtya fejét az ut-félen, fenki ötet fel-nem költi, le-fekszik az ő ellenséginek közepette, de nem árthat neki ellensége. Já-kób bujdosik Mésopotámiában, el-aluszik Káram pusztájában, nyugszik békeségben, mert a' te szent Angyalid feje felett fel's alá járnak az égből, le-ül Dániel az Oroszlánok között, és az ő életét szintén úgy meg-mented mintha szeléd bárányok között ülne; mert a' fene állatoknak fogokat erős kezeiddel tartoztatod: Sidrák Misák, Abednégus a' tűznek közepiben is gyönyörűséggel sétálnak, mert az Istennek Fia vélek vagyon, 's meg-ölt a' tűznek erejét: Még a' tenger fenekén-is izáraz lábbal jár az Izrael: palástyával illyés a' Jordán vizet két-felé csapja, mert a' Jehova a' tengert meg-gátollya, a' Jordánt meg-száraztja, 's az ő népét meg a' viznek közepette-is tenyeren tartja.

Magad szárnyával takargatod, 's a' magad szájával biztatod a' te szerelmesidet, és azt mondd, mikor előttök vagyon a' veszedelem: Ne fély semmit óh én népem, mert én meg-váltottalak tégedet, a' te nevedről hivtalak én tégedet, én népem

pem vagy te, mikor a' vizen által menédesz, véled léflek, és a' vizek el-nem boritanak tégedet: mikor a' tűznek közepiben jársz, meg-nem égettettel, és a' láng-meg-nem perfel tégedet: mikor járándasz, semmi nem szorítja meg a' te járáodat, még ha szintén futnál-is nem ütközik meg. Akkor el-járod bátorsággal a' te utadat és a' te lábodat meg-nem ütöd.

Mikoron aluszol-meg nem rettenesz, hanem nyugszol, és tenéked gyönyörűséges léssen a' te almod. Ne fély a' hirtelen való félelemtől, és a' gonoszoknak pusztításától, hogy reád jöjjon' mert én vagyok a' te Urad Istened, Izraelnek meg-szentelője, te meg-tartód.

Óh mi Istenünk, reánk fárathatlanul gondot viselő szerelmes Atyánk. a' Jézus Krisztusban! drága szép dolog te veled együtt járni! óh melly nagy gyönyörűség a' te kebeledben aludni, 's nyugodni a' te szárnyaidnak arnyákában! A' te nevedben vőtük-fel Uram e' mi utazásunkat, és te mind ez ideig kegyelmessen velünk jártál: a' hol el-tévedtünk, igazgattál, a' hol féltünk, biztattál, ellenség ellen paifunk, 's minden gonosz ellen pástorunk vóltál, tűzön, vizen, tolvajok között békével

hordoztál, akadályunkban segítségül vóltál: magunknak és a' mi barmainknak a' járásra erőt szolgáltatál.

Aldott légy édes kegyelmes jó Istenünk, hogy minket e' helyben meg-szállítván, itt-is kegyes szemeiddel reánk vigyáztál szárnyaiddal takargattál, szent Angyaliddal őriztettél, nekünk (és barmainknak) nyugodalmat engedté, a' gonosz Sától, ártalmas emberektől, magunk között való egyenetlenségtől, magunkat betegségtől, javainkat kárvallástól, 's egyéb véletlen és siralmas változásoktól meg-tartottál.

Minek-előtte Uram e' helyből ki-indulnánk, nagy alázatossággal kegyelmes gondviselésedről meg- emlékezünk, 's minden te jó téteményidért méltóságos szent-nevedet dicsérjük.

Ísmét utunkat a' te nevedbē fel-vezesd, vezérelj Uram bódogul bennünket a' mi célunkra: a' mikor e' szállásról meg-indulunk, indully meg velünk együtt. Jövel oh mi édes Pásztorunk, ne maradj-el tőlünk, és a' te szent Angyalidat bocsásd-el mellettünk, és előttünk. Te légy a' mi jó utra vezérlő kalauzunk, félelmes helyeken bátorságunk, ellenségünk ellen fegyverünk és erős kö-várunk, tolvajok ellen

pán-

páncélunk, sisakunk és paifunk: Tűzön, vizen tarcs-meg minket, szárazon és száron vigy által bekével, adj erőt nekünk; és a' mi barmainknak a' mi járásunkban. Adj Uram szép egyféséget mi közünkbe, hogy mindnyájan egymás erőtlenségét, viselhessek, egymásnak segítségül lehessünk, mindnyájan egymást ártól őrizhessek, és egymás szerentséjén örülhessek.

Adjad oh édes Istenünk a' te Szent Lelkedet a' mi szíveinkbe, hogy a' mi utazásunkban nem valami el-muló hijjábanvalóságokról, hanem terőladés a' te csudálatos dolgaidról elmélkedhessek, a' te hozzánk való kegyelmeidet emlegethessek, Szent ig dről és abban ki-jelentett idveiségünkről beszélgethessek, 's mint amas Emausba menő két Tanítványoknak, a' Jépus Krisztusban gerjedezzen a' mi szívünk. Azonban, miképpen hogy azokkal együtt jártál mind szállásokig; Jövel oh mi kegyelmes jó Istenünk járj együtt mi velünk - is, hogy mi-is mind othon, 's mind itt, utunkban te veled járassunk szüntelenül.

Már Uram a' te nevedben meg-indulunk, vezérelj bennünket bódogul célunkra, a' hol ísmét meg-szállunk. Ald-

F 6

meg

meg édes Istenünk utazásunkat hasznos előmenetellel, hogy a' mi fáradságunknak gyümölcséből magunkról és a' mi házunk népéről gondot viselhessünk, a' szegényeknek segítségül lehessünk, az iskolákat, templomokat építhessük, és azokkal, kik a' mi lelkeinknek Pásztori, és lelkeinkkel atyai-képpen dajkálkodnak, a' te áldásföldből jól tehessünk, a' lelkiekért nekik testiekkel kedveskedhessünk.

A' mikorra Uram néked tettzik (dolgainkat bódogitván, el-hagyott szerelminkhez minket kegyelmessen térítmeg, ó rajtok-is jó kedvedet ujiítsd-meg, minden gonoszoktól óltalmazd-meg, minden jókkal áld-meg: nekünk Uram bűneinket, botsásd-meg, fáradságunkat bódog véggel koronázd-meg, könyörgésünket halgasd-meg egyetlen egy Fiadnak az Ur Jánosnak érdeméért Amen!

Kereskedő ember' Reggeli magános úti Imádsága.

MEnnynek, földnek hatalmas teremője: Oh JEHOVA Seregeknek Ura Istene, ki e' világot semmiből, teremtetted; hatalmas erőnek karjain tartod, 's bölcseségednek ujaival igazgatod, 's mivel mind ezek a' te kezeidnek munkái, a' leg

leg kisebbikére - is kegyelmes gondviselefedet ki-terjeszted, a' mellyek Uram a' mi szemeink előtt semmire valók és utálatosok, meg azok - is becsületek te előtted: a' fergetskének helyet és eiedelt rendeltel, a' mezsei lilimokat, 's egyéb virágokat, mint egy királyi köntösben sok színnel tündöklő drága ékecségekben, jól lehet se nem szőnek, se nem fonnak, igen szépen fel-öltözteted: se nem szántanak, se nem vetnek, se tsűrőkben nem takarnak, meg-is az égi madarakat óh melly kegyessen tápláld! a' hoiló fiakat az ő fészkekben, midőn annyoktól el-hagyattattak, meg-halgatod, és nekik tsudalatokképpen ételt adtz, meg-elégited őket. Az embernek-is adtál vala Paraditsomban fáradság nélkül való gyönyörűséges életet, és a' földet meg áldottad vala, hogy könnyű munkával, minden nehézség nélkül teremne minden jót, valami az embernek elégségére, és gyönyörűségére kívántának, és néki halakon, madarakon, minden vadakon, a' földnek mindjéjévedelmén hatalmot és uraságot engedtetél vala, az egy jónak és gonosznak tudásának fájának gyönyörlésén kívül, mindeneiket birtokába botsátottál vala. De óh mi hatalmas, sőt meg-firálhatatlan esetünk!

első szülcink esetekért, hogy a' meg-tiltott fanak gyűnöltsebből evének meg-átkozád a' földet, hogy a' bűnért töviset és bojtorjánt teremjen. Jajmelly fok munkával és fáradsággal vehettyük már a' földnek valami jóvedelmét! mert te meg-mondottad, hogy az ember az ő ortzájának verétekével egye az ő kenyérét, 's még így is Uram, ha a' te áldafod nem léssen az ember munkáján, nem adja-meg a' föld a' magot.

Imé, óh jó Isten, fok munkára-is nem minden föld terem mindenütt; hanem a' mint te a' földnek határit meg-áldottad, egyik föld egyből, másik más jóból bővelkedik, avagy szűkölködik. Innen vagy, hogy az emberi társaságban fokféle hivatalokat rendeltél az emberi nemzetségnek meg-maradására. Rendeltél szantó-vető, mag-vető embereket, hogy a' földet mivellyék és az emberi nemzetet kenyérrel, 's egyéb elességgel táplálják: rendeltél mester embereket, hogy az emberi társaságban, kinek-kinek az ő szűksége szerint használlyanak: A' kereskedők is Uram te rendelted, hogy a' népeknek szűksége szerint, a' miből egyik város, tartomány és Ország szűkölködik, melyre föld-ről-is, a' hol olyan jónak

bőv-

bővsége vagy a' kereskedők el-hozzák, és abból fáradságoknak jutalmat vévén nyerekedhehetnek; mert e' nélkül sem az emberi társaság, sem a' te Anya-szent-egyháza meg-nem állhatna bődögül. Valamelly ország a' kereskedést meg-utállyá, meg-fogyatkozik az; a' mely ország pedig abban szorgalmatoskodik bődögül virágzik az, 's bővölködik, minden jókkal, mert te az igaz kereskedést meg-áldod.

En Istenem! az én kitsinségemtől fogva Istenem vóltal énnékem, te igazgattad nekem minden dolgaimat, és az én világi életem' táplálására te mutattad ezt az én hivatalomat, a' mellyben most-is meg-indultam és fáradok. Imé Uram melly fokszor ki-kell házamból ('s édes házunk népe közzül) jönnünk, melly fok fáradságot, 's nyughatatlanságot kell fel-vennünk nyárban a' nagy hévséget, telben kemény hideget, 's egyéb fanyaru égi háborukat: hol éhséget, hol szomjúságot, 's néhol méltatlan bosszúságot kell szenvednünk: A' kegyetlenek igaz utunkban utánnunk leselkednek, óh melly fokszor erőszakot tesznek rajtunk, életünket markunkban hordozzuk, és ha a' te kegyelmes óltalmad nem, volna pailunk, tol-

vajok

vajok' fegyvere miatt kellene el-fogynük, sem a' ki-menőnek, sem a' bé - jövőnek nintsen békeisége, a' fok kárvallás miatt, ha, Uram meg-nem szánfz, majd ugyan a' földhöz ragadunk.

Te Tsak hijjában való óh Uram a' mi meg-induláfunk, 's akarmelley nagy fáradságunk, ha a' te áldásod dolgainkat nem bódogítja. Te vagy Uram a' Világosságnak Attya, tetőled származik minden áldás, jó adomány, 's minden tökéletes ajándékozások; nem a' nagy szorgalmatosság, sem a' nagy fáradság, hanem a' te áldásod gazdagítja meg az embert. Ha te édes Atyám meg - áldod az én hivatalomat, 's mostani fáradságos útamat, tudom bizony áldott leszen; ha te, az én bűnemtől, énreám hatalmas és gonosz tévő embereket, avagy egyéb szerentsétlenséget bocsátasz, el-borít a' kárvallás, a' szegénység a' földhöz szegez, hijjában leszen nékem minden fáradságom. De óh Jákóbnak istene! ki Jákóbbal bujdosásában véle vóltál, légy velem kegyelmessen az én utazásomban, minden akadályokat fordíts - el én tőlem, minden jó alkalmatosságot az én járásomnak szolgátsd - ki: Őriz - meg Uram engemet el - eséstől barmaim döglésétől, és szekerem romlásától,

tól, úti-társaimmal való egyenetlenség-től, óltalmaz betegségtől, elienség fegyverétől, tolvajok kezétől, kár - teteltől, véletlen és hirtelen haláltól. A' te szent Angyalidat bocsásd előttem és mellettem hogy mindenütt az én utazásomban őrizzenek engemet, rejsd - el kebeledben én istenem az én életemet, tartsd - meg javaimat: az én utamból vidd - el más útra a' gonosz tévőket, kik én előttem ez én életem és javaim ellen leselkednek, avagy őket tsudalatozzan vakítsd - meg, hogy engemet ne lássanak, avagy ízelédtssd - meg, hogy énnékem ne árthassanak: mindeu veszedelmet, minden kár vallást az én utazásomban én tőlem távoztass - el. Szolgátsd énnékem mindenütt jó szállásokat, visely gondot ételemről, italomról, egyéb szükségimről. Tartsd - meg nékem jó egészségemet, és ki Jákóbot Mésopotámiában meg - áldottad, a' Labánnál kedvessé és szerentséssé titted, egy pálczával mégyen vala által a' Jordánon; de szép szerentsével, mert két feregekekkel, 's nagy szép gazdagsággal jöve vissza; áld - meg én kegyelmes istenem az én kereskedésemet - is, idegen helyeken való bujdosásomban tégyed kedvessé mindennek előtt az én személyemet, 's engemet - is

az

az én utazásomban szerentsés előmenetellel az égből áldgy - meg : az én szándekomat én Istenem boldogítsd - meg ; kevés jószágomat szaporítsd - meg : mindeneknek előtte pedig a' te Szent Lelkoddal az én szívemet ugyan erőssen illesd - meg , hogy magam farsával meg - elégedvén , mindeneket igazságban tselekedjem ; az én gazdagságomat nem tilalmas dolgok által ; hanem csak a' te kezeidből várhasllam , senkit az én fele - barátim között vagy az utazásban , vagy az adásban és vévésben meg - ne tsallyak , senkit bősézsággal ne illessék , és meg - ne károsítsak ; hanem az én egész fáradságom legyen az én életemnek (és házam népének) tiszteltes táplálására , felebarátomnak háznára , fő - képpen pedig szent ditsőségednek terjedésére , 's e' világon vitéskedő Anya - szent egy - házadnak épületire .

Engedjed én Istenem , hogy mikor engemet házamhoz boldogul vezérelsz az én el - hagyott és rád bízott kedves házam népét talályam örvendetes állapotban , és a' te Atyai kegyelmeségedről , hogy engemet az én utazásomban boldogul vezéreltetél , minden gonoszoktól védelmeztetél , 's szerentsés elő - menetelt engedtetél , megemlekezvén , a' buzgó haládatofiságra az

én szívemet fordíthasllam te hozzád , fáradtságomnak gyümölcseiből pedig házam népére gondot viselhettek , a' szűkölködő szegényeknek adakozhasllam , ditsőségednek fellyeb emelésére , 's killyebb terjedésére sáfárkodhasllam , és azoknak a' kik lelkeimmel dajkálkodnak , a' lelkiekért testikkel kedveskedhesllam , és ekképpen mig élek magamat és az én kereskedésemet én Istenem ! csak te néked szentelhesllam .

Mostan pedig óh én Istenem ! imé az én szívemet reggeli áldozatúl fel - emelem , 's bé - mutatom Felségednek , áldott légyen óh Uram a' te Méltóságos szent neved , hogy engemet szegény izolgadat az éjtszakának félelmes fetétségében ilyen kegyelmessen meg - őriztél minden veszedelemtől , és e' napnak örvendetes világoiságra virrasztottál ; légy velam én Istenem e' máj napon - is . Imé Uram a' te kezeidben ajánlom lelkemet , testemet , életemet , javaimat , boldog elő - meneteletemet . Meg - indulok a te nevedben , jóvel velem én Istenem , mert csak te benned bizik az én lelkem Amen !

Kereskedő emberek Estvéli közönséges

Imádsága.

OH Jákóbnak Istené , 's minden benned
bíró

bízó hivednek erős reménsége, kinek kezeid minden kintsel, 's szemeid könyörületességgel telyefek, kegyelem vagyona' te orczád előtt, és a' te vidám tekinteted a' szomorukat meg - vigasztallja: a' te szájadnak pedig örvendetes szava az ő bűnökben bádjadózó sziveket, 's halovány lelkeket meg - eleveníti, bekeséget találnak a' te szarnyaidnak árnyéka alatt, valakik hozzád folyamodnak, és valakik te veled járnak minden jókat meg - találnak, mert őket áldásfiddal meg - gazdagítod. Nem léfzen azoknak semmi fogyatkozások, valakiknek a' Jehova Pásztorok. Oh Jehova, szegény lelkünknek, 's mi életünknek - is hűséges Pásztor! gyönyörűséges helyeken, meg - hivesítő Evangéliomodnak kies pásfityán legelteted a' szomorú sziveket, a' szomju lelkeket pedig szerelmednek folyamattýából enyhítet meg: Lelkeddél térengeted tévelygő juhaidat, 's még a' halál völgyének árnyékában - is őket bekeséggel hordozod, 's meg - bátorítod: Gondot viselsz azokra, kiket a' te lelked szeret, és hamagokat te reád bizzák még a' veszedelem közepette is fejeket nagy bátorsággal kegyelmed kebelébe le - hajtják, nem félnek a' gonosztól, mert vélek vagy mindenkor, 's min-

mindenütt: Ugy vigyáfsz még tsak lépésekre - is, 's lábokat úgy igazgatod, hogy az ő járásokban, meg - ne ütközzenek a' kőben, ne essenek a' verembe, 's ne akadjanak semmi törbe: hajók' szálát meg - számlálod, és tsak egy - is azok közöttül lenem esik fejekről szent akarated nélkül, életeket pedig szintén mint szemed' feketéjét úgy óltalmazod: A' Sátán ezek mellől szegyen vallással tsak el - mégyen, és ezeknek életek vagy jószágok után a' gonosz tévők, tsak híjában lefelkednek. Lefelkednek ugyan de őket avagy meg - vakítod, hogy ne lássanak, avagy meg - bolondítod, hogy egygyet ne értsenek, avagy meg - lágyítod, hogy ne árthatssanak, eljőnek ugyan nagy dühösséggel, de az ő kezeket meg - tartóztatod: még ellenségeket - is jó - akarójokká térszed tsudálatosképpen: Ha mennek a' te kedvesed az ő útonkon, előttök a' tüzet meg - óltod, a' vizet el - szárazítod, a' fene állatokat meg - szelédítet, minden akadályokon és veszedelmeken őket bekeséggel, nagy szépen által - viszed, sima és egyenes úton vezérel; el - mennek az ő czélyokra fáradságnélkül mint a' szarvasok: mintha ugyan szárnyokon járnának. El - mennek, 's meg - térnek békével, és a' te szerelmedben győ-

gyönyörködven, a' te nevednek öröme-
mel énekelnek.

Óh mi lelkünknek gyönyörűsége örö-
me! életünknek egyetlen egy békésege!
Szívünknek édesége, Izraelnek jó Istene!
ihol vagy on a' mi lelkünk, melyet a' Bá-
rány Jézus vérén meg - váltottál; de az u-
tánunk intselkedő Sátánnak e' máinapon
is prédára ki - nem adtál: ihol vagy on a' mi
telünk, melyet a' vért szomjúhozóknak
fegyverektől meg - óltalmaztál; ihol a'
mi jószágunk, melyet a' tolvajok' pré-
dáló kezétől meg - tartottál: ihol a' mi éle-
tünk, melyet a' sok félelmek, 's vesz-
delmek között is meg - marasztottál: ihol
vagy on végezetre a' mi szívünk, melyet
magadnak kívántál, el - is választottál, 's
foglaltál. Nints - is egyebet mit adunk,
hanem, Atyai szedelméért, hogy jó ked-
veddel meg - koronáztál, kegyelmes ól-
talmadért, hogy meg - tartottál, 's min-
den kegyes gond - viselésedért, hogy illy
szépen meg - áldottál, ki - tőlünk előtted
estvéli áldozatúl a' mi szívünknek buzgó-
ságát. Fogjad Uram a' mi szívünket, és
a' mi imádságunk legyen olly gyönyörű-
sége előtted, mint az estvéli áldozat-
nak kedves illatja.

Fel - emeljük, óh mi jó Istenünk! a'
te

te nevedet, és a' te ditséretedet mind az
égig magasztaljuk, ki még anyánk mé-
hekben - is Istenünk voltál, izületéinktől
fogva - is gondviselésed alá fogadtál, mind
ez ideig velünk édes Atyai - képpen daikál-
kodtál. Aldott légy édes Atyai! jó gond-
viselő kegyes Atya! szerelmes Atyánk az
Ur Jézus szerelmében! hogy minket - is e'
mái napon illy félelmes utazásunkban
meg - tartottál: ördög ellen, tolvajok
ellen, minden romlás, 's kárvallás ellen
szárnyaiddal fedezgettél, Sz. Angyalid-
dal őriztettél: a' hol féltünk bátorítottál,
a' hol tévelygettünk, igazgattál, min-
den akadályokon szépen áthalasztál, ma-
gunknak és barmainknak a' járára erőt
szolgáltattál, 's mind ez helyig beannün-
ket békével juttattál: minek utánna pedig
e' félelmes helyen (pusztában) meg száll-
litottál, meg - emeltyük hozzánk való ke-
gyelmedet, 's kegyelmes gondviselésedet
alázatossággal emlegettyük, elő - belé-
lyük a' te szerelmedet, és a' te jó - völ-
toadról míg élünk el - nem feleltünk.

De, óh édes Atyánk! Felségednek alá-
zatossággal könyörgünk, a' te jobboldon
ülő, 's érettünk esedező Ur Jézus' sebeiért,
's ártatlan vére folyásának tsepegéséért,
légy kegyelmes a' mi bűneinknek, hogy
éle-

életünk napjaiban, 's leg közelebb ez u
 tazásunkban - is neved méltósága ellen illy
 rútúl vétettünk, Jól - lehet fenyegettél - is,
 de tőled nem féltünk, édesgettel - is ma-
 gadhoz fok ígérattal, 's jó téteményid-
 del, de tégedet nem szeretünk; mind
 szerelmed, 's mind félelmed ellen vakme-
 rőképpen ts elekedtünk, magaddal kinal-
 kodtál, 's e' mi járásunkban velünk jártál
 volna, de mi tégedet el - hagyunk; hiv-
 tunk ugyan szájunkkal, de magunk - viselé-
 sével tőlünk el - idegenítettünk, 's viszsza
 küldöttünk, nem jártunk egy úton teve-
 led. Mert te, óh mi Istenünk! abban
 gyönyörködől vala, hami a' mi szemeink-
 kel reád néztünk, 's törvényedre vigyáz-
 tunk volna, szívünk gondolati tsak tege-
 det emlegettek volna, nyelveink a' te tsu-
 dádat, 's hozzánk való jó - akaratodat be-
 szélgették volna, füleink - is olyan kegyes
 beszédeknek halgatásában gyönyörköd-
 tek volna. De óh mi nagy romlottságunk!
 melly megszűzre vagyunk Uram a' te tör-
 vényednek gyönyörűségétől! a' te félel-
 med, és a' te szerelmedtől! Nem volna
 tsuda ha átok szállana reánk, a' hol áldást
 várunk, ha kár boritana - el, a' hol nye-
 reséget keresünk, és ha minden vesztély
 találna, mikor illy nagy testi bátorságban
 élünk.

Mind:

Mind - azon - által óh bűnösökön kö-
 nyörű, 's ditsőséges kegyelmű Szent
 Isten! ne szállj perben illy meg - romlott
 bűnösökkel, ne forgasslag szemeid előtt a'
 mi álnokságinkat; hanem a' Bárány JÉsus
 Krisztusnak érettünk - való keserves halálát
 tekintsed: ennyi félelmek, ennyi vesze-
 delmek, ennyi prédálások, ennyi vér - on-
 tások, 's ennyi halálok között, ne ronts-
 meg haragodból bennünket, ne hozz reánk
 veszedelmet; sőt inkább kegyelmes ót-
 talmadnak szárnyaival fedezgess. A' te
 szép napod, az ó szép világával, látod
 óh Istenünk el - hágy, és az étzaka ezen-
 nel fetétséggel borít - el bennünket. Tu-
 dod Uram hogy a' fetétségnek Fejedelme
 a' Sátán nagy ellenségünk, és a' fetétség-
 nek fiait fel - támasztja ellenünk, minden
 felől fok és nehéz a' mi félelmünk, mi pe-
 dig erőtlenség, 's magunk oltalmára elég-
 telenek vagyunk: nintsen nekünk e'
 szálláson, a' te őrizeteden kívül, több e-
 rős várunk, sem a' magunk fegyverében
 nem bizhatunk. Niatsen bizony, óh
 Izraelnek Pástora! te kívüllötted semmi
 bátorságunk, semmi békeféségünk, sem-
 minyugodalomunk: nintsen nálad nélkül
 több oltalmunk, több gyámolunk, 's
 vigyázónk, a' mi szemeink tsak te reád

G

néz

néznek; Erős torony a' te neved, ahog
folyamodik az igaz, és bátorságos léfzen.
Légy segítségül Uram, 's légy óltalmunk
minékünk, ilyen nagy félelmünkben,
a' fetétségben te légy a' mi világosságunk,
és a' te őrizetteddel mint erős bátyákkal
kerits - bé bennünket minden - felől, el-
fárattunk Uram, engedj nyugodalmat
bádjatt tagainknak, a' mi szemeink el-
hunnak, vigyázzanak mi reánk a' te sze-
meid, és a' te szent Angyalidat botsásd - el
a' mi óltalmunkra, hogy mi környülöt-
tünk táborát járjanak. Tarts - meg minket
édes Istenünk életben, egétségben, bé-
keségben, és a' fetétségből juttas általa'
hólnapi világosságra örömmel, mert U-
ram mi a' te gondviselésednek kezeiben
ajánljuk lelkünket, testünket, életünket,
nálunk, 's othon lévő javainkat, el - ha-
gyott szerelmefinket, minden szerentsé-
ket és elő - menetelünket.

Illyen bátorsággal és benned való bizo-
dalommal szállottunk - is - meg e' félelmes
helyen, (pusztában) meg - nyugszunk
a' te szárnyaidnak árnyékában. Kérünk
Uram maradj - meg közöttünk e' mi szálá-
sunkon, és a' mi istvéli imádságunkat Sze-
relmesfednek, a' mi érettünk esedező édes
Jésufunknak nevében halgasd - meg. Mi
Atyánk.

Ker-

*Kereskedő ember' Estveli, Magános
iti Imádsága.*

A Tyai kegyefségnek fényes tüköre, óh
Jehova! Isteni szeretetnek ki - merit-
hetetlen tengere, 's minden áldásoknak
ki - folyó de el - fogyhatatlan kút - feje!
En Istenem! én meg - tartóm! én lelkem-
nek egyetlen - egy öröme, tsak te vagy az
én szívemnek reménsége, 's gyönyörűsége;
mert te vóltál gyermekségemnek hü-
ségessen nevelő dajkája; ifjuságomnak
igazgatója, 's egész életemnek óltalom
bátyája: Te vóltál bujdosásomban kalau-
zom, félelmemben bátorságom, szűksé-
gemben segítségem, kereskedésemben
nyereségem. Tégedet Uram, tsak tége-
det ditsér az én lelkem, a' te nevedet ma-
gasztallya az én nyelvem: tiéd légyen a'
ditsőség mennyen, földön én Istenem,
hogy engemet méltatlanságomban meg-
nem utáltál, bűneimért gyűlölettel bé - nem
borítottál, 's hozzád való háládatlansá-
gomért; ez utazásomban - is - iszonyú rom-
lást, 's kárvaliást reám nem botsátottál.
Aldott légy én Istenem, hogy e' mai na-
pon - is e' veszedelmes, 's félelemmel tel-
jes utamban velem jártál, Sz. Angyalid-
dal kísértéttél, 's nem külömben mint a'

G s

te

te szemeidnek fényét minden veszedelmek ellen kegyelmessen meg - őristél: nem engedéd-meg a' Sátánnak, hogy lelkemnek árthasson; sem a' gonosz tévőket nem botsátottad életem el-fogyatására, hogy testemet fegyverekkel motkolják, veremet ki-ontsak, 's javaimat fel - prédálják. El-hoztal békével én Istenem mindenütt a' félelmes helyeken, egésségemet, 's erőmet a' járáfra ki-szolgáltattad, elmémet, 's minden dolgaimat ez ideiglen szent taratsoddal jóra igazgattad.

Most-is, én Istenem taníts-meg engemet arra a' böltseségre, hogy az én életemet, 's előttem lévő gondaimat tudhassam szent akaraod szerént igazgatni, tudhassak magamra okofan vigyázni, a' kártól őrizkedni, 's minden veszedelmet nagy fézfeséggel el-kerülni.

Mivel pedig, óh Izraelnek erős őrizője! magam óltalmára igen erőtlén vagyok; szemeim a' vigyázásban, tagaim az utazásban el-fáradtak; magad vigyázz én érettem, te állj strását én felettem, miképpen Jákóbbal Mesopotámiában, véle való az ő bujdosásában, és mikor alunnék a' Káram pusztájában feje felett állatz vala, 's fegyérny szolgádra olly hiven vigyázz vala; maradj-meg én velem-is e' pusztában, óh

óh Jákóbnak Istene! botsásd-le itt-is Isteni gond-vifeléfednek lajtörjáját az én fejem felett, a' te őriző szent Angyalid hadd járanak fel's alá én környülöttem, a' te szemeid vigyázzanak énreám-is, mikor aluszom, hadd légyen Uram az én szálláiom: aludhassam, és hadd mondhassam én-is, bizony ez a' hely, Isten háza, mert az Isten lakik itt. Ne botsásd hát Uram ide az őrdögöt, se a' tolvajokat ne erefszed közel én hozzám, minden veszedelmet távoztals-el én tőlem, a' te óltalmadnak szárnyaival fedezz-bé, 's engedj nekem ez éjtizaka tsendes álmat, 's békésigét nyugodalmat. És hogy az én itt való maradásom bátorságos lehessen, kegyelmes óltalmad ölébe hajtom fejemet, fogadd-bé szerelmednek kebelében életemet. Tartsd-meg én Istenem testemet, lelkemet, el-hagyott kedvesimet, kevés értéket: áld-meg kereskedésemet, 's kevés nyerefséggel elégitd-meg szívemet: az igaz alázatosságra, 's benned való bizodalomra hajtogassad lelkemet. Halgasd-meg Istenem! óh kegyelmes Atyám, a' Jésus nevében, buzgó szívből származott könyörgésemet: Amen! Mi Atyánk.

*Nyereséggel baza érkezett kereskedő
ember Hálá - adó főházkedéje.*

OH gazdag kegyelmű, nagy szerelmű, és sok könyörületességű Ditsóséges Isten! kinek kegyelmed ki-mondhatóan, ismerelmed el-ólthatatlan, 's könyörületességed el-fogyhatatlan; nintsenege, se feneke, se teteje a' te jó-vóltodnak; mert a' te jó-akaratod nemzetségről nemzetségre vagy azokon, kik tégedet félnek: ismeretted azokat, kik téged szeretnek; és a' te áldásod örökségül száll azoknak maradékira, kik a' te parantolatidban gyönyörködnek, meg-tartják rendelésedet, és a' te ortzád előtt engedelmes lélekkel, jó lelki eszmérettel, 's bölts szívvel járnak életnek minden napjaiban.

Oh én Istenem! menynek, földnek tiéd az ő telyleysége, és a' te mennyei tárházad rakva minden kintsel, lelki, testi áldásokkal, mellyeket szerelmednek számokra készítettél, és oltogatod azokat kedves fiaidnak, 's leányidának az ő szükséges, és hozzájuk való szerelmes indulatod szerént, mert az éhezőket meg-elégited, a' szomjukat meg-enyhited, a' mezteleneket felöltöztetted; te gazdagitod meg a' szegényeket

nyeket, és a' szűkölködőket minden jókkal bé-töltöd.

A' ditséret Uram tégedet illet, tiéd legyen a' ditsóság! hogy könyörülj a' szűkölködön, és a' szegényeknek magvát meg-nem utálod. A' földnek poráig áldozom-meg Uram az én lelkemet te elötted, hogy engemet az én testi szűléimnek házokban meg-nem utáltál. Mitsoda vagyok én és az én Atyámnak háza, hogy én rólam meg-emlekeztél, 's e' világi élet szerént-is tisztességes hivatalba helyezettél? Istenem vóltál az én anyámnak méhétől fogván, 's mint Atya fiára olly kegyelmesen vigyáztál, a' te félelmedben és az emberek kedvelségében neveltél: valahol jártam, költem mindenütt gondviselésednek szárnyaival takargattál, szűségemnek idején könyörgésemben meghalgattál. Aldott légy én Istenem! hogy mostan-is ez utamban meg-áldottál. A' te nevedben indultam vala ez én utamra, segítségül hívtam a' te nevedet, és te engemet, oh jó gond-viselő édes Atyám! könyörgésemben meg-halgattál: velem vóltál kereskedésemben, el-vittél tze-lomra, 's kékével meg-is hoztál. Mit adjak felségednek, hogy illy kegyelmesen hordoztál, 's illyen jó szándékomban

bóldogítottal: életemet fegyvertől, 's egyéb veszedelmektől, javaimat pedig a' prédalók kezétől meg-tartottad, minden szenvedhetetlen romlást, 's kár-vallást én tőlem el-távoztattál?

A' hálá-adásnak pohárát fel-veszem Uram Dáviddal, és a' te nevedet a' te tsudálatos óltalmadért, ilyen szép áldásidért, 's minden kegyelmes gond-viseletédért nagy örömmel magasztalom. Aldott légy én Istenem, hogy fáradságomat hazánosá titted, és házamhoz békével hozván, el-hagyott kedvesimnek kíváncsi látásával meg-vidámitottál.

Az én szívemet, én Istenem! emeld fel az igaz buzgoságra és háládatosságra, hogy soha terólad, 's ilyen nagy kegyelmességedről, el-ne felelkezsem, hanem nagy szerelmedért, míg ezen a' világon élek, ditsérhesselek szíveisen. En Istenem légy velem, 's maradj nálam mindenkoron, az én kereskedésemben légy segítségül énnekem, valahányszor én a' te nevedben meg-indulok, Atyai áldásiddal bóldogítsad fáradságomat; hogy a' te áldásodból házam népére tisztességgellen gondot viselhessek, szegényeket táplálhassak, 's ditsőségnek terjedésére vigyázhassak, 's lehessenek igaz sáfara Felségednek minde-

nek-

nekben. Emlékezzél-meg, óh én kegyelmes Istenem! más keresztyén atyáimairól-is, valakik tisztességes hivatalban foglalatofok, az igaz kereskedőket, óh Uram! áld-meg, fáradságokat szerentsés elő-menetellel koronázd-meg, kártól 's minden siralmas romlástól őrizd-meg! Engem pedig az én hálá-adó és könyörgő Imádságomban, óh kegyelmes Atyám! a' Krisztus tekintetiért halgass-meg! Mi Atyánk.

*Kár-vallással Kereskedésből meg-tér-
ember' békéséges társé, 's alázatos fohász-
kodása.*

OH tiszta igasága, 's igaz itéletű Felséges Ur Isten! ki mindenedet megtselekezzel, és akaratodnak ellene nem állhat senki; te vagy az Isten, ki meg-alázsz és fel-magasztalsz: meg-szegényítesz és meg-gazdagítasz; meg-szomorítasz; és meg-vigasztalsz: minden áldások a' te kezeidből jönnek, de a' szegénység és a' nyomoruság sem a' porból származik. Nem köttetett a' te szerelmednek bizonyos volta e' világi jóknak sokaságához, sem a' te jó kedvű kegyelmed a' szerentsének mindenkori bóldog folyásához; mert te e' világon, még az Istenelenedet-

G s

is.

is, sokáig szápen folyó szerentsével virá-
gostatod, 's földi jóknak minden bővsé-
gével meg-gazdagítod: ugyan meg-hiz-
lalod a' gonoszokat az ő veszedelmekre;
a' te kedvesidet pedig, kiket szivedből
szeretsz, meg-sem fogyatkoztatod ugyan,
de igen zabolán itatod e' világ gyönyörű-
ségének folyamattjából; sőt hogy e' vi-
lág tsalárd öröme őket tőled el-ne szakasz-
sa, Atyai veszfűzddel gyakran meg-
fanyargatod, 's sziveket ottan ottan meg-
kefergeted. Oh mi nagy gyarlóságunk!
melly hamar el-felejtkezzenek ugyan-is
a' menyiekről! ha e' világiakban minden-
kor kedvünk telnek, de hogy elméinket
a' földi dolgokról mennyieikre: múlán-
dókról állandókra függesszük, gyakorta
a' földi jókat ki-veszed kezünkől. Nem
engedtél Szenteidnek állandó örömet e'
világi gyönyörűségben: Abrahámnak el-
kelle hadni lakta földét, 's örökségét,
mert nagyobb örökséget, a' Kanaán' téjjel,
mézzel folyó földét ígéréd nékie: ki-kell
Lóthnak Sodomából minden javai közzül
jöni, hogy Sodomával el-ne veszfűzen: Já-
kóbnak Mesopotámiában kelle el-bujdos-
ni, hogy bátyjától az Esautól meg ne-
llettsék, a' gyermek József édes Annjá-
nak Jákóbnak ölében nem ülhet sokáig

ked-

kedveslen, mert bátyjai az idegen Mi-
diánitáknak el-adták pénzen; Isten titka
szerént, hogy a' következő drágaság-
ban a' Jákób háza József kezéből táplál-
tások: fogságra vitetik, tömlőtbe té-
tetik, hogy Fejedelmi méltóságra emel-
tessék, gonoszat gondoltak vala ő ellene
saját atyafiai; de az Isten jóra tudta fordí-
tani: A' Szent Dávid Absolonjától, Ki-
rályi székből ki-űzetetik, sokáig szám-
kivetésben bujdosik; hogy olyan keferi
ves bujdosásában írott, vigasztalásokkal
tellyes Sóltárral, tudhasa magát külömb
külömb kísértetiben az Istennek Anya-
szentegyháza vigasztalni: Minden java
Jóbnak el-vesz egy nap, még gyerme-
keit-is a' Sátántól támasztott forgó szél
egy házban öszve-rontja; hogy-tudni-
illik békeséges türéseben, a' hitben meg-
próbáltassék, és hogy annak-utánna Isten-
től még annál-is több jókat végyen: A-
ma' Társis felé menő Jónás Hajósi a' ten-
geri szél vész haboruban jobban szerették,
hogy bár mindenek veszfűzen-el tsak élet-
tek maradjon-meg, és hogy hajójakat
könnyebbítsék mindeneiket a' tengerbe
hánnyák magok kezével: Szent Pál ha-
jósinak még hajójok-is öszve-török, min-
denek oda vész: elég nyereségek hogy a'

G 6

rom-

Romlott hajó darab délszákaín életek megmaradt.

Nintsen Uram nekünk - is, óh bizony nintsen itt maradandó várasunk! miképpen Abrahámnak Ur városból, Lótnak Sodomából, 's több szent Atyáknak - is e' világból, mindnyájunknak ki kell mennünk ideig való földi hajlékunkból, hogy e' világgal el - ne vesszünk, de ezek helyében nekünk mennyieket ígértél, 's hiszünk hogy bé - víszel a' mennyei Kanahánba, tejjel, mézzel, minden lelki gyönyörűséggel folyó boldogságba: miképpen Jákóbnak, nekünk - is ez Ésau természetű Kain világ miatt, nem lehet mindenkor békeséges lakásunk a' mi örökségünkben: sokszor a' mi atyáinkfiai minket mint Józsefet el - árulnak, a' magunk fiaitól kell üldözést szenvednünk mint Dávidnak, háboruságunk vagyon e' világban; de a' Jézus Krisztusban erős békeségünk vagyon, melly mi tőlünk el - nem vétetik. Sokszor a' veszedelem ugyan reánk tódul mint a' tenger, és a' kár mint az özön-víz reánk árad, tolvajok prédálása, 's egyéb romlás miatt el - vessz tőlünk minden jószágunk; hogy Jóbbal mi is hitünkben, 's Istenhez való áthatatóságunkban meg - próbáltassunk. Tudjuk Uram,

Uram, hogy a' mit egy úton el - vesszel mitőlünk, más uton száz annyit adhatz helyében, és a' testiekért lelkiekkel, a' földiekért mennyieikkel gazdagítasz bennünket.

Mit hoztunk e' világra? mit víszunk innen ki? Meztelen jöttünk, meztelen megyünk ki e' világból. Valamink volt és vagyon e' világban, a' JEHOVA adta, a' mi el - vesszett a' JEHOVA vette - el, ő az Ur, légyen áldott az ő neve! Elég nekünk ha Jónással, Pállal, 's az ő hajósi-val, ennyi szélvész, ennyi háboru, ennyi félelem, ennyi fegyver, ennyi veszedelem, 's ennyi halálok között, ha a' mi életünk meg - tartatik: ha minden jószágunk, sőt ha testünk, 's életünk el - vessz - is, csak a' mi lelkünk tartassék - meg az örök ditsőségre, elég nyereségünk.

Adj Uram minékünk békeséges-tűrést ilyen kísértetünkben, erőfítst - meg szívünket a' nagy kárnak (minemű én rajtam bölts tanácsodból esék) el - szenvedésére, lelkeinket nyugtasd - meg a' te jó gondviselésedben: tégy bizonyosokká bennünket Atyai jó kedved féől, hogy szeretsz, hakesergetsz - is bennünket; és csak próbáld hűségünket. Oh én Istenem vigasztald - meg szegény szolgádat, (szol-

galódat) hogy elmémet békételenségre, nyelvemet zugolódásra, 's kezeimet tilalmas dolgokra fel-ne emeljem. Tudom Uram, hogy te tselekedted, és meg-val-lom; meg-érdemlettem. De ha Felségednek tetszik, el-veszett javaim helyében fordíts jobbakat nekem, ennek után-na őrizd-meg, óh Istenem, szegény szolgádat ilyen romlásból; sőt az én kereskedésemén légyen a' te áldásod. Várom Uram a' te kegyelmedet, jövel légy segítségül énnékem, 's halgasd-meg aláza-tos könyörgésemet, az én Uram Jézus Krisztusom érdemeért. Amen! MiAtyánk,

*Szerelmei közzül ki-űzetett, 's ba-zárján kívül bujdosó ember' Panaszolkodó
Reggeli Fohászokodása.*

OH én Atyáimnak Istené, Abrahá-mnak öröksége, Isáknak reménysége, Jakóbnak ditsősége, Ditsőséges Jehova! feregeknek Istené, ki hozzá járulhatatlan világosságban lakozol, 's ditsőséged-del a' mennyet földet bé-töltötted, te teremtetél mindeneket és alkuttál illy szép rendel, mint e' világnak ékesége mutat-tya. Imé Uram a' te böltséged szerint mindennek módot 's törvényt addál, min-dennek rendet és helyet mutattál. Az égen
tün-

tündöklő állatok jöllehet az ő rendekben forognak; de uttyokat meg-tartják, nem vétik-el járásokat: a' tenger' vize folya-matról folyamatra mégyen, és egyik hab a' másikat űzi, de határát által nem hágja, mert azt mint egy tömlőbe bé-szorítottad: minden állat, óh Uram! az ő határát meg-tartja: a' halaknak égen repülni; érdei vadnak vízben lakni vészedeimes; Az Edennek gyönyörűséges ker-tében mutattál vala, óh Uram! az embernek is kies helyet, mert a' Paraditsomot számára készítetted vala; de az ember maga helyében nem maradhatván, Istené akara lenni, úgy jára, mint a' melly halak szárazon akarnak lakni, 's az égen repülni, nagyot esének első Szüléink, gyönyörűséges helyekből a' Paraditsomból ki-rekesztetének, hogy bujdoslanak szerte szélllyel e' világnak pusztáiban.

A' magunk bűne miatt v-gyon Uram már, hogy nem lehet nekünk egy helyen maradásunk, a' hol születtetünk ritkán engedtetik ott temetésünk, mint vadak hely-ből helybe bujdosunk, félelmes helye-ken, markunkban kell életünket hordoz-nunk, hevet, hideget szenvednünk, szidalmat, gyalázatot hallanunk, botzsza-ságot, 's minden méltatlanságot viselnünk.

A'

A' rokáknak vagy on barlangjok e' földön,
és az égi madaraknak félsztek; nintsen né-
künk sohó - is nyugodalmunk. Nem
tsak az ördög és a' fene-vadak ellenségink
a' bűnért, hanem az ember az embernek
ellensége, sőt anyira jutottunk, hogy
gyakrá a' fiu az ő Attyára, a' leány az ő An-
nyára támad, és sokszor az embernek az
ő háza népe-is ellensége. Egyik nemzetség
a' másik ellen támad, minden felől a'
nagy hadakozások hallatnak. Oh melly
gonofs napokra jutottunk! Kegyetlene-
ket támasztottál ellenünk, kik minket a'
mi örökséginktől megszűre kergetnek,
nem engedik meg, hogy a' mi házaink-
ban lakhassunk, szőlő-tővünk mellett ül-
hessünk, fige-fáink alatt nyughassunk, és
a' mi földünknek gyümölsévével élhessünk,
szokatlan helyeken szokatlan dolgokat
kell fel-vennünk. De te Uram soha azo-
kat el-nem hagyod, kik tégedet szeretnek,
mert meg-mondottad, hogy az igaznak
jól leszzen dolga még a' veszedelemnek ide-
jén-is. Azoknak te e' világi bujdosások-
ban kalauzok, félelmekben bátorságok,
elienségek ellen paifok vagy. Es készí-
tettél nékiek Országért Országot, hazá-
ért hazát, örökségért örökséget, ama'
mennyei Jérusálemet, mellynek úttya és

ka-

kapuja, fundamentoma, fényes napja és
ditsősége az Ur Jépus Krisztus.

Nem vagyok én-is jobb én Istenem az
én Atyáimnál, kik nagy panaszoikodással
meg-vallották, hogy ők tsak bujdosók
és jövevények volnának e' földön, sátor-
ban laknak vala, mert várnak vala ollyvá-
rost, mellynek fundamentoma volna,
mellynek építő Mestere és teremője az
Isten, mennyei hazát kívánnak vala. Mi-
nekutánna én-is az én ifjuságomnak el-
töndeit el-töltöttem volna, 's engem-is
a' te Anya-szent-egyházadnak egyik
gyönyörűséges félszékébe meg-telepítettél-
volna; azt gondolám hogy már meg-nem
változom, nem látnak gonofzt az én
szemeim, már tsak meg-nyúgoszom,
's nem bujdosom; jaj Uram, melly ha-
mar meg-változék az én sorsom? El-jö-
vének az idegenek, meg-szállák erőse-
ginket, nem jövé, óh mi Istenünk! hogy
meg-segitettél volna bennünket, mert
a' mi bűneinkkel azt érdemlénk, hogy el-
hozzád a' mi utólsó végünket. Ki-üzének
édes örökségünk ből, és a' te anyafent-
egy-házadnak 's ditsőségednek gyönyö-
rűséges szállása változék néhol a' pogány
népeknek utálatosságává, 's néhol bálvá-
nyoknak barlangjává.

Oh

Oh nagy Isten! miért utálád - meg ennyire a' magad ditsőségét, hogy még a' magad örökségének se kedveznél? miért juttatál minket ilyen keserves bujdosásra? Szívünk fájdalomával emlittyük régi drága szép lakó helyeinket, keserűen jutnak eszünkbe a' mi kedves szomszédságink, hajdani szép örvendetes nyájjatságunk. De óh jaj! két elő tör módgyára járja lelkünket szent tiszteletednek meg - gondolása! melly nagy lelkünk' örömeivel szolgálnunk vala te-néked a' Szentek' gyülekezetiben: melly szép éneklésekkel, 's buzgó könyörgésekkel ditsérünk vala tégedet: Szent Evángyéliomodnak világát dél színben látjuk vala: a' te Profétáid a' mi lelkeinkel mint kegyes Atyák, 's hűséges Pásztorok szépen dajkázkodnak vala, a' gyengét ölkbe veszik vala, a' meg-keseredett sebes sziveket meg - vigasztalják vala, és már nekik hűséges munkájokért a' mennyei hazában szállást adtál, el-vették már némellyek a' Koronát, mert megfuttatták az ő pályájokat, és a' te nevedért mind vérekig harizoltak, meg - tartották hiteket mind halálig te hozzád. Oh melly sokszor sirván intettenek, mint szemes ör-állók a' reánk jövő gonoszt, mind a' izerint, mint a' mai napon vagyon rajtunk,

tunk, meg-mondották a' te nevedben; de mi nem hittük, sem a' mi bűneinkből hozzád nem tértünk. Jaj Uram szintén a' mitől nem-is féltünk, az esek rajtunk! helyből helyben üzettettünk, nintsen sohol maradásunk, a' hova a' pogány előtt bujdosunk, ott fints az Antikrisztus miat békeségünk; a' bálvány-imádságra kényszerítettünk, és te éretted halálra üldöztettünk.

Mostan pedig, óh én Istenem, tekintsd-meg az én ügyemet, melly keservesen kell te éretted ez idegen földön bujdosnom! el-kellé Uram te éretted szerelmes Hites-társamat, és szerelmes magzatimat hagynom, mint az árvákat? nem tudom ha mártöbbé őket testben látom - é; és ha te rajtunk nem könyörölsz; engemet már nem az én szerelmemim temetnek - el, az idegenek fogják-bé az én szemeimet, és ha valamellyik ez én szerelmemim közzül elébb meg-hal, hideg testét sem láthatom. Oh Uram, melly sok félelmes helyeken kell énnékem bujdosnom, nem tudom holott léssen az én halálom? Oh Istenem! az én szemeimmél nintsen kire tekintenem életembő halálomban te vagy nekem egyetlen egy reménségem: az én félelmemben te légy bátorságom, utazásomban

ban kalauzom, meg - szállásomban befogadóm, szükségemben hív táplálóm, szomorúságomban elégséges vigasztalóm, betegségemben gyógyító orvosom, szegénységemben gazdagságom, 's minden szükségemben elégséges segítségem.

Oh én kegyelmes Istenem, az én kintsinségemtől fogva hűséges és kegyes Atyám voltál te énnekem, és tsudálatosképpen én rólam mindenkor gondot viseltél. És én keserves bujdosásomban - is te voltál életemnek óltalma, és engemet nem különben mint egy mardarkát az én ellenségimnek törőkből meg - szabadítottál, járásimban igazgattál, félelmes útazásomban gonosz tévők vétkes kezeiktől 's fegyverektől meg - óltalmaztál, életemnek erős kővára, 's paísa voltál, sokszor nékem indulásomban jó alkalmatosságot szolgáltatáltál. Meg - szállásomban - is, oh Istenem, kegyelmes vendég - fogadóm te voltál; mert engem jól tévő kegyes emberek' szállására igazgattál, kik nékem szükségemben táplálóm, szomorúságomban vigasztalóm, 's betegségemben kegyes dajkáim voltak. En Istenem ne felethessz el azokról, kik nékem te éretted valahol valami jóval voltanak! Mind ezekért pedig oh én Istenem még az

egye

egyeekben - is a' te nevedet öröké [ditsérem.

Imé most édes Atyám az én útamat a' te nevedben vezsem - fel, mind addig bujdosom valámig én velem az igazság bujdoslik, és valámig, a' te szent neved ditsősége kívánnya. Ne maradj - el én lste - tsá - el én mellettem, ama' szövetségnek Angyala az Ur Jézus Krisztus jöjjön - el én velem, 's mint Jákóbot áldj - meg engemet az én bujdosásomban, hordozz békével, 's parantsoly mindenütt jó alkalmatosságokat, és a' holott meg - szállitass hajtssad hozzám az embereknek sziveket, hogy mindenek szeretettel lássanak engemet.

Emlekezzél - meg oh én kegyelmes Atyám az én el - hagyott édes házam - népéről, 's minden szerelmesimről, kik az én méltatlan számkivetésemén meg - kesered - tenek. Még akkor - is, oh édes Atyám! mikor tőlök meg - váltam, és nekik mint - egy meg - holtam, őket kegyelmes gond - viselésed alá, 's kezeidben ajánlottam. Kérlek Uram visely gondot az ő életekről, jó egészségeket, 's békéseket szolgáltatss, ki, óltalmazd őket a' kegyetlenektől, itallal, költséggel az

ő szük -

ő szükségekben. Vigasztald mélységes keserűségekben: vidámitsd - meg szívedet, erősítsd-meg-hiteket, hogy te éretted, nem csak én tölem, de még életektől is kéfzék légyenek meg-válni. Mikor ágyokban feküsznek Istenem! engedj békéséges nyugodalmat ő nékiek, mikor fel-kelnek, emeld-fel szíveket a' buzgóságra, hogy te rólad soha el - ne felelkezzenek. Halgasd-meg könyörgéseket, és a' te szerelmeddel édes Atyám koronázd-meg őket.

Nehadj - el engemet - is óh édes reménységem, ki életemnek minden idejében, 's ez északának fetétségében - is vélem voltál; légy velem e' mai napon - is mindenütt: mikor az úton megyek, lelkemet Szent Lelked által igazgassd, hogy szüntelen e' forogjon elménben: hogy e' földön nintsen fohol maradando városunk, miképpen a' mi Atyáink, mi - is itt csak bujdosók vagyunk; hogy az én szívem annál nagyobb buzgósággal vigadjon a' mennyei hazában.

Ha úgy tetszik Felségednek, e' világ szerint - is szabadíts - meg engemet az én gyűlöldömnek méltatlan kergetésektől, 's ily keserves bujdosásomból: és engedjed read hagyott szerelmeimet - is látnom

látnom ez életben szívemnek örömevel.

Akkor Uram az én szívemnek tellyeségéből magasztallak tégedet, és tenéked ily kegyelmes gondviselésedért, hatalmas szabadításodért haláladó áldozatokat áldozom: hirdetem a' te jóvóltodat, megbelzéllem szerelmeidet, mellyek a' börtön - is jobbak, kegyelmességedet, melly a' méznél - is édessebb soha el - nem feleltem, hanem a' te ditsőséges nevedet áldom, ditsérem ma, és mind örökké Amen! Mi Atyánk.

Bujdosó ember' Estvéli Imádsága.

OH Izraelnek fáradhatatlan, 's szunyadhatatlan Pásztor, ditsőséges Szent Jehova! Ki a' tenépednek fényes oltalpa 's erős ótalma voltál mindenkoron, csak a' te szárnyaidnak árnyékában talál békéséget és nyugodalmat a' milelkünk: te vagy a' mi reménségünknek erős köfziklája, fejünknek sifakja, szívünknek paiffa, életünknek erős kövára, lelkünk 's testünk' oltalom bástyája; tégedet magasztalnak a' milelkeink. Légyentied mind örökké a' ditsófság édes Istenünk!

Ma-

Magasztallak örökké én Istenem, vélem jól tévő édes Atyám tégedet, hogy engemet méltatlanságomban meg-nem utáltál, utálatos bűneimben el-nem hagytál, a' te jó Lelkedtől meg-nem folytattál, hanem mint édes Atya, anyámnak méhétől fogva vélem kegyelmessen dajkálkodtál: az én bujdosásomnak napjaiban minden terhes gondaimat te reádvetettem, és azokat nekem mindenkor jómrá fordítottad tudálatosképpen: életemet kegyes gondviselésedre bízom; és azt mint a' te szemed' fényét olly hiven óltalmaztad, útaimat te igazgattad, a' hol jártam költem az emberek' szívét hozzámm hajtottad, és azok által jó szállásmat, ételmat, italomat, nyugalalmamat kiszolgáltattad: mikor mindenek el-hagytának, te még - is el-nem hagytál. Imé én Istenem e' máj napon - is kegyelmessen velem voltál, valahová érkeztem velem jártál, előttem mentél, és Szent Angyaliddal mindenütt melleleg kísértettél, békével hordoztál mind e' helyig, holott a' nyugalalomra meg szállítottál.

Vajha Uram az én lelkem ollyan tőkéletes, és az én szívem ollyan tiszta volna, hogy Felségednek azokat estvéli kedves áldozatúl bé - mutathatnám! bizony méltó

méltó volnaál tőlem minden tisztetetre, minden szeretetre, 's ditséretre. Nintsen nekem Uram annyi erőm, ha angyali nyelven szólhatnék - is, hogy a' te kegyeségednek édeséjét eléggé ki-bezélhetném, 's szerelmednek gyönyörűségét eléggé meg-ditsérhetném, mert a' te jó téteményid többek a' tsillagoknál!

A' te Szent Lelkedet óh szerető édes Atyám adjad énnékem, és segílyed az én erőtlenségimmet, szerezz én bennem kibeszélhetetlen toházkodásokat, hogy az én kezeimet fel-emelhessem, szívemet és nyelvemet jó illatú áldozatúl be-mutathassam Felséged' eleibe! Ne utáld - meg hát szegény szolgáltnak gyenge ajándékát, ki nem a' véres, sem nem a' tűzes áldozatokra tekintesz, hanem az alázatos léleknek, 's buzgó szívnek töredelmességében gyönyörködöl. Méltó vagy óh Uram a' mi ditséretünkre, tégedet illet a' ditsőség az egész földnek kerektségében! mert jó vagy, irgalmas, kegyelmes, a' szegény bűnösökhöz, engedelmes, és a' haragra késedelmes. Egy szempillantásig tart a' te haragod, 's mihelyt a' bűnös az ő útát meg-bánnya, meg-bánod mindjárt te is haragodat, mint édes Atya el-töröd sa nyargató veszekedést, 's a' tűzbe veded,

ollyan vagy mint az irgalmas Anya, ki az ő gyermekéhez való szerelmét soha meg- nem tagadhattya. Még az édes anya-is hamarabb el- felelkezhetnék az ő méhének gyümölcstéről, hogy- sem mint te mi rólunk, mert tenyeredre irtad nevünket, hajunk szárait meg- olvastad, futásinkat meg- számláltad, tudod a' mi siralminkat, és a' mi könyhullatásinkat tömlődbe szedegeted. Mind Atyám anyám el- hágy engem', de te óh édes Atyám soha engem' el- nem hagyta.

Ne hagy- el most- is, óh édes Reménységem, illy siralmas buidosásimnak keserűségiben, az én sok szükségimben és félelmimben. Látod Istenem! imé ez idegen helyeken egyedül bujdosom, ésméretlen emberek között kell az én fejemet le- haitanom: nem tudom kinek hidjek, kitől félek; te ésméred az embereknek szívét, tartóztasd- meg én tölem a' gonosz tévőknek kezét, ne bortsátsd vélemre 's éretemre fegyvereket. Te rendelted szállásul nekem ezt a' helyet, maradj- meg Uram magad- is velem ez én szállá'omon. Im' már a' fényes nap elenyészet, azt éjtizaka sötétséggel borít el bennünket! te légy azért óh Jehova az én világosságom, légy erős kőfalul környű-

löt-

löttem, fedezz- bé engemet a' te kegyelmes őrizetenednek szárnyaival: mikor én aluszom, a' te ssemeid vigyázzanak éreám: Szent Angyalidnak parantsolly, hogy azok az erős lelkek állják környűt az én ágyamat.

Le- fekszem óh édes Atyám a' te nevelben, és az én fejemet kevés nyúgodalomra hajtom kegyelmes kebeledbe. Szenteld- meg Uram az én nyúgodalmomat, tisztítsd- meg álmodozásimat, hogy még álmomban se véasek ellened: ujjítsd- meg az én el- fáratt tagaimat, vidámitsd- meg szomorú orzámát, és a' nagy sötétségből vigy által a' hólnapi világosságra örömmel, békeséggel, meg- ujjult szívvel lélekkel. Es mikor az én szemeimet az álmóból fel- serkentet, serkentsd- fel szívemet- is szent szolgálatodra; hogy kegyelmes gondviselefedet rajtam tapasztalván, alá- zatos buzgósággal állhassak Felséged e- leibe.

Emlekezzél- meg én Istenem az én el- hagyott, 's gondviselefedre bizott szerel- melimről, minden szükségemben légy né- kiel segítségül, vífelly gondot elede- lékről, öltözetekről, jó egészségeket add- meg, békeségeket ujjítsd- meg; szomorúságokban vigasztald- meg, engem ő

H 2

éres-

érettek, 's őket én érettem alázatos könyörgésekben az Ur Jézus Krisztus nevében halgasd-meg. Amen,

Bujdosásából baxa szabadult ember'

Hála-adó Imádsága,

OH J E H O V A! Erős, Mindenható, Mindent-tudó, Mindenekkel egye. dű bíró ditsőséges Isten; kinek akarattya-ból létsznek mindenek az égen felül, és az égen alól semmi akaratod nélkül nem lé-
lzen: tsudálatos dolgokat tselekezel a' te tsudálatos böltségednek tanásából: Fel-magasztalod a' gonoszokat, hogy őket meg-alázzad, de szerelmesidet meg-alá-
rod, hogy őket fel-magasztallyad: Az Istentelenek virágoznak e' világban: örül-
nek, bővelkednek, békeségben laknak, és a' szegényeken akarattyaok szerént ural-
kodnak; az igazak pedig szomorúak, sir-
nak, sok keserűséget, 's háboruságot sz-
zenvednek, és a' kegyetlenektől mint a' fogoly madarak helyből helyben üzet-
tetnek.

Ugy vagy on óh Uram! mert valamig a' testben vagyunk, mind addig az Urtól távol bujdosunk: mióta Paraditsom-ból ki-rekedénk, nintsen sohol maradá-
sunk: A' mi Atyáink-is bujdosók volta-
nak e' földön, mind addig, míg mennyei
örö-

örökös hazájokban érkeztenek: Isten' ba-
rátya vala Abrahám, még-is e' földön
tsak bujdosás vala élete, Kaldeából ki-hivja
az Isten, megyen Mesopotámiába, lakik
Káran városában, bé-vízi olztan onnan
Isten a' Kánahán' földére, de az eleségnek
miatta Egyiptomba bujdosik, honnan
ismét idővel az igéretnek mézes földére
viszsa törekedik, holott meg-telepedik,
mind addig, míg mennyei hazájában által
költözik; Jakób Esau miatt Mesopotámiá-
ba szalad, Esauval Isten meg-békéltet-
vén, vissza-jő hazájába, de vénégére-
is el-bujdosik Egyiptomban édes Jöseph-
jéhez, ki Faraó előtt életéről így panaszol-
kodik vala: Az én bujdosásimnak esztendei
kevesek és igen nyomorúságosok voltak.
Hogy több bujdosó Sz. Atyákról' szazsara-
bujdosásáról ne gondolkodjam, tsak Dá-
vidnak melly nyughatatlan világa vala,
bizonyittyák az ő fok bujdosási, egy-né-
hányszor Saul a' falhoz akarja dárdájával
szegezni, alig szaladhat-ki keze alól soha
nem lehet állandó helyben való ma-
radása, mert Saultól való félcime miatt,
hol Rámába szalad Samuelhez, Samuel-
lel Nájotba, hol Nób városban Abime-
lekez, hol Gádban Akis Királyhoz.
Ezekbe veszik Akis' szolgai, hogy ő,

Dávid volna, el-árulják a' Király előtt. Oh szegény Dávid be sokkeppen kell a' bujdosásban magát viseini! bolondok módján az ajtóféleken mindenütt firkál vala, 's mintha ezze nem volna, nyálát szakállán le-botsátja vala. Akis mint olyan elméje bántódott embert (mint véli vala) el-botsátván, szalad az Adullám barlangjába, holott meg-szomerodván mégyen Mitzpába a' Moábiták Királyához, de Gád Prophéta meg-tudván nem mére, sokáig Mitzpában maradni, viszsza-mégyen Judeában a' Kéret erdejében, ott lap-panga egy ideig hat század magával. Meg-hozák híret, hogy a' Filisteusok bé-ütöttek Kéhila városa alá, el-mégyen kevés népével és a' Kéhila városbé-liket meg-szabadította, bé-mégyen Kéhilába, de az Istent meg-kérdvén, azt feleli neki; hogy a' Kéhila élieknek ne hid-jen; mert ha szolgait küldi Saul Király, kézben adják. Kéhilából méne a' Sif-pusztájában, a' Zefeusok-is fel-mennek Saulhoz, el-árulják Dávidot. Eszébe veszi Dávid, mégyen a' Maon pusztájába, holott-is kitsényben hogy kézbe nem akad; útanna Saul, és hogy szintén erőven éri, a' hegynek egyik oldalán Dávid szalad, másik oldalán Saul üzi; követ

érkezik Saúl után, mindjárt térjen vis-sza mert a' Filisteusok bé-ütöttek országában, hirtelen oda hagyá Dávidot, így marada-meg akkor-is szegény Dávid' élete, onnan Hengedi pusztájában szalad; de Saúl még-sem szűnik-meg minekutánna a' Filisteusokról meg-tért volna, három ezer valogatott férfakkal meg-indul Dávidot keresni, közel éri, érkezik szintén a' barlanghoz, melyben a' David serege lapang vala, és bé-menvén Saúl a' barlangba, szintén ott talál le-ülni hasa könnyefségére, a' hol Dávid magát meg-vonta vala. Oh szeléd lélek! még ellenségenek-is kedves az ő szíve; nem ölé-meg Saúlt; hanem az ő palástjának allyában mettte-el titkon egy darabot, mellyel ártatlanságát mutattya, melly méltatlan üldözi őtet a' Király. Onnan Dávid mégyen a' Páran pusztájába: Havilába, 's egyébűt-is mind Saúl, mind Absolon előtt mennyit bujdosott számlállya az Irás.

Az én bujdosásomnak keferűségét-is Oh Istenem! kitsoda tudná elő számlálni? hol jártam, költem, mennyi veszedelmek között forgottam, mennyit félttem, rettegtem, mennyit sirtam, kefergettem, sokszor életem, 's halál között voltam, halál, völgyének árnyékában jártam, félelmes

helyeken életemet a' markomban hordoztam, sok szidalmat, gyalázatot hallottam, mennyi éhséget, szomjúságot láttam, te tudod Istenem! ki az én lépésimre vigyáztál, futásimat meg - ízámláltad, mert te csak könyhuillatafimnak - is gondját viselted, 's tömlődbe szedted. Az én napjaim keserves bujdosásnak napjai valának.

De óh bujdosó szegény hivednek egygyetlen egy reménsége szegény lelkenek egész kívánsága, 's minden elégsége! Te voltál az én szomorú bujdosásomnak vezér tsillaga; és te engem' jó helyekre igazgattál, te voltál fáradságomnak istápjá, mikor el - bádgyattam, hozzád támaszkodtam, és te engemet a' magad kebelében nyugottál: te voltál félelmes szívemnek bátorsága, és te engemet a' félelmes helyeken meg - biztattál: ellenség között, tolvajok között 's mindē veszedelmek között te voltál az én fegyverem: fegyverek ellen fejemnek sisakja, szívemnek melly vasa, 's életem' páisa te voltál, az én testemet, 's e' testben életemet mint szemed fényét úgy óltalmaztad. Te voltál! óh bizony csak te voltál az én keserűségemben vigasztalóm! setétségben világosságom, betegségemben hűséges orvosom

vosom; mert az én beteg ágyamban e' volt leg - keservesebb fájdalom szívemnek, hogy távol lévő szerelmemsim ágyam mellé nem jöhetnek, hogy rajtam szánakozzanak, 's velem jól tegyenek; Te pedig óh én Istenem el - jöttél én hozzám, meg - látogattál, meg - tapogattál, fájdalmimat enyhítetted, férelmimet bé - kötöztetted, irgalmas gyámolom voltál; mert az idegenek között - is olly kegyes gyámolokat parantsoltál, kik engemet az én betegségemben szállásokra fogadtak, fájdalmas tagaimnak jó nyugodalmat adtak, szűkségemben meg - kértek, ételekkel, italokkal meg - elégitettetek, jó szívekkel, 's jó szavakkal ugyan meg - élésztettek.

Mostan pedig a' mikor néked tettett óh édes Atyám magad - is meg - ízánál, és engemet siralmas bujdosásomból, Isákot Filisteából, Jákóbot Metopotámiából, Isráelt a' szolgák házából és Babiloniából haza botsátád; engem - is el - hagyott szerelmemsim közzé még egyszer haza hozál: nem különben mint Jófefet a' tömlőtzből, az Iffjakat a' kementzéből, Danielt az Oroszlánok verméből, 's Jónást a' Czet hal béliából, engemet - is a' sok veszedelmekből meg - ízabadítottál. Te monddottad hogy el - mennek, mert mint édes

anya a' Rebeka, Jakóbját Esautól, ugy féltetted életemet az én üldözőimtől: Te jelentetted meg Józsefnek, hogy Jéssussal és a' Mariával fussion Egyiptumba, mert Héródes a' gyermek életét keresi; de ismét mikor nekik békeséget szerzet-tél, visszafra hozád őket Egyiptomból. Az én ellenségim köteleit is óh Istenem el-szaggatád: el-tört a' kalitka, 's a' ma-daráfz töriből el-szabadult a' madarka. Aldott légyen örökké a' te neved, hogy lábaimat a' sáros fertőből, életemet a' lír-tól, szemeimet a' sírástól, meg-szabadi-tád! nem engedéd meg hogy az én ellen-ségim az én veszedelmemen örüljenek.

Mig élek Istenem a' te szabadítáfordat hirdetem, ditsérem a' te méltóságos ne-vedet a' te tsudálatos dolgaidért; nem fe-lejtem-el nagy szerelmedet, mellynek édeségét az én bujdosásfomban én vélem óh melly sokszer meg-kóstoltattad! Jóm-ra lett Uram énnékem, hogy engemet meg-aláztál, hogy meg-tanulnám a' te parantsolatidat, 's ennyi kísértetek között ugyan tapasztalhatóképpen eszembe ve-jhetném a' te jó vóltodat.

Ne hadj-el ennekutánna - is óh jó gond-vifló édes Atyám engemet, ne juttass ujjonnan a' szomorú bujdosásfnak siralmas ké-

kenyerére, sőt a' kik bujdosznak szedegess egybe, 's szállítsd haza őket; szegény maradék nemzetünket, mint a' füstölő üszögöt ragadd ki a' tűzből, szabadi-sd meg a' te népedet, állítsd helyre ditsősé-gedet, mutasd meg a' te Isteni nagy erő-det, hogy e' földön minden nyelv, énekellye a' te ditséretedet. Az én életemet Uram és az én szerelmemet a' te ke-zeidben ajánlom, vífely gondot mi rólunk a' mi életünk napjaiban, de leg inkább ha-lálunknak orájan, a' halálnak félelmi el-len, a' te lelked vigasztaljon, és az Ur Jéssus Kristus légyen énnékem meg a' ha-lalban - is, életem, nyereségem, örö-mem, és örökké való gyönyörű-ségem, Amen!

V E G E.

A' KÖNYÖRGÉSEK' T Á B L A J A.

I. Rész.

K Egyesség' Régulája kez- dődik az első levél- oldalán, vagy	-	I
Magános Reggeli Kö- nyörgés.	-	9
Gyermekek' magános Könyörgése.	-	15
Ház-nép' Reggeli közön- séges Könyörgése.	-	22
Ház-nép' Estvéli közön- séges Könyörgése.	-	29
Magános Estvéli Kö- nyörgés.	-	36

Gyer.

A' KÖNYÖRG. TABL.

Gyermekek' Estvéli Kö- nyörgések.	-	42
Arvák' Könyörgések.	-	44
Szűz - Leányok' Imád- sága.	-	49
Házafülandó Ifjú' Imád- sága.	-	55
Özvegyek' Imádságok.	-	63
Vének' Imádságok.	-	70
Bűnökről való vallás-té- tel.	-	79
Más-azonról.	-	98
Meg-tért Bűnösök' Há- la-adó Imádsága.	-	105
Hamis Vallásból meg-tért ember' halá - adó Imádsága.	-	113
Ur Vatsorája előtt való Imádság.	-	118
Ur Vatsorája után való Imádság.	-	122

II. Rész.

A' KÖNYÖRGESÉK'

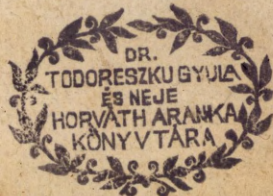
II. Rész.

Kereskedők' 's Bújdosók'	
Imádsága.	125
Utra induló ember' fo-	
hászkodása.	126
Meg- szálláskori Fohász-	
kodás.	127
Uti emberek' Reggeli	
Könyörgések.	127
Kereskedő ember' Reg-	
geli úti Imádsága.	132
Kereskedő emberek' Est-	
véli Imádságok.	139
Kereskedő ember' Est-	
véli Imádsága.	147
Nyereséggel haza érke-	
zett Kereskedő ember' Há-	
lá - adó Fohászkodása.	150
Kár - vállalással Kereske-	
dés-	

T A B L A J A.

désből meg- tért ember'	
alazatos Fohászkodása.	153
Szerelmesfi közzül ki-ű-	
zetett 's bújdosó ember'	
Reggeli Fohászkodása.	158
Bújdosó ember' Estvéli	
Imádsága.	167
Bújdosásból haza szaba-	
dúlt ember' Halá- adó Imád-	
sága.	172

V E G E.

T A T A T

1. James
2. James
3. James
4. James
5. James
6. James
7. James
8. James
9. James
10. James
11. James
12. James
13. James
14. James
15. James
16. James
17. James
18. James
19. James
20. James
21. James
22. James
23. James
24. James
25. James
26. James
27. James
28. James
29. James
30. James
31. James
32. James
33. James
34. James
35. James
36. James
37. James
38. James
39. James
40. James
41. James
42. James
43. James
44. James
45. James
46. James
47. James
48. James
49. James
50. James
51. James
52. James
53. James
54. James
55. James
56. James
57. James
58. James
59. James
60. James
61. James
62. James
63. James
64. James
65. James
66. James
67. James
68. James
69. James
70. James
71. James
72. James
73. James
74. James
75. James
76. James
77. James
78. James
79. James
80. James
81. James
82. James
83. James
84. James
85. James
86. James
87. James
88. James
89. James
90. James
91. James
92. James
93. James
94. James
95. James
96. James
97. James
98. James
99. James
100. James

V E D E

1. James
2. James
3. James
4. James
5. James
6. James
7. James
8. James
9. James
10. James
11. James
12. James
13. James
14. James
15. James
16. James
17. James
18. James
19. James
20. James
21. James
22. James
23. James
24. James
25. James
26. James
27. James
28. James
29. James
30. James
31. James
32. James
33. James
34. James
35. James
36. James
37. James
38. James
39. James
40. James
41. James
42. James
43. James
44. James
45. James
46. James
47. James
48. James
49. James
50. James
51. James
52. James
53. James
54. James
55. James
56. James
57. James
58. James
59. James
60. James
61. James
62. James
63. James
64. James
65. James
66. James
67. James
68. James
69. James
70. James
71. James
72. James
73. James
74. James
75. James
76. James
77. James
78. James
79. James
80. James
81. James
82. James
83. James
84. James
85. James
86. James
87. James
88. James
89. James
90. James
91. James
92. James
93. James
94. James
95. James
96. James
97. James
98. James
99. James
100. James

Stendres Inané

St

B

